

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๙

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๖ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๗๓ คน

(เนื่องจาก นายพิชัย รัตตกุล ประธานสภาผู้แทนราษฎร ตัดราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน) ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อ ๑๔๐ ท่าน ครอบงำประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม รับทราบ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง จำนวน ๑ ท่าน เนื่องจาก ท่านวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี ได้ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกของพรรคชาติพัฒนา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ดังนั้นความเป็นสมาชิกภาพของท่านวัฒนา เมืองสุข จึงสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๘ (๘) ขณะนี้มีสมาชิกทั้งหมดจำนวน ๒๕๘ ท่าน จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์มีอะไรเชิญครับ

นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ขออนุญาต ทาหรือท่านประธานสักนิดก่อนที่จะเข้าสู่วาระการประชุม คือเรื่องลาไปเชียงใหม่ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้กระผมทาหรือ สืบเนื่องมาจากพี่น้องเกษตรกร ชาวสวนลำไยจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ในขณะนี้ผลผลิตของลำไยได้ออกสู่ ท้องตลาดมาก และผลผลิตดังกล่าวนี้ซึ่งทางกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งเป็น เจ้าของเรื่องก็ดี กระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้ผลักดันการส่งออกก็ดี ก็ได้ทราบแล้วว่า

ปัญหาของลำไยนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่ด้วยที่รัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจนะครับ ก็ได้มีคณะกรรมการของ คชก. ได้อนุมัติเงินหมุนเวียนปลอดดอกเบียไป ๒ ครั้ง จำนวนเงิน ๓๐๐ ล้านบาท ๒ ครั้ง และให้อีก ๒,๐๐๐ ล้านบาทไปเพื่อไปพยุงราคาลำไยนั้น แต่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ราคาลำไยกลับตกต่ำลงกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้ ซึ่งคณะกรรมการ คชก. เคยคาดการณ์ไว้ว่าจะพยุงราคาลำไยเกรด เอ อยู่ในระหว่างกิโลกรัมละ ๒๕ บาท และลำไยคละกิโลกรัมละ ๘.๗๐ บาท รวมไปจนถึงมีการประท้วงกันเกิดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอจอมทองนะครับ แล้วก็มีการพูดจាកันในระหว่างผู้เกี่ยวข้องคือตัวแทนของเกษตรกรชาวสวนลำไย และผู้ประกอบการ แต่ปรากฏว่าในขณะที่ราคาลำไยนั้นตกต่ำมาก กระผมจึงขออนุญาตหารือท่านประธานและได้แจ้งให้รัฐบาลผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ในฐานะผู้ส่งออก และกระทรวงเกษตรฯ ในฐานะที่ดูแลกรมวิชาการเกษตร ได้หามาตรการและหาข้อมูลโดยด่วนเพื่อจะแทรกแซงการซื้อลำไยสดโดยตรงจากกลุ่มเกษตรกร เพราะช่วงตั้งแต่เดือนกรกฎาคม สิงหาคม กันยายน เป็นช่วงที่ลำไยจะออกมากที่สุด นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ อยากจะให้ทางรัฐบาลได้หามาตรการเร่งหาตลาดทั้งภายในและทางต่างประเทศให้มากขึ้น และก็อยากให้ทางรัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ก็ดี ทางกระทรวงเกษตรฯ ก็ดี ได้แจ้งราคาซื้อขายให้กับกลุ่มเกษตรกรพอทราบเป็นระยะ ๆ จะได้หรือไม่ครับ สิ่งเหล่านี้กระผมเห็นว่าถ้าการหารือครั้งนี้สามารถแก้ไขปัญหาได้ กระผมว่าปัญหาการชุมนุมหรือการประท้วงก็อาจจะไม่เกิดขึ้น และก็จะเป็นผลดีต่อพี่น้องชาวเกษตรกร เพราะปีนี้นี่พี่น้องเกษตรกรมีความหวังที่อยากจะได้ผลผลิตนี้และก็ได้เงินจำนวนดังกล่าวไปชำระหนี้ เพราะ ๒ ปีที่ผ่านมาลำไยไม่ออกดอกเลยครับ มีแต่ดอกของดอกเบียออก ดังนั้นจึงขออนุญาตต่อท่านประธานได้แจ้งให้กับกระทรวงพาณิชย์ก็ดี กระทรวงเกษตรฯ ก็ดี ได้ช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรชาวสวนลำไยด้วยครับ กระผมขออนุญาตหารือและฝากความห่วงใยนี้ผ่านท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดอุดรธานี
จะเรียนหาหรือท่านประธานไปถึงท่านนายกฯ กับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพียงสั้น ๆ
อยู่ ๒ เรื่อง

เรื่องแรก เรื่องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านประธาน
ขณะนี้พี่น้องซึ่งไม่ประสบภัยน้ำท่วมได้ลงนาไปเรียบร้อยแล้วเป็นข้าวนาปี
ปัญหาที่เกิดขึ้นคือราคาปุ๋ยซึ่งแพงมากกว่าราคาปุ๋ยของพี่น้องที่ซื้อจาก อ.ต.ก.
ธ.ก.ส. สหกรณ์ แพงกว่าราคาท้องตลาด ท่านประธาน คือ ๕๐ กิโลกรัมนั้น
ตกกระสอบหนึ่ง ๔๐๐ บาทเศษแล้ว ๑๖ - ๑๖ - ๘ ขึ้นไปถึง ๔๕๐ บาท และก็
๑๖ - ๒๐ - ๐ ซึ่งเป็นของพี่น้องชาวนา ชาวไร่ในภาคอีสาน ภาคเหนือส่วนใหญ่
ใช้กันนั้นก็ประมาณ ๔๐๐ บาทเศษแล้ว ท่านประธาน ราคาที่สูงกว่าราคาที่ขาย
ในท้องตลาดกัน เพราะฉะนั้นผมเรียนได้ว่ากลุ่มสหกรณ์ก็ดี กลุ่มแม่บ้านก็ดี
กลุ่มพี่น้องเกษตรกรก็ดี เวลาซื้อของจากราชการปรากฏว่ากลับไปแพงกว่า
ของภาคเอกชน เรียนว่ารัฐบาลควรต้องแก้ไขในเรื่องดังกล่าวที่ต้องลดราคา
ลงมาให้ได้ จะโดยวิธีใดก็คงต้องฝากเรียนท่านประธานไปถึงท่านนายกฯ
เรื่องนี้ท่านประธานทราบดีครับ เพราะปัญหาที่บุรีรัมย์ก็เหมือนกับที่อุดรธานี
เช่นเดียวกัน

เรื่องที่ ๒ ท่านประธาน หลังภาวะน้ำลดไปบางส่วนของอุดรธานี
จังหวัดอื่น ๆ ก็ดี ปรากฏว่าสิ่งที่เกิดขึ้นคือความเสียหาย ซึ่งขณะนี้กำลังรอก
งบกลางไปช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร พี่น้องซึ่งประสบเรื่องของภัยน้ำท่วม
ทั้งหมด ท่านประธาน และผมมีเรื่องหนึ่งอยากรายงานให้ท่านประธานทราบ
ถนนกรมทางหลวง ช่วงหนองสำโรงซึ่งอยู่ติดกับตัวเมืองอุดรธานี ปรากฏว่า
ระยะทางเพียงประมาณ ๒ กิโลเมตรเศษ ใช้เงินก่อสร้างไปมากทีเดียว
ท่านต้องทราบดีเพราะว่าท่านประธานทราบว่าธรรมดาที่ ๒ กิโลเมตรหนึ่งของ
กรมทางหลวงนั้นมากกว่าของกรมโยธาธิการ หรือของ รพช. มาก
๔ - ๕ เท่าตัว ปรากฏว่าพอน้ำเข้าเที๋ยวน้ำมันลอยขึ้นมาเป็นแผ่น ๆ
ผมเรียนท่านประธานฝากไปถึงรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมโปรดกรุณา
ให้อธิบดีกรมทางหลวงไปตรวจสอบด้วยว่าที่เกิดขึ้นเกิดจากภาวะน้ำท่วมจริง
หรือเกิดจากการที่ว่ามีสายสนกลในประการใด เพราะว่าธรรมดา มันจะ
ไม่ลอยเป็นแผ่น อย่างมากก็ผิวจราจรลอก ที่น้ำมันลอยขึ้นมาเป็นแผ่น

เหมือนกับเรากำลังขุด แล้วตลอดแนวทางประมาณร่วม ๆ ๔๐๐ - ๕๐๐ เมตร ผมคิดว่าต้องรีบไปซ่อมแซมโดยด่วน แล้วก็ต้องสอบว่าจริง ๆ มันคือจากอะไร จากน้ำท่วมแค่นั้นไม่น่าจะทำให้ผิวจราจรเสียหายอะไรมากนัก เขียนท่านประธาน เพียง ๒ เรื่อง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ทางอุดรธานีอีกสักคน ท่านสุรชาติ เชิญครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน ด้วยความเคารพ กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธาน เมื่อสักครู่ผมได้ยื่นท่านประธานได้แจ้งให้ที่ประชุมแห่งนี้ทราบ เกี่ยวกับเรื่องเพื่อนสมาชิกลาออก ที่นี้ผมอยากจะปรึกษาท่านประธานสักนิดหนึ่ง เพราะว่าสัปดาห์ที่แล้วเราก็พูดกันว่าสมาชิกที่ยื่นใบลาออกแล้วนั้น บางคน กำหนดว่าออกวันที่ ๑ วันที่ ๒ เดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายนอะไรต่าง ๆ หรือหลังยุบสภาแล้วอะไรก็มี ฉะนั้นท่านประธานตามมาตรา ๑๑๘ ลาออกแล้ว ออกเลย ให้ท่านประธานชี้ให้ฟังหน่อย นี่ประเด็นที่ ๑ ส่วนประเด็นที่ ๒ ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล น้ำท่วมเหมือนกัน แต่ผมเสริม ท่านนายแพทย์วิชัย ด้วยความเคารพที่เอ่ยนาม คืออยากจะให้ท่านประธาน เြงรัดไปยังรัฐบาลด้วยความเคารพ เพราะทางจังหวัดก็แจ้งมายังส่วนกลาง เรียบร้อยหมดแล้ว ขอให้เร่งรัดงบกลางของกระทรวงมหาดไทย หรือว่า งบป้องกันภัยของกระทรวงมหาดไทย เพราะเหตุว่าน้ำท่วมปีนี้รุนแรงมาก โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดอุดรธานี อำเภอเพ็ญ กิ่งอำเภอสร้างคอม บ้านดุง บ้านฝือ น้ำโสมผมด้วย เหมือน ๆ กับบุรีรัมย์ตอนนี้ยังไม่ค่อยลดเท่าไร ท่านประธาน ก็อยากจะเร่งรัดงบกลาง และงบของ รพช. ตอนนี้ กำลังพิจารณาอยู่ ถนนขาดหมดเลย สะพานพังระเนระนาดหมดท่านประธาน อันนี้เป็นเรื่องน่าเห็นใจ ผมเองต้องควักเงินในส่วนตัวเอง ประมาณส่วนตัว ซื้อหินคลุกไปช่วยถมพ์ (Dump) ให้ มันก็เละหมด ก็อยากจะฝากท่านประธาน ไปยัง ฯพลฯ รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านนั่งอยู่ี่ด้วย ก็ให้รับทราบปัญหาในส่วนนี้ อีกส่วนหนึ่งกรมประชาสัมพันธ์ เห็น้อยมาก จังหวัดอุดรธานี น่าเห็นใจ ทำงานตลอด ๒๔ ชั่วโมงเลย แต่ของงบกลางมาประมาณ ๓๐ ล้านบาทเท่านั้นเองท่านประธาน แค่ ๓๐ ล้านบาท ไปช่วยพี่น้องประชาชนจังหวัดอุดรธานี ฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลให้รับทราบ

สักนิตหนึ่ง พร้อมกันนั้นทางหลวงแผ่นดิน ผมเสริมคุณหมอวิชชสักนิตหนึ่ง ไม่ใช่ เฉพาะสายแถวอำเภอเพ็ญ สายบ้านฝือผมอยู่บ่อยหมดเลย และพื้นที่น้ำโสม นายบุง เป็นพื้นที่เกษตร ขนพืชไร่ออกทุกวัน ๆ ท่านประธาน เหมือน ๆ กับบุรีรัมย์ แหละครับท่านประธาน คล้ายกัน ที่ผมไปเห็น เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝาก ท่านประธานไปยังรัฐบาลช่วยสิ่งกรมทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งเขาก็ของบประมาณ มาแล้วด้วย ก็อยากจะให้ช่วยผลักดันโดยเร็ว ไปซ่อมแซมปรับปรุงเส้นทาง ให้เขาได้สัญจรไปมาให้ได้ ผมก็ฝากท่านประธานด้วยความเคารพ ๒ เรื่อง แล้วทราบปัญหา ๓ เรื่อง ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ดอกเตอร์สุรพงษ์ศรี

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ผมจะขออนุญาตท่านประธานตามข้อบังคับ
ข้อที่ ๕๖ ศรีบ เนื่องจากในวันนี้ในการอภิปรายของผมนั้นจะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์
วัตถุ ดังนั้นขออนุญาตท่านนะศรีบ เพราะว่าผมนำดาวเทียมมา ๒ ดวง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านดอกเตอร์ศรีบ ผมเรียนอย่างนี้นะศรีบว่า
กรณีหรือว่าจะ เป็นกรณีที่พักไปถึงรัฐบาลในกรณีนี้ว่าท่อมมีปัญหาต่าง ๆ ของท่าน
รู้สึกจะเป็นทางการ ผมว่าตั้งกระทู้ถามพ่วงนี้เป็นอย่างไรศรีบ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : ไม่ศรีบ
ขออนุญาตศรีบ ขออนุญาตตอนอภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมเห็นว่าของท่านมันมีลูกโลก ลูกอะไรขึ้นมา เอาเป็นทางการ
พ่วงนี้ตั้งกระทู้ถามสดถามดีที่ว่า อย่างนั้นเดี๋ยวผมขอคนอื่นก่อนนะศรีบ และท่าน
ค่อยวินิจฉัยที่หลัง ขอคุณอิสสระ สมชัย ศรีบ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพศรีบ กระผม นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพศรีบ
สืบเนื่องจากการเกิดอุทกภัยที่ภาคอีสาน ถ้าได้ติดตามข่าวไม่ว่าทางหน้าหนังสือพิมพ์
หรือทางโทรทัศน์จะพบว่าเวลานี้กระแส น้ำทั้งหมดเดี๋ยวนี้ได้ไปรวมอยู่ที่
จังหวัดอุบลราชธานี ก่อนที่จะไหลออกสู่มแม่น้ำโขงที่ปากแม่น้ำมูล เดี่ยวนี้ที่
จังหวัดอุบลราชธานีได้เกิดน้ำท่วมมากขึ้นศรีบ ไม่มีที่ท่าว่าจะลดลง พื้นที่การเกษตร
ก็ท่วมมากขึ้น สิ่งซึ่งกระผมเป็นห่วงเวลานี้ ท่านประธานศรีบ ต้นข้าวในนา
ของเกษตรกรนั้นถ้าหากว่าน้ำท่วมเกิน ๗ วันนั้นต้นข้าวจะ เปื่อยเน่าเสียหายศรีบ
กระผมเป็นห่วงว่าหลังจากน้ำลดลงไปแล้ว ประชาชนจะได้รับความเสียหาย
เนื่องจากพืชพันธุ์โดยเฉพาะต้นข้าวกล้านั้นจะ เน่าหมด จึงอยากจะฝากไปยัง
กระทรวงเกษตรฯ นะศรีบ ขอให้เตรียมพันธุ์กล้าข้าวเพื่อไปช่วยเหลือเกษตรกร
นอกจากนั้นปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืชต่าง ๆ ขอให้เตรียมไว้ให้พร้อมด้วย ไม่เช่นนั้นแล้ว

ปีที่จะถึงนี้เกษตรกรชาวจังหวัดอุบลราชธานีจะไม่มีข้าวบริโภคต่อไป ส่วนที่ ๒
 ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งของซึ่งกรมประมงกระทรวงได้ให้นำไปแจกจ่าย
 ให้กับผู้ประสบอุทกภัยนั้นได้รับจากส่วนกลางค่อนข้างจะน้อยครับท่านประธาน
 หลังจากนี้ ทพท. นายกรัฐมนตรีท่านได้ไปมอบเมื่อวันที่ ๑๗ ที่ผ่านมานั้น ขณะนี้
 ก็ยังไม่ได้มีการไปมอบเพิ่มเติมให้เป็นก็จะลักษณะแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่ระดับน้ำมากขึ้น
 ผู้ได้รับความเดือดร้อนมีจำนวนมากขึ้น กระทบอยากจะฝากเรื่องนี้ไปยังกระทรวง
 แรงงานฯ โดยเฉพาะกรมประมงกระทรวงที่ กรมฯ จัดพวกเครื่องอุปโภคบริโภค
 โดยเฉพาะถุงยังชีพไปช่วยเหลือราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมที่
 จังหวัดอุบลราชธานีในครั้งนี้ อีกส่วนหนึ่งท่านประธานครับ กรมอนามัย
 ผมอยากจะฝากไว้เนื่องจากว่าเมื่อเกิดน้ำท่วมแล้วจะเกิดโรคระบาด กรม
 ไปสอบถามตามสถานีอนามัยหลาย ๆ แห่งแล้วปรากฏว่าได้รับยาไม่เพียงพอที่จะ
 มอบให้กับราษฎร บางแห่งไม่มีเลยครับท่านประธาน จะขอให้กระทรวงสาธารณสุข
 กรมฯ ได้จัดส่งยา โดยเฉพาะยาสามีญประจำบ้าน ยารักษาโรค โดยเฉพาะ
 โรคระบาด โรคเท้าเปื่อย โรคคัน ซึ่งมากับกระแสน้ำ ฉะนั้นขอให้จัดส่งยาลง
 ไปให้เป็นกรณีพิเศษด้วยครับ ความเสียหายนอกจากจะเป็นพื้นที่ทำการเกษตรแล้ว
 เช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ ครับ คือถนนหนทาง ไม่ว่าจะเป็นถนนลาดยางก็ดี
 ถนนเชื่อมหมู่บ้าน ถนนในหมู่บ้านก็ดีได้รับความเสียหายค่อนข้างจะมากเหลือเกิน
 เวลาที่การซ่อมแซมยังไม่ได้ดำเนินการหรือครับ แต่หลังฤดูน้ำลดลงไปแล้ว
 เข้าใจว่าอีก ๑ เดือนข้างหน้าเมื่อหมดน้ำท่วม เมื่อหมดฝนประชาชนได้รับความ
 ความลำบากเดือดร้อนจากถนนที่เสียหายจากกรณีน้ำท่วม ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 เช่น รพช. กดี กรมโยธาธิการกดี หรือแม้กระทั่งหน่วยงานส่วนท้องถิ่นไม่ว่า
 จะเป็น อบต. อบจ. ขอความกรุณาทางรัฐบาลได้พิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณ
 ไปบูรณะซ่อมแซมถนนหลังน้ำท่วมด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเรวัต นำท่วมนะศรีบ เขิญศรีบ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย นอกเหนือจากนำท่วมแล้วครับท่านประธาน มีอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ
ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลนะครับ
ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานจะได้รับทราบจากข่าวแล้วนะครับว่า
มีพี่น้องชาวจังหวัดกาญจนบุรีที่ไปขุดทองครับ เกิดมีปัญหาขึ้น ตายระหว่างอยู่
ในการเข้าไปขุด ก็เลยมีปัญหาอยากจะฝากว่า ในเรื่องอย่างนี้ครับท่านประธาน
จะทำอย่างไรครับที่จะดูแลและป้องกัน เพราะว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว
ในหน่วยงานของราชการ ซึ่งกระผมคิดว่าถึงแม้จะมีการป้องกันอย่างไร
ไม่ว่าอะไรก็แล้วแต่ แต่ก็ยังมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้นครับ
ก็ทำให้เกิดความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน และจริง ๆ ท่านประธานครับ
พูดถึงขุดทองนี้ ผมได้ฟังจากท่านผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ ผู้เฒ่าผู้แก่ครับ
เขาบอกว่า ทองจริง ๆ ไม่มีหรอก ถ้ามีแล้วก็ไม่ถึงจนทุกวันนี้ ที่นี้ก็อยากจะ
กราบเรียนต่อพี่น้องประชาชนว่า อย่าได้ไปหลงในเรื่องนี้ครับ เพราะว่า
จะเกิดความเสียหายและก็จะเกิดเดือดร้อนที่นี้ แต่ถึงแม้จะเกิดเดือดร้อน
หน่วยงานต่าง ๆ ต้องดูแลด้วยครับ อย่างเป็นต้นว่า ขณะนี้เขาจะไปขุดตรงไหน
ก็ต้องไปดูสิครับว่าไม่ให้มีการขุด เจ้าหน้าที่ที่ต้องไปดูดูแล ไม่ใช่ปล่อยให้เขา
เข้าไปได้ทุกวินาที ทุกเวลาด้วย ตรงนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานไปยังหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอตศพรศรีบ นำท่วมนะศรีบ เขิญ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่
พรรคชาติไทย คงไม่ได้พูดถึงปัญหาเรื่องน้ำท่วม แต่ตอนนี้อยากจะหารือ
ท่านประธานเล็กน้อย ตอนนี้สมาชิกในสภาเราก็เหลือน้อยลง ๆ นะครับ
แต่ว่าบรรยากาศในสภาในห้องประชุมต่าง ๆ อากาศหนาวเย็นมาก ไม่ใช่
เพียง ส.ส. เราที่รู้สึก เจ้าหน้าที่สภานะครับ ท่านไปดูตามห้องทำงาน
ต่าง ๆ ต้องใส่เสื้อหนาวกันหนา ๆ ตอนนี้ น้ำมันแพงนะครับ ลีตรละ

๑๖ บาทกว่าแล้ว พลังงานทุกอย่างแพง ค่าไฟฟ้าของสภาเดือนหนึ่งเป็นเงินล้านกว่าบาท ผมอยากจะเรียกร้องให้ท่านประธานสภานะครับ ได้ทำตัวเป็นตัวอย่างสภาของเราในเรื่องของการประหยัดพลังงานด้วยการเปิดแอร์นะครับ ให้มันอบอุ่นขึ้นอีกสักหน่อย เราก็จะไม่ต้องใส่เสื้อกันหนาวมาก ๆ และก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีกับพี่น้องประชาชน ถึงมาตรการในการประหยัดพลังงานทั้งของรัฐบาลและของสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ก็ขอบคุณคุณหมอนะครับ ผมก็หนาวเหมือนกัน ผมได้เรียนให้ท่านเลขาธิการฯ ทราบและจะได้สั่งการให้ลดแอร์ลงนะครับ ท่านรองนายกฤษฎีกา เชิญครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานถึงปัญหาข้อห่วงใยของเพื่อนสมาชิกในเรื่องน้ำท่วม ท่านประธานเองก็ดูจะทราบดีว่าน้ำท่วมปีนี้ดูจะมากมายมหาศาลจริง ๆ ครับ และพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายมากจริง ๆ ก็เห็นจะกล่าวได้ที่เดียวว่า คือจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายต่อหลายท่านได้ลุกขึ้นมาตั้งข้อสังเกตนั้นเองครับ ในทางรัฐบาลเอง ผมคิดว่าท่านสมาชิกเองก็คงจะได้รับทราบว่า ได้มีความตั้งอกตั้งใจในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ได้มีการตั้งศูนย์ทั้งระดับภาค ทั้งระดับจังหวัด และที่ระดับส่วนกลางด้วย ขณะนี้การติดตามรายงานสถานการณ์น้ำท่วมก็ยังติดตามอยู่ตลอดเวลาครับ ก็ทราบว่าในเวลาที่ผ่านมาพื้นที่บางส่วนซึ่งท่วมหนักเริ่มลดแล้ว แต่ว่าบริเวณพื้นที่อีกหลายส่วนในบริเวณเส้นทางน้ำไหลผ่านก็ดูจะยังมีปัญหาอยู่ขณะนี้ในส่วนที่ลดแล้ว ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทุกส่วนกำลังประเมินความเสียหายเราก็กำลังจัดแผนที่จะเข้าไปบูรณะ เสริมสร้างให้กลับคืนสู่สภาพเดิมให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ แต่ว่าหลายส่วนก็ยังอยู่ในวิสัยที่ไม่สามารถจะทำได้เช่นนั้นได้ เพราะว่ายังไม่ลดหมดเสียทีเดียวครับ สำหรับเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ค่อนข้างจะเป็นห่วงในเรื่องพืช-----

โดยเฉพาะพันธุ์พืชที่เกษตรกรของเราในส่วนที่ได้รับความเสียหายควรจะได้รับ การแจกพันธุ์ที่นี้บ้าง ผมอยากเรียนท่านสมาชิกให้ได้รับความสบายใจว่า คณะรัฐมนตรีก็ไม่ได้นิ่งนอนใจในเรื่องนี้ เมื่อวานนี้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติ แล้วให้กระทรวงเกษตรฯ ไปดำเนินการตระเตรียมการในเรื่องของพันธุ์พืชดังกล่าวนี้ เพื่อจะจำหน่ายแจกให้กับเกษตรกรที่ได้รับความเสียหาย เพราะที่ห่วงใย เช่นเดียวกับที่เพื่อนสมาชิกห่วงใย

ในเรื่องของเส้นทางคมนาคม ซึ่งดูจะเป็นปัญหาหลัก แล้วก็คงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ขณะนี้กระทรวง ทบวง กรมที่มีหน้าที่รับผิดชอบก็ดำเนินการแล้ว เช่นกันครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยเองซึ่งมีศูนย์ป้องกันภัยพลเรือน ทั้งระดับจังหวัด ระดับภาค แล้วก็ที่ส่วนกลางที่กรมการปกครองก็กำลังรวบรวม ความเสียหายดังกล่าวนี้เพื่อส่งเรื่องให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ รับผิดชอบไปเร่งดำเนินการ ในเชิงหลักการผมคิดว่าเมื่อวานนี้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ได้มีการพูดจากันชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้มีการสั่งกำชับ กำซาไปยังกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วว่าต้องเร่งดำเนินการให้ เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ อย่างไรก็ตามข้อสังเกตของเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ หลายต่อหลายประการที่ได้พูดจากันเมื่อสักครู่นี้ ทั้งในเรื่องความขาดแคลนเครื่อง อุปโภคบริโภคหลายต่อหลายประการ กระผมก็จะรับดำเนินการแจ้งให้กระทรวง ทบวง กรมที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้ดำเนินการโดยเร่งด่วนต่อไป

เรื่องชาวบ้านตื่นทองที่จังหวัดกาญจนบุรี แล้วก็ท้ายสุดผลจากการ เข้าไปลักลอบขุดทำให้เกิดความเสียหายถึงขนาดเสียชีวิตลง ต้องยอมรับความจริงว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ ก่อนหน้านี้ที่จังหวัดพิจิตรก็ดูจะเกิดเหตุการณ์ ท่านเองเดี๋ยวก็เห็นอยู่แล้ว ในทางปฏิบัติที่เป็นมาผมคิดว่าทางราชการเองก็ได้ พยายามกระจายข่าวอยู่เสมออย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติประสงค์จะให้มีการ กระจายข่าว คือได้มีการบอกข่าวได้มีการปรามกันอยู่ตลอดเวลาว่า ทองคงไม่มี อย่างที่เป็นที่เข้าใจกัน แต่ว่าทั้งนี้ทั้งนั้นอาจจะ เป็นเพราะว่าในเวลาที่ผ่านมา มีบุคคลของพวกเราท่านเอง ซึ่งค่อนข้างจะเป็นบุคคลระดับสูงพอสมควรพูดจา ในท่านเองที่ค่อนข้างจะมีความมั่นใจอยู่ไม่น้อยว่าทองมีอยู่ เพราะฉะนั้นเช่นนี้ ก็ทำให้เกิดกรณีตื่นทองของชาวบ้านอยู่ตลอดเวลา ผมคิดว่าทางส่วนราชการ

ที่มีหน้าที่ป้องกันดูแลพื้นที่เหล่านั้นก็ได้ใช้ความพยายามในการห้ามปรามพูดจา
 ทำความเข้าใจอยู่ แต่ว่ากรณีลึกลับของผู้คนมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความ
 พยายามที่จะเข้าไปในพื้นที่ที่ค่อนข้างจะกว้างขวางพอสมควร ในหลายครั้ง
 หลายหนก็ต้องยอมรับความจริงว่า ค่อนข้างที่จะเกินกำลังของการห้ามปราม
 ของทางราชการบ้านเมืองอยู่เหมือนกัน ก็คงจะต้องขอร้องท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ในสภาฯ เช่นเดียวกันครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ที่มีการตั้งทองดั่งกล่าวนี้ ผมมีความมั่นใจว่า
 คำชี้แจง คำยืนยันของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับการสนับสนุน ได้รับการ
 การเลือกตั้งมาจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่เหล่านั้นหลายต่อหลายสมัยติดต่อกัน
 ก็คงจะมีน้ำหนักเพียงพอที่จะทำให้ผู้คนได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่าอะไรจริง
 หรืออะไรไม่จริง ส่วนทางราชการเองก็จะรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ไปกระจายข่าว ไปป้องกัน ไปพยายามปรามให้เป็นที่เข้าใจอีกครั้งหนึ่งครับ

ส่วนราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ รวมทั้งราคามันด้วย ผมขอ
 เรียบท่านสมาชิกว่าจริง ๆ ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลนี้ตระหนักมาโดยตลอด แล้วก็
 บัดนี้โดยท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในกระทรวงที่มีหน้าที่โดยตรงในเรื่องนี้ ก็ดูจะ
 ได้เดินทางมาเตรียมที่จะชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยแล้ว ก็ขอความกรุณา
 ท่านประธานได้กรุณาให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้พูดจาทำความเข้าใจด้วย
 ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะชี้แจง ท่านรัฐมนตรีไพฑูรย์ เชิญครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอเรียน
 ชี้แจงเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดเชียงใหม่ ท่านณรงค์ที่ท่านได้มาพูดถึงเรื่องลำไย
 แล้วก็เป็นที่ห่วงเป็นใยก็จริงอย่างที่ท่านว่า ปีนี้ลำไยมันออกมามากผิดปกติ มากกว่า
 ปีที่แล้วประมาณ ๕๖ เปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๓ แสนกว่าตัน แล้วในช่วงที่จะออก
 มากคือเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมากับเดือนสิงหาคมจะออกมาเยอะ เมื่อมีการออก
 มาเยอะอย่างนี้ทางรัฐบาลเอง โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรฯ กับกระทรวงพาณิชย์
 ซึ่งดูแลรับผิดชอบเรื่องนี้อยู่ แล้วก็ลำไยนี้เป็นผลผลิตเกษตรที่เราคัดเลือกให้เป็น
 ไพรดักท์ แชมเปียน (Product champion) คือกระทรวงเกษตรฯ ต้องดูแลแบบ

ครบวงจร คือดูทั้งการผลิตด้วย แล้วก็ดูเรื่องของการขายด้วย ส่วนกระทรวงพาณิชย์นั้น
ก็สนับสนุนในเรื่องของตลาด แล้วก็ดูแลแก้ไขร่วมกัน โดยที่เราทราบว่าปัญหาต้อง
เกิดแน่ ก็ได้ใช้เงินของ คชก. อนุมัติตั้งแต่ลำไยเริ่มออกเล็ก ๆ น้อย ๆ จำนวน
๓๐๐ ล้านบาท ประมาณเดือนพฤษภาคม อันนี้ให้ไปดำเนินการ โดย ๑๐๐ ล้านบาท
นั้นสนับสนุนเงินหมุนเวียนปลอดดอกเบี้ยให้โรงงานจำหน่ายผลิตภัณฑ์ลำไยกระป๋อง
๑๐๐ ล้านบาท -----

ส่วนอีก ๓๐๐ ล้านบาทนั้นก็ให้สนับสนุนในเรื่องของการตลาด ก็คือกลุ่มของ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร โดยการที่ซื้อมาหมุนเวียนแล้วก็แปรรูปโดยการอบ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคมก็ได้อนุมัติเงินไปอีกจำนวน ๓๐๐ ล้านบาท ให้สถาบันเกษตรกร เพื่อที่จะซื้อลำไยสดแล้วก็มาอบแห้ง เมื่ออบแห้งแล้ว รอการจำหน่าย ซึ่งได้อนุมัติเงินอีกจำนวน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ให้ ศ.ก.ส. เป็นผู้รับจำหน่ายลำไยอบแห้ง ซึ่งการตลาดนั้นต่างประเทศโดยเฉพาะจีน บริโภคทั้งลำไยสดและลำไยอบแห้ง แล้วก็ทยอยจำหน่ายไปเรื่อย ๆ นอกจากนั้นเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ก็ได้ไปเป็นประธาน เปิดงานมหกรรมลำไยโลกที่จังหวัดลำพูน แล้วก็มีการเชิญพ่อค้าต่างประเทศ วันนั้นมีพ่อค้าต่างประเทศที่จะมาร่วมในกิจกรรมด้วย แล้วก็ไปที่ศูนย์การส่งเสริม การส่งออกของเราจากเชียงใหม่มาตั้งเฉพาะกิจที่จังหวัดลำพูน ก็มีการซื้อขาย ลำไยกันทั้งสดทั้งแปรรูป อันนี้ก็เป็นการหนึ่งที่ได้ทำไป แล้วก็ขอเรียนว่า ที่ปัญหาในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาลำไยออกเยอะจริง ๆ แล้วก็ประกอบกับขั้นตอน การดำเนินการเรื่องของการจำหน่ายที่ยังมีปัญหาอยู่บ้าง ผมเองได้ประสาน กับทางจังหวัดลำพูนแล้วก็เชียงใหม่ด้วย ขณะนี้ สดส. ของเราเริ่มดำเนินการ รับจำหน่ายไปแล้วตั้งแต่เมื่อวานนี้ เข้าใจว่าการดำเนินการนั้นถ้าหากว่าพี่น้อง เกษตรกรที่ปลูกลำไยปีนี้อะไรไปตกอกตกใจ อ้อเข้าไปแรงในการที่จะเก็บ แล้วก็ค่อย ๆ ให้ผลออกมาตามจำนวนที่ออกมาจริง แล้วก็ไม่ต้องรีบร้อน ถ้าขายสดในราคาที่ต่ำอยู่ ถ้าเหลือสถาบันเกษตรกรซึ่งมีเครื่องอบอยู่ที่หมด ๕,๐๐๐ กว่าเครื่อง เครื่องอบที่สถาบันเกษตรกรมีอยู่ นอกจากนั้นทราบว่า ทางกระทรวงเกษตรฯ เอง ฝ่ายวิชาการเกษตรที่เขาดูแลโดยตรง คือเป็นเมื่องาน ก็ได้ไปขอความร่วมมือจากโรงอบใบยาสูบเข้ามาอบลำไยอบแห้ง เพื่อที่จะเอามา จำหน่ายในจำนวนเงินที่เราตั้งไว้ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเกษตรกรนี้จะเสียดอกเบี้ย ในการจำหน่ายแก่สถาบันเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก ๖ เปอร์เซ็นต์นั้นที่ ศ.ก.ส. คิดดอกเบี้ย ส่วนที่เกินอีก ๖ เปอร์เซ็นต์นั้น โครงการช่วยเหลือเกษตรกรคือ คชก. เป็นผู้ออกให้ จึงขอเรียนท่าน ส.ส. เชียงใหม่ เพื่อประชาสัมพันธ์ ให้พี่น้องเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ได้ทราบด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ศรีรับ ผมขอลาอนุญาต เมื่อผู้ทนายหาชื่อว่า

สผ ๙/๓๕๕๓ (ส. นิติบัญญัติ)

กลุ่คนที่ ๒/๒

จะขออนุญาตเอาลูกโลกมาประกอบพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบ
กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. . . . ใช้นใหม่ครับ ผมอนุญาตครับ

คุณหมอวิชัยจะหาหรืออีกหรือครับ ผมขอสิ้น ๆ นะครับ เดี่ยวจะได้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อ

นายวิชัย ชัยจิตวุฒิสกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตวุฒิสกุล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดอุดรธานี ท่านประธานครับ
ท่านได้ให้เวลาพวกเราในการหารือกับรัฐบาลผ่านท่าน ต้องกราบขอบคุณเลยครับ
เพราะว่าผู้แทนราษฎรจากทุกจังหวัดก็จะมีปัญหาของพี่น้อง แล้วถ้าเกิดว่า
ต้องไปถามกระทรวงที่สุดเองอาจจะไม่มีเวลา แล้วก็ยังมีเพียง ๓ กระทู้เท่านั้น
ก็ต้องขอขอบคุณรัฐบาล คือท่านขึ้นมาตอบแล้วก็ให้ความใส่ใจกับพี่น้องประชาชน
ผมต้องเรียนว่าหน้าที่ผู้แทนราษฎรต้องทำอย่างนั้นนะครับ ผมฝากเรื่องเดียว
คือเรื่องงบกลาง ขณะนี้กำลังรออยู่จริง ๆ จะเป็นกรมประชาสัมพันธ์
กรมการปกครองที่ดี กระทรวงมหาดไทยที่ดี หรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ดี
เดี๋ยวท่านประธานได้กรุณาแจ้งต่อท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
ได้โปรดกรุณาได้ดูแลเรื่องงบกลางโดยด่วน จะปล่อยให้เข้าไปอีกเดือน ๒ เดือน
ก็จะช้ามากไปกว่านั้นแล้ว ฝากท่านประธาน ทบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอท่านสุพัฒน์อีกท่านหนึ่งครับ ท่านสุพัฒน์ ธรรมเพชร จะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติใช้ใหม่ครับ ผมคิดว่าท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตที่จะไม่ให้หาหรือต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องค้างการพิจารณา คือร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เป็นการที่จะอภิปรายต่อจากสัปดาห์ที่แล้ว ในวาระที่ ๑ รับหลักการหรือไม่รับหลักการ ซึ่งมีท่านสมาชิกหลายท่านอภิปรายแล้ว ขออนุญาตเรียนให้ทราบ มีท่านประกอบ จิรภิติ ท่านสุรพงษ์ โทวิจักษ์ชัยกุล ท่านเรวัต ลีรินกุล ท่านวิชัย ชัยจิตตวิฑูรย์ ท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ท่านสุพัฒน์ ธรรมเพชร ท่านจตุติ ไกรฤกษ์ และท่านอิสสระ สมชัย เมื่อคราวที่แล้วท่านสุพัฒน์ ท่านจตุติ ท่านอิสสระหาหรือ ท่านสุพัฒน์อภิปรายใช้ใหม่ครับ เชิญครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ซึ่งรัฐบาลได้เสนอเข้ามา ผมเชื่อว่าวันนี้เพื่อนสมาชิกในสภานั้นคงจะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งอาจจะกระทบต่อบุคคลภายนอก หรือกระทบต่อพรรคการเมืองบางพรรคไปบ้าง อย่างน้อยคิดว่าท่านประธานก็คงจะฟังได้และนั่งฟังโดยอาศัยข้อบังคับ ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านประธานของผมนั้นคงจะปล่อยโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติตามหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ดูหลักการ เหตุผล ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและที่สำคัญมาก จึงต้องขอขอบคุณรัฐบาล โดยเฉพาะ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ได้นำร่างฯ นี้ เข้าสู่สภา เพื่อต้องการพิจารณาให้เกิดความรอบคอบ ดูแลผลประโยชน์ของผู้บริโภคให้เกิดความเป็นธรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในฐานะที่เราเป็นรัฐบาล โดยที่ร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นให้ขึ้นไปตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ

และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติขึ้นเป็นองค์กรอิสระ ทำหน้าที่จัดสรร
คลื่นความถี่ และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม โดยให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม
และให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมขึ้น ดังนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อเหลือเกินว่าเป็นเรื่องของการให้มีคณะกรรมการ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเพื่อมีหน้าที่ในการให้การอนุญาตและกำกับดูแล
การประกอบกิจการ-----

เพราะไม่มีเจ้าของกิจการรายใด ซึ่งไม่มีธุรกิจใดที่ทำให้เจ้าของธุรกิจนั้น มีความร่ำรวยเท่ากับธุรกิจโทรคมนาคม แต่ว่าบนพื้นฐานของความร่ำรวยนั้นก็ เป็นบนพื้นฐานของการเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค กฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็น กฎหมายที่มีความจำเป็นและที่สำคัญที่สภาได้หยิบยกขึ้นมาในการพิจารณา โดยเฉพาะในเรื่องของการอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้น ทางคณะกรรมการหรือผู้ประกอบการโทรคมนาคมจะต้องได้รับใบอนุญาต จากคณะกรรมการ ฉะนั้นต่อไปนี้นั้นใครที่จะประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อนถึงจะประกอบกิจการได้เนะครับ นี่คือเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในขณะที่เดียวกันครับถ้าดูรายละเอียด เรื่องของการอนุญาตหรือไม่อนุญาต ตรงนี้ก็ถือว่าสำคัญครับ การประกอบกิจการ โทรคมนาคมนี้ให้มีระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต การขอต่อใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับใบแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต ตรงนี้ก็ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ เช่นเดียวกันว่า เมื่อมีการยื่นประกอบกิจการ แล้วคณะกรรมการก็มีสิทธิที่จะ อนุญาตหรือไม่อนุญาต จะเห็นชัดเจนว่าที่ผ่านพื้น มานั้นกิจการโทรคมนาคมเมื่อได้รับอนุญาตจากทางรัฐบาลไปแล้วก็สามารถ ดำเนินธุรกิจไปได้อย่างคล่องตัวโดยเอารัดเอาเปรียบประชาชนผู้ใช้บริการ แล้วก็ยังเอารัดเอาเปรียบประเทศชาติ เอารัดเอาเปรียบรัฐบาลด้วย ท่านประธานครับ สิ่งที่น่าเรียนท่านประธานต่อไปก็คือว่า ผมได้เห็น เรื่อง ของเอกสารหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง เป็นหนังสือพิมพ์เส้นทางเศรษฐกิจ ลงวันที่ ๑๗ ถึงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้พาดหัวว่า มีสื่อไทยรักไทยรุ่งโรจน์ พันลูกข่าย ๒ ล้านรายสิ้นปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เต็มขออนุญาตท่านสุพัฒน์เนะครับ เรากำลังอภิปรายในหลักการว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่เห็นด้วยเพราะอะไร เห็นด้วยเพราะอะไร เราไม่ใช่มีการอภิปรายยุติที่ราคาโทรศัพท์แพงหรือถูก ผมขอความกรุณา ไม่ใช่ว่าผมจะไปปกป้องใครต่อใครหรอกครับ แต่ผมเรียนว่า มันน่าจะเข้าหลักเกณฑ์ ตรงนี้ท่านทราบดี ถ้าไปพูดถึงว่าราคามันแพงมันถูก มันก็อยู่ที่ท่านจะ เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ออกมาแล้วนี่ นั่นหลักการเนะครับ ผมขอความกรุณาให้อยู่ในประเด็นนี้ก็แล้วกัน

ผมคิดว่าการที่จะไปอภิปรายคนอื่นนี้ ผมว่าท่านทราบดีกว่าผมนะครับ ขอให้
 พิจารณาดู ถ้ามันเกินเลขนอกเลขไป ผมก็อาจจะต้องพิจารณาตามข้อบังคับ
 นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ
 มันมีมาตราอยู่มาตราหนึ่งครับซึ่งผมเห็นด้วยมาก คือมาตรา ๑๒ ในการออก
 ใบอนุญาตให้คณะกรรมการกำหนดเลขหมายโทรคมนาคมหรือพื้นที่การให้บริการ
 สำหรับการประกอบกิจการการคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตด้วย ตรงนี้ที่ผมยกมานี้
 ที่เป็นข่าวหนังสือพิมพ์มันตรงกับมาตรา ๑๒ ว่าการควบคุมเลขหมายที่ผ่านพื้นมานี้
 มันไม่สามารถควบคุมได้ จึงคาดหวังว่าปลายปีนี้นี้กิจการจะขยายไปถึง
 ๒ ล้านเลขหมาย รัฐบาลไม่สามารถควบคุมได้ -----

ท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่มีผู้ที่ออกมาให้สัมภาษณ์ทุกวันว่ารัฐบาลนี้แก้ปัญหาเศรษฐกิจล้มเหลว เศรษฐกิจล้มละลาย บริษัทเอกชนไม่สามารถยืนอยู่ได้ แต่ก็มักลุ่มบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับโทรคมนาคมเท่านั้นที่อยู่ได้ ตัวนี้สามารถบ่งชี้ได้หรือไม่ว่ารัฐบาลสามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ แต่อย่างน้อยที่สุดข่าวมันสำคัญมากก็คือว่า เฉพาะ ๒ เดือนที่ผ่านพ้นมาบริษัทนี้สามารถขายโทรศัพท์มือถือได้เดือนละประมาณ ๕๐,๐๐๐ ราย เดิมมีอยู่ประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนรายทั่วประเทศ ใน ๑ ล้าน ๕ แสนราย มีกำไรเฉพาะโทรศัพท์มือถืออย่างเดียวประมาณ ๙,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้เองที่เห็นชัดเจนว่ามาตรา ๑๒ ต่อไปนี้ใครจะสามารถที่จะขายเลขหมายไปเท่าไรก็แล้วแต่ ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการ นี่คือที่เห็นด้วยว่าต่อไปนี้จะขายไปกี่เลขหมายต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ในขณะที่เดิวกันผมนำเรียนท่านประธานว่ามีอีกมาตราที่ดีมาก ก็คือมาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเลขหมายโทรคมนาคมหรือตามพื้นที่ที่กำหนด ถ้าปรากฏต่อคณะกรรมการว่า ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการให้บริการตามแผนการให้บริการกิจการโทรคมนาคมที่กำหนด เป็นเงื่อนไขการอนุญาตตามมาตรา ๑๕ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและคณะกรรมการเห็นว่าเป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์สาธารณะ ท่านประธานครับ กระทบกระเทือนต่อประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการมีอำนาจถอนคืนเลขหมายโทรคมนาคมตามจำนวนที่กำหนด หรือจำกัดพื้นที่การให้บริการลงจากที่อนุญาตไว้แล้ว ตรงนี้ผมได้เห็น เรื่องของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ท่านประธาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๓๙ มีโครงการ ๆ หนึ่ง ท่านประธานครับ คือโครงการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ท่านประธานครับ ดาวเทียมครับ ตั้งงบประมาณตามเป้าหมายของโครงการไว้ทั้งสิ้น ๑,๖๖๘,๘๑๘,๕๐๐ บาท ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นเพื่อต้องการประกอบมาตราว่า ทำให้กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์สาธารณะอย่างไร ท่านประธานครับ ในปี ๒๕๓๙ ผมเป็นกรรมาธิการงบประมาณอยู่ด้วย และปีนั้นผมก็เป็นกรรมาธิการงบประมาณอยู่ด้วย ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ โครงการนี้เดินมาทุกปีและก็มีกาติดตั้งกันทุกปี เหมือนกันว่า โครงการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมที่ไปติดตั้งในโรงเรียนมีขอมต่าง ๆ ทั่วประเทศเวลานี้มันใช้การไม่ได้ -----

แต่ก็ยังมีการตั้งงบประมาณเพื่อต้องการที่จะให้สอดคล้องกับดาวเทียม ซึ่งมีมันอยู่ ดวงเดียว ทั้งหมดนี้มีการตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ปี ๒๕๓๙ ท่านประธานครับ อันนี้กระทบกระเทือนต่อสาธารณชนงบประมาณแผ่นดินมาก กรรมาธิการในสมัยนั้น ได้ตั้งอนุกรรมาธิการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อต้องการศึกษาว่าการจัดซื้อติดตั้ง งานรับสัญญาณดาวเทียมและเครื่องรับสัญญาณนั้นจริง ๆ มันราคาเท่าไร ตั้งราคาไว้ชุดละ ๓๘,๙๘๑ บาท นี่เสนอต่อกรรมาธิการครับ ผ่านสำนักงบประมาณ มาเรียบร้อย บังเอิญว่าผมเป็นประธานอนุกรรมาธิการ ไปศึกษาว่าการจัดซื้อติดตั้ง งานรับสัญญาณดาวเทียมและเครื่องรับสัญญาณระบบ เค.ยู. แบนด์ (KU band) นั้น มันเป็นอย่างไรมาก่อน ท่านประธานครับ อันนี้ผูกขาดเลยครับ ก็บอกว่างานรับสัญญาณ ดาวเทียมระบบ เค.ยู. แบนด์ นี้มีบริษัทเดียวเท่านั้นที่ขาย เป็นตัวแทนในประเทศไทย และในแผนงบประมาณนี้เขียนไว้ว่าเป็นระบบ เค.ยู. แบนด์ ผมไม่ทราบว่าล็อก (Lock) สเปคใหม่ครับ แต่ในขณะนั้นเมื่อไปดูแล้วปรากฏว่ามีอยู่บริษัทเดียว หลังจากนั้นอนุกรรมาธิการก็เรียนถามว่าสามารถปรับลดลงมาได้ไหม จาก ๓๘,๙๘๑ บาทนี้ ลดลงเท่าไรต่อชุดครับ รวมทั้งการจัดซื้อเครื่องรับโทรทัศน์ด้วย ท่านประธานเชื่อไหมครับจาก ๓๘,๙๘๑ บาท ลดเท่าไรครับ ลดลงมาได้มาเหลือ ชุดละ ๑๖,๐๐๐ บาท อันนี้เราสามารถที่จะลดรายจ่ายภาครัฐลงตั้ง ๑๗๔ ล้านบาท นี่โครงการเดียว ต่อไปนี้จะครบหน่วยงานราชการใดก็แล้วแต่จะตั้งโครงการ เรื่องเหล่านี้ขึ้นมา อย่างน้อยเรามีคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติคอยดูแล คอยสอดส่อง ถ้าคุณเอาเปรียบผู้ใช้บริการ เอาเปรียบประเทศชาติ สาธารณประโยชน์ สาธารณะเสียหาย คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจในการเพิกถอน ใบอนุญาต คณะกรรมการชุดนี้นั้นจะได้พิจารณารักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นครับ มีบทลงโทษ ที่ผ่านพ้นมานี้บทลงโทษมันไม่มี คิดจะเอา ผลประโยชน์ค่าบริการเท่าไร คิดจะเอาค่าเช่าเท่าไรก็ได้ แต่ต่อไปไม่ได้ และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการประกอบธุรกิจด้านนี้นั้นเปิดกว้างครับ ไม่สามารถ ที่จะให้เอกชนรายหนึ่งรายใดไปรวมกิจการกับรายอื่นได้ด้วย เห็นไหมครับ ท่านประธานนี่ข้อดีครับ หมายถึงว่าถ้ามีธุรกิจหรือกิจการเกี่ยวกับโทรคมนาคมนี้ และเพื่อต้องการที่จะไปรวมกิจการเหมือนขณะนี้เพื่อตัวเองมีอำนาจในการต่อรอง กับบริษัทอื่นหรือต้องการล้มบริษัทอื่นนี้ทำไม่ได้ นี่คือสิ่งที่ผมเห็นด้วย และผมเชื่อว่า กฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาไปจะทำให้เกิดการแข่งขันในเรื่องของโทรคมนาคมมากยิ่งขึ้น ผมอภิปรายเสร็จท่านประธานครับ ท่านสุรพงษ์ โทวิจักษ์ชัยกุล ซึ่งอภิปราย

ในสัปดาห์ก่อนแล้วนี้ ท่านมีข้อมูลมากมายครับที่จะนำเรียนท่านประธานว่า เหตุผล
ที่ต้องอภิปรายรอบ ๒ นี้ เพราะว่าข้อมูลในรอบแรกยังอภิปรายไม่หมด ขอให้
ท่านประธานคอยติดตามครับ และให้อาศัยข้อบังคับด้วยท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ด้วยความเคารพ ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีท่านใดที่จะไม่เห็นด้วย อภิปรายมาแล้ว ๗ ท่าน เห็นด้วยทุกท่าน ผมหาหรือที่ประชุมว่าเห็นสมควรจะปิดอภิปรายหรือยัง มีท่านใดที่จะเห็นสมควรปิดอภิปรายไหมครับ ท่านจตุตถมีอะไร เชิญครับ

นายจตุตถ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผม จตุตถ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก ท่านประธานครับ ผมเห็นว่ายังไม่ควรปิดอภิปรายนะครับ เพราะว่าเมื่ออาทิตย์ที่แล้วท่านประธานพิชัยก็จะให้ปิดอภิปราย แล้วก็ปรากฏว่ามีผู้ขออภิปรายทั้งหมด ๗ ท่าน แล้วก็ประเด็นไม่ซ้ำกัน ฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ายังไม่ควรปิด ให้ทุกคนอภิปรายเนื้อหา เพราะว่าจะเป็นประเด็นที่ฝากกรรมาธิการไปพิจารณาไม่เช่นนั้นแล้วจะมีปัญหาภายหลัง ผมจึงเรียนมาว่าผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ปิดอภิปราย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านจตุตถจะอภิปรายใช้ไหมครับ

นายจตุตถ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ด้วยความเคารพท่านประธานครับ หลายท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้นะครับ จริง ๆ ผมเรียนด้วยความเคารพ ผมไม่ได้จะไปปิดป้องอะไรหรอก ก็อภิปรายกันมาทั้งหมด ๗ ท่านแล้ว และก็ไม่มีท่านใดที่ได้รับหลักการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เราพิจารณากันตรงนี้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยเพราะอะไร เห็นด้วยเพราะอะไร ไม่มีท่านใดที่จะไม่เห็นด้วยเลย

นายจตุตถ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : มีครับ คงมีเพราะท่านประธานยังไม่ได้ฟังว่าเขาจะอภิปรายเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ท่านประธานคงไปด่วนสรุปไม่ได้กระมังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมไม่ได้นั่งฟัง แต่ผมทราบว่าไม่มีใครคัดค้าน มีแต่มาฝาก

นายจตุตถ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ถ้าท่านประธานฟังท่านจะรู้ว่ามีการคัดค้านบางประเด็น แต่ประเด็นไหนก็คงจะฝากกรรมาธิการไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : แต่ท่านจตุจะอภิปรายไหมครับ ท่านไม่อภิปรายใช่ไหม

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ผมอภิปรายอยู่แล้วครับ
รายชื่อท่านประธานอ่านผมไปแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : อภิปรายเชิญครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ไม่ใช่ครับ มีคนอื่นเขาจะอภิปรายต่อตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านจตุจะอภิปรายไหม เห็นว่ามีหารืออยู่

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ผมยังไม่ได้ยกมือ
เพราะผมคอยให้เพื่อนผมอภิปรายก่อน พรรคประชาธิปัตย์ส่งรายชื่อให้ท่านแล้ว
ใช่ไหม มีวินัยตามลำดับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์บุญมากเชิญ จะอภิปรายใช่ไหม หรือจะให้ข้อคิด
เชิญครับ ไม่เป็นไรใจเย็น ๆ ครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผมขอให้คำยืนยันกับท่านประธาน
อีกครั้งหนึ่งว่าก็มีหลายคนเท่าที่คุยด้วย ประเด็นที่อภิปรายนั้นก็ไม่ใช่ว่า
เป็นประเด็นที่เห็นด้วยทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ อย่างกรณีของกระผม
ก็มี ๙ ประเด็นที่อยากจะอภิปราย แล้วก็ในหลาย ๆ ประเด็นก็อยากจะเสนอ
เพิ่มเติมตั้งเป็นข้อสังเกต ซึ่งเห็นว่าน่าจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ได้สมบูรณ์
มากขึ้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องที่จะต้องมีประเด็น การจะต้องพูด
ทางเรื่องการเมืองที่จะต้องพูดทางด้านนั้นอย่างเดียว ผมก็อยากจะกราบเรียนให้
ท่านประธานได้สบายใจว่าพวกเราตั้งใจทำงานกันอย่างนี้ ก็มีหลายรสนหลายชาติ
แบ่งกันไป ก็เลยกราบเรียนให้ประธานได้พิจารณาให้อภิปรายต่อด้วยครับ
อย่างผมก็มีหลายประเด็นจริง ๆ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียน ผมไม่ว่าหรือ

ท่านจะวิพากษ์วิจารณ์อะไรก็แล้วแต่ให้มันอยู่ในข้อบังคับ ที่นี้ผมดูแล้วมันไม่มีใครที่จะไม่เห็นด้วย ในขั้นรับหลักการนี้เมื่อจากการอภิปรายก็อยู่ที่ว่า รับหลักการหรือไม่รับหลักการ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่ใช่เรื่องการเมืองหรือการเมืองมันข้างนอก อันนี้ข้างในออกกฎหมายที่จะออกอีกหลายฉบับ อันนี้ผมเรียนว่าไม่ใช่เอาการเมืองมาเกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นที่ท่านจะอภิปรายที่ส่งรายชื่อมานั้นครับ ผมจะขออนุญาตให้ท่านที่ยังไม่ได้อภิปรายได้อภิปรายก่อน คือที่มีรายชื่อมาแล้วนี้ มีท่านสุวัฒน์ ธรรมเพชร ที่ยังไม่อภิปราย เมื่อกี้ท่านวิฑูรย์ นามบุตร ท่านจตุติ ไกรฤกษ์ ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ท่านดอกเตอร์บุญมาก ศิริเนาวกุล ท่านสุวโรช พะลัง ที่จะอภิปรายเชิญท่านวิฑูรย์

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานครับ ต่อร่างกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคมฉบับนี้ ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ด้วยเหตุด้วยผล เพื่อนสมาชิกส่วนใหญ่ ถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญ มีมุมมองที่แตกต่างกัน ถึงแม้โดยหลักการทั่วไปอาจจะเห็นด้วย เพื่อให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการประกอบกิจการด้านโทรคมนาคม ท่านประธานครับ ที่จริงไม่ได้ลู่ลี้ลู่กลนรีบร้อนที่จะผ่านกฎหมายอะไรมากมายนัก เพราะการพิจารณาต้องถ่วงถ่วง ต้องตรวจสอบ ต้องรอบคอบ เพราะจะมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนเป็นอันมาก-----

ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะพูดถึงกฎหมายฉบับนี้นั้นได้เตรียมการ ได้ใช้
 เวลามาเป็นเวลานาน วันนี้ของ ๓ ปีที่แล้วคือวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐
 ท่านประธานที่เคารพครับ ได้มีการเตรียมการเพื่อที่จะออกกฎหมายเกี่ยวกับ
 โทรคมนาคม วันที่ ๒๕ กรกฎาคมนั้นเมื่อปี ๒๕๔๐ มีหนังสือถึงคณะรัฐมนตรี
 เพื่อเสนอแผนแม่บทการพัฒนากิจการโทรคมนาคมซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ก็คือ
 ๑. ให้จัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม ๒. ให้มีการปรับปรุง
 กฎหมายเพื่อเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคม แต่ท่านประธานที่เคารพครับ
 มีเหตุให้กฎหมายต้องล่าช้า มีเหตุให้กฎหมายต้องสะดุดหยุดอยู่เพราะการ
 ปฏิรูปการเมือง เพราะการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และก็มี
 ผลใช้บังคับวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๔๐
 ได้บัญญัติให้องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแล
 กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
 โทรคมนาคมด้วย เมื่อเป็นดังนี้ก็เลยทำให้สะดุดไปบ้าง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม
 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๑ เห็นชอบในหลักการตาม
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ให้กฤษฎีกาไปยกร่างกฎหมาย ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ คณะกรรมการกฤษฎีกาใช้เวลาพอสมควรเพื่อตรวจสอบหลักการ
 เหตุผลของกฎหมาย เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๓ คณะกรรมการกฤษฎีกา
 เสนอร่างฯ ต่อ ครม. โดยชี้แจงว่า การตรากฎหมายเพื่ออนุญาตการให้เป็นไป
 ตามมาตรา ๔๐ จำต้องตรากฎหมายขึ้นมา ๓ ฉบับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 กฎหมายฉบับแรกสภาเราพิจารณาเสร็จไปแล้วและมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘
 มีนาคม ๒๕๔๓ ก็คือกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการ
 วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม กฎหมายฉบับที่ ๒ คือกฎหมายประกอบ
 กิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กฎหมายฉบับที่ ๓ ก็คือกฎหมาย
 ฉบับนี้แหละครับท่านประธาน กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม
 ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้มีอยู่ ๗๗ มาตรา แต่ละมาตรา
 มีความสำคัญ แต่ก่อนที่จะมาเข้าสู่สภาตรงนี้นั้น มีกระบวนการกลั่นกรอง
 มีคณะทำงานรับฟังความคิดเห็นการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมหลายมุมมอง
 มีคณะกรรมการขึ้นมาอยู่หลายชุด ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมการชุดของ
 ท่านอาจารย์บุญชู โรจนเสถียร เช่น ชุดทำงานของท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคมที่ตั้งคณะทำงานเร่งรัดการดำเนินการตามแผนแม่บท

คณะกรรมการทุกชุดได้รับฟังความคิดเห็นและ เสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ปัญหาด้านโทรคมนาคม ชุดที่ ๓ ที่สำคัญอีกชุดหนึ่งก็คือชุดที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ จองชัย ไปรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๓ ที่ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ โดยรับฟังความคิดเห็น เห็นข้อ เสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรทางสังคม ต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาเป็นร่างกฎหมายประกอบกิจการ โทรคมนาคม แน่นอนครับ ผมไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้หลายมาตรา เพราะ กฎหมายฉบับนี้นั้นจะต้องทำให้สอดคล้องรองรับกับโลกใหม่ ยุคใหม่ สมัยใหม่ เรามีหลายหมวดหลายหมู่ด้วยกัน ผมยกตัวอย่างเช่น หมวดที่ ๑ การประกอบ กิจการทางโทรคมนาคม เริ่มจากมาตรา ๗ ถึงมาตรา ๒๕ หมวดที่ ๑ นั้น ก็ควรจะ ต้องไปปรับปรุงแก้ไขในชั้นกรรมาธิการพอสมควร หมวดที่ ๔ สิทธิ ของผู้รับใบอนุญาต ตั้งแต่มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๔ หมวดนี้ก็ต้องมีการ ปรับปรุงว่าสิทธิของผู้รับใบอนุญาตนั้นจะมีมากน้อยแค่ไหน หรือหมวด ๗ ครับ ก็มีความสำคัญ เช่น ค่าธรรมเนียมนิยมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม ตั้งแต่มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๕๘ หรือหมวดที่ ๑๐ บทกำหนดโทษ หรือว่า บทเฉพาะกาล ท่านประธานที่เคารพครับ ทุกหมวดทุกมาตรานี้มีความน่าสนใจ มีมุมมองที่เหมือนกันและแตกต่างกัน จำเป็นต้องปรับปรุง ผมขออนุญาต ยกตัวอย่างสัก ๑ - ๒ ตัวอย่างให้ท่านประธานได้ร่วมพิจารณาครับ -----

ประเด็นที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือที่เรียกว่า กทช. ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการชุดนี้ ถ้าผ่านตามร่างกฎหมายฉบับนี้จะถือว่าเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจล้นฟ้า มีอำนาจเบ็ดเสร็จ การมีอำนาจล้นฟ้าเบ็ดเสร็จดูเหมือนจะทำให้กิจการนี้สะดวกรวดเร็วคล่องตัวขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็คงจะมีปัญหา เพราะกรรมการชุดนี้นั้น มีหน้าที่ออกใบอนุญาต คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจแก้ไขใบอนุญาต คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจกำหนดตัดสินข้อพิพาทกับผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ด้านโทรคมนาคม คณะกรรมการชุดนี้ละครับจะเป็นผู้กำหนดค่าตอบแทน หลายคนอาจจะมองว่าการที่คณะกรรมการมีอำนาจมากน่าจะจะเป็นผลดี แต่ถ้ามองอีกมุมหนึ่งการที่คณะกรรมการมีอำนาจมากอาจจะก่อให้เกิดการทุจริตได้เช่นกัน ถึงแม้กระบวนการสรรหาคณะกรรมการจะรับรองคุณภาพ จะรับรองความโปร่งใส เพราะมีกระบวนการสรรหาหลายชั้นหลายตอน และมีระบบตรวจสอบ ระบบการเมืองใหม่ที่มืองค์กรมมากำกับดูแล ไม่ว่าจะศาลปกครอง ไม่ว่าจะ ป.ป.ช. แต่ท่านประธานที่เคารพครับ มติคณะกรรมการบางเรื่องบางอย่าง พวกเราต้องร่วมกันพิจารณาในชั้นกรรมาธิการครับว่า มติของคณะกรรมการจะใช้เสียงข้างมาก หรือมติของคณะกรรมการจะใช้เสียงเอกฉันท์ ซึ่งคำว่าเสียงข้างมาก กับ เสียงเอกฉันท์ นั้น มีความแตกต่างกันลิบลับ มติเอกฉันท์อย่าง ที่ กทช. รับรองอะไรบางอย่างในขณะนี้นั้นจะมีประโยชน์กว่าหรือไม่ที่จะใช้เสียงข้างมาก เพราะการใช้เสียงข้างมากบางครั้งก็ทำให้เกิดการทุจริตได้ง่าย สมมติว่าคณะกรรมการชุดนี้มีอยู่สัก ๑๐ คน ใช้เสียงข้างมาก คนที่ไม่เห็นด้วยบางครั้งก็อาจจะถูกล็อบบี้ (Lobby) ไม่ให้เข้าประชุม ลากย้วยบ้าง ดิดุระบ้าง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการต้องดูแลกันอย่างดีในประเด็นนี้

ประเด็นที่ ๒ ที่จะต้องพิจารณากันก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับการชำระค่าธรรมเนียมการใช้คลื่นความถี่ และค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโทรคมนาคม ตรงนี้ละครับเป็นรายได้ของรัฐ เป็นรายได้ของประชาชนที่จะได้จากการประกอบกิจการโทรคมนาคม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมเป็น ๑ ในคณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุแห่งชาติ ที่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน ที่เขาเรียกว่า กบถ. ท่านประธานครับ คณะกรรมการชุดนี้ปัจจุบันไม่ได้อนุมัติความถี่ให้กับเอกชน ไม่ได้อนุมัติความถี่ให้กับผู้ให้สัมปทานรายใดในปัจจุบัน แต่ผมเองมีเวลาไปศึกษา

ดูแลการประชุมย้อนหลังครั้งว่า การอนุมัติความถี่ให้กับบริษัท ให้กับผู้สัมปทาน
 ที่ผ่านมาดูแลก็เกิดความรู้สึกสงสารประเทศไทยเช่นกัน แต่ก่อนมีค่ากล่าว
 เอาไว้ว่า เมืองไทยในน้ำมีปลา ในนามีข้าว บ้านเรือนอุดมสมบูรณ์ มีทรัพย์
 ในดิน มีสินในน้ำ แต่ก่อนคนโบราณลืมนึกไปถึงเรื่องอากาศว่าเรื่องในอวกาศ
 ก็เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญที่จะสามารถหารายได้ให้กับประเทศไทย
 ท่านประธานที่เคารพครับ ทรัพยากรในอากาศนั้นถือว่าเป็นทรัพย์ที่เป็นอมตะ
 นิรันดร์กาลและมหาศาล ผมขออนุญาตยกตัวอย่างการอนุมัติความถี่ที่ผ่านมา
 จากรัฐบาลก่อนสัก ๒ เรื่อง เพราะมันจะเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๗ ที่บัญญัติ
 เรื่องคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตอย่างไร เพื่อกรรมการ
 จะได้ไปพิจารณากัน ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลก่อนมีโอกาสได้อนุมัติ
 ความถี่ ๗๕ เมกะเฮิรตซ์ เพื่อทำโทรศัพท์มือถือ เราดูกันว่าฟังกันไปว่าอนุมัติ
 ๗๕ เมกะเฮิรตซ์ ก็ดูธรรมดา แต่พวกฝรั่งมันมั่นใจใจครับ ว่าอนุมัติกันทำไม
 มากมายตั้ง ๗๕ เมกะเฮิรตซ์ มันสิ้นเหลือ ๗๕ เมกะเฮิรตซ์นั้นสามารถทำ
 โทรศัพท์มือถือได้นับ ๑๐ ล้านเครื่อง ในเมื่ออนุมัติไปตั้ง ๗๕ เมกะเฮิรตซ์
 บริษัทที่ได้รับสัมปทานไปทำอย่างไรครับ ตัวเองใช้ไม่หมด ก็เอาไปโอน ไปขาย
 ให้กับเอกชนอีก ๒ ราย รายละ ๒๕ เมกะเฮิรตซ์ -----

อย่างนี้ดูเหมือนกับคล้าย ๆ ดูดอากาศ ดูดอวกาศหรือปลิ้นอวกาศมาขายต่อ นอกจากนั้นต้องถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานครับว่า การที่ทำโทรศัพท์มือถือขึ้นมา เราไม่ได้พิจารณาความรำคาญหรือความรบกวนครับ แต่ขณะเดียวกันก็อยากจะทำให้เกิดความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน อย่างสมมุติเรายกตัวอย่าง เราดูตัวเลขกันมาตลอดครับว่า อย่างค่าใช้จ่ายรายเดือน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านวิฑูรย์ขออนุญาตนิดหนึ่ง ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้สภาของเราได้รับเกียรติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีให้เกียรติมาฟังการประชุมของเราเนะครับ พวกเรากรุณาปรบมือต้อนรับท่านหน่อยครับ

(สมาชิกในที่ประชุมได้ปรบมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิฑูรย์ต่อครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากดูดเอาอากาศแล้ว ก็ยังดูดเอาเงินจากกระเป๋าประชาชนไปทุกเดือน ๆ ทั้งประธานบ้าง ผมบ้าง เดือนละ ๕๐๐ บาท ถ้ามาคิดดูตรงนี้ครับ โทรศัพท์ขณะนี้ก็มีเกิน ๑ ล้านเครื่อง ถ้าเดือนละ ๕๐๐ บาท ต่อ ๑ เครื่อง ก็ประมาณเดือนละ ๕๐๐ ล้านบาท ปีหนึ่ง ๑๒ เดือน ท่านประธานคุณดูก็จะประมาณปีละ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านประธานดูอายุสัมปทานสัก ๒๐ ปี ก็เท่ากับบริษัทนี้จะได้เงินเยอะเยาะครับ ประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นต้องขอถือโอกาสกราบเรียนกับท่านประธานครับว่า คณะกรรมการต้องไปดูครับ เรื่องราคา เรื่องค่าบริการ ไม่ว่าจะตามมาตรา ๑๙ จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพ เสมอภาค และเป็นธรรมได้อย่างไร ผมยกตัวอย่างเช่น นอกจากได้ค่ารายได้เดือนแล้วนี่ครับ รายได้ที่เกิดจากส่วนแบ่งค่าโทรศัพท์ที่เขาเรียกว่าแอร์ ไทม์ (Air time) มีนมากมหาศาลครับ คิดเป็นตัวเงินคิดลำบากมาก และนอกจากนั้นผมถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานต่อว่าในส่วนมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ ต้องมีการดูแลควบคุมเขียนกฎหมายให้รัดกุมรอบคอบให้มากขึ้น อย่างพวกเราู้กันครับว่าท่านประธานเอง หรือผมเองซื้อโทรศัพท์มาเครื่องหนึ่งปกติโทรศัพท์ที่ต่างประเทศเขาบอกกันว่าราคาสัก ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ บาทต่อเครื่อง ผมเองต้องซื้อโทรศัพท์เครื่องนี้ราคา ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท ทำอย่างไรจะควบคุม

ราคาตรงนี้ให้มีการเปิดเสรีให้มีการนำเข้าให้พัฒนาไปสู่ขั้นตอนการแข่งขันถึงกับ
ว่าเหมือนต่างประเทศจะมีโทรศัพท์เขาแถมเครื่องฟรี เพราะฉะนั้นต้องฝาก
กรรมาธิการครับ ไปดูกันให้ละเอียด ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมต้อง
ขออนุญาตท่านประธานอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่าในระยะนี้นะครับ ท่านประธานไม่ต้อง
แปลกใจหรือครับว่าในส่วนของกระทรวงคมนาคม ท่านรัฐมนตรีว่าการ
พยายามที่จะดูแลปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนให้มีโอกาส ให้มีหลาย ๆ
ทางเลือก ก็จะถูกรับปล่อยข่าวโจมตีมาโดยตลอดครับ เป็นการบิดเบือนข้อมูลบ้าง
เช่น โทรศัพท์ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปเมื่อสักครู่นี้ครับ เรื่องนี้ต้องมี
การแก้ไข ซึ่งท่านเองคงมีโอกาสนี้พิจารณาและใช้ในราคาถูกลง แต่อีกเรื่องหนึ่ง
ผมถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานครับว่า ตามมาตรา ๕๖ เรื่องคำมีดจำ
โทรศัพท์ ท่านประธาน ผมซื้อเครื่องโทรศัพท์ต้องเสียคำมีดจำ ๓,๐๐๐ บาท
ต่อ ๑ เครื่อง ท่านประธานสองคุณดูครับ เครื่องหนึ่ง ๓,๐๐๐ บาท คิดแค่
๑ ล้านเครื่อง ก็เท่ากับว่าเราเอาเงินเปล่า ๆ นี้ครับ ๓,๐๐๐ ล้านบาท
ไปให้กับบริษัทใดบริษัทหนึ่ง เราไม่มีโอกาสได้ดอกผล เราไม่มีโอกาสได้ดอกเบี้ย
เอาให้เขาไปลงทุนหรือเอาไปทำอะไรอย่างอื่นอย่างใดเราไม่ทราบ เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ถือว่าเป็นสัญญาที่เอาเปรียบพี่น้องประชาชน

ท่านประธานที่เคารพครับ ตัวอย่างที่ ๒ ต้องขออนุญาตท่านประธาน
เป็นพิเศษก็คือ เรื่องค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสัมปทาน ท่านประธานที่เคารพครับ
ทุกวันนี้เราทราบกันดีครับว่าการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารโทรคมนาคมนั้น
เดินหน้าไปเร็วมากเดินหน้าไปอย่างต่อเนื่องและเร็ว ดังที่พวกเราทราบกันครับว่า
ยุคแรก ๆ มีไดอะล็อก (Dialogue) ยุคที่ ๒ มามีดิจิตอล (Digital) ยุคนี้
เข้าสู่ยุคที่ ๓ ยุคจี ๓ (G ๓) ทั้งเสียง ทั้งภาพ ทั้งข้อมูล ต่อไปจะมีการแข่งขัน
กันอย่างรุนแรง ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องแปลกใจครับว่า
อาจจะมีการบางคนคิดที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี คิดที่จะมาเป็นรัฐบาล เพราะแท้จริง
แล้วสัก ๆ นี้ครับมีเวลาอีกเพียง ๖ ปีเท่านั้น ทำไมถึงบอกมีเวลาอีกเพียง ๖ ปี
เพราะปี ค.ศ. ๒๐๐๖ หรือปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จะต้องเปิดเสรีโทรคมนาคมตาม
ข้อตกลงของ ดับเบิลยู.ที.โอ (WTO) องค์การการค้าโลก -----

เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ระยะเวลา ๖ ปีที่เหลืออยู่นี้ จะเป็นโอกาสของใครบางคน หรือจะเป็นโอกาสของพี่น้องประชาชน เพราะเรื่องการสัมปทานเรื่องการให้ใบอนุญาตนั้นเป็นเงินมากมายมหาศาล ผมถือโอกาสยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้รับทราบครับว่าเมื่อเดือนที่แล้วเองครับ ประเทศอังกฤษได้มีการประมูลสัมปทานใบอนุญาตที่เขาเรียกว่า จี ๓ นั้นละครับ มีการแข่งขันมีการต่อสู้กันอย่างเสรี รัฐบาลประเทศอังกฤษได้เงิน ๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ ดูเหมือนจะไม่มากครับถ้าคิดเป็นปอนด์ ๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ ถ้าเอา ๖๐ บาทคูณเข้าไป ก็เท่ากับรัฐบาลได้ประโยชน์ทางอากาศนี้ครับ ๓ แสนล้านบาท แต่บ้านเราครับ ที่ผ่านมามีค่าสัมปทานน้อยนิด ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นการปรับปรุงกลไกต่าง ๆ เราต้องพยายาม และผมเน้นเป็นพิเศษให้กรมการที่เข้าไปพิจารณา ไปไตร่ตรอง ไปทบทวนกันให้ดี เพราะฉะนั้นเรื่องอื่น ๆ และเรื่องต่าง ๆ ที่รัฐบาลพยายามที่จะทำในขณะนี้ก็คงเป็นสิ่งที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์พอสมควร และทำให้ผู้สัมปทานเสียผลประโยชน์ อาจจะมีข่าวออกมาบิดเบือนไปเรื่อย ๆ ขอให้รัฐบาลมีความหนักแน่น เช่น โทรศัพท ๑๕๐๐ อย่าไปหวัดไหวเลยครับ เพราะว่าโทรศัพท ๑๕๐๐ จะมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างไรก็ตาม ผมถือโอกาสเรียนกับท่านประธานครับว่าถ้าไม่ตีจริง พนักงานการสื่อสาร พนักงานองค์การโทรศัพทนับแสนคน ดูสิครับ ไม่เห็นมีใครออกมาประท้วง ไม่เห็นมีใครออกมาคัดค้าน เพราะเรื่อง ๑๕๐๐ เราไม่ได้หาผลประโยชน์ เราไม่ได้ให้สัมปทานกับเอกชน เป็นเรื่องที่จะต้องให้เกิดประโยชน์กับองค์การโทรศัพทกับการสื่อสารฯ เมื่อมีผลประโยชน์ตามมา ผลประโยชน์ก็จะเป็นของรัฐ ผลประโยชน์ก็จะเป็นของประชาชน

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานประเด็นสุดท้ายครับว่า กฎหมายฉบับนี้เรียนอีกครั้งครับว่ามีข้อบกพร่องอยู่หลายมาตรา แต่ดี ๆ ก็มีอยู่มาก การจัดทำแผนเลขหมายโทรคมนาคมและกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตก็คือ เราต้องเน้นที่สุดก็คือมาตรา ๑๗ ครับ ให้มีเลขหมายโทรคมนาคมเพียงพอ มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ถ้าเกิดตรงนี้ มีประสิทธิภาพเพียงพอและเป็นธรรม พี่น้องจะมีโอกาสครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนในชนบท ท่านประธานเอง ผมเองก็ตามเป็นผู้แทนฯ ในชนบท แต่ก่อนเป็นผู้แทนฯ แรก ๆ นี้ พี่น้องประชาชนจะขอกระเป๋า พี่น้องประชาชนจะขอลูกครึ่งบ้าง ลาดยางบ้าง คอนกรีตบ้าง แต่ออกไปเยี่ยมพี่น้องประชาชนทุกวันนี้

๓๒

สพ ๙/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

รสรินทร์ ๑๕/๒

พี่น้องขอโทรศัพท์ เพราะมีลูกมีหลานมาทำงานที่กรุงเทพฯ ไปทำงานใช้แรงงาน ที่ต่างประเทศ ทำอย่างไรความเป็นธรรมจะเกิดขึ้นในสังคม ทำอย่างไรคนในชนบท ถึงจะมีโอกาสได้ใช้โทรศัพท์เหมือนคนในกรุงเทพฯ เหมือนคนในเมือง ทำอย่างไร คนที่ป่า ที่เขา ที่ดอย จะได้มีโอกาสได้ใช้ กฎหมายฉบับนี้ละครับจะให้ความเป็นธรรม กับเขา เหมือน ๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศเยอรมัน ในประเทศเยอรมัน ตะวันตกนั้น เศรษฐกิจดี ธุรกิจดี ใคร ๆ ก็อยากลงทุนในประเทศเยอรมันตะวันตก ส่วนประเทศเยอรมันตะวันออกนั้น ก้นดารา ขาดแคลน พี่น้องประชาชนขาดโอกาส เยอะแยะ ผู้ประกอบการใคร ๆ ก็ไม่อยากจะลงทุนในเยอรมันตะวันออก กฎหมาย ของเยอรมันเขาคุ่มครองพี่น้องประชาชนเขาก็เลยได้โอกาส เรื่องต่อมาก็คือ มาตรา ๑๘ ท่านประธานครับ การจัดสรรรายได้ของตนเข้ากองทุนพัฒนากิจการ โทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องยอมรับครับว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก เพราะที่ผ่านมานั้นไม่มีกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคม ไม่มีเงินที่จะเอาไปใช้ บริการสาธารณะ ใครจะทำอะไรมีเงินทรัพย์สินร่ำรวยก็เอาไปใช้ส่วนตัว-----

ไม่มีโอกาสให้สาธารณะ และเรื่องของการจัดสรรดอกผลประกันตามมาตรา ๕๖
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะให้เพิ่มข้อความบางอย่างเข้าไปใน
 มาตรา ๕๖ ซึ่งโดยหลักการ โดยเนื้อหาแล้วใช้ได้ ที่บัญญัติไว้ว่า ผู้รับใบอนุญาต
 ต้องจัดให้มีดอกผลสำหรับเงินประกันในอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ก่อน
 เราไม่มีโอกาสได้ดอกผล ตอนนี้อยากจะฝากให้ครับว่า จะให้ดอกผลเท่าไร
 คณะกรรมการจะต้องระบุชัดเจนลงไปในกฎหมาย หรือท่านประธานที่เคารพครับ
 กฎหมายฉบับนี้คุ้มครองคล้าย ๆ กับกฎหมายที่ว่าด้วยสัญญาไม่เป็นธรรมเช่นกัน
 ตรงนี้ผมเองอยากจะขอสนับสนุน เพราะพี่น้องประชาชน ผมไปมีโทรศัพท์มือถือ
 ลักเครื่องหนึ่ง เราจะไปเซ็นสัญญาแทบจะไม่มีโอกาสได้อ่านเลยครับ
 มันเป็นแบบฟอร์มเปิดเสรีจ เป็นแบบฟอร์มสำเร็จรูป ไม่รู้เขียนอะไรไว้บ้าง
 พวกเราไม่มีโอกาสไปแก้ไข ไม่มีโอกาสได้รับรู้สัญญาร่วมกัน แต่สิ่งที่จะต้อง
 แก้ไขเป็นพิเศษสำหรับกฎหมายฉบับนี้ครับท่านประธานครับ คือเรื่องบทกำหนดโทษ
 ในเมื่อเรารับรู้ด้วยกันครับว่า การที่อนุญาตให้ใครลงทุนในด้านกิจการโทรคมนาคม
 มีประโยชน์มากมาย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมาดูหมวด ๑๐ ที่บอกว่า
 บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๘ ท่านประธานครับ มาตรา ๖๘-บัญญัติไว้ว่า ผู้รับใบอนุญาต
 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุก
 ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการกฤษฎีกา
 ร่างอย่างนี้ได้อย่างไร ผมต้องขอเรียนท่านประธานครับ อย่างนี้ต้องปรับปรุง
 อย่างนี้ต้องแก้ไข มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท มันน้อยนิด
 จริง ๆ ครับท่านประธาน หรือยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔
 วรรคหนึ่ง แต่มีผลทำให้ระบบโทรคมนาคมขัดข้อง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
 หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ท่านประธานครับ มันเป็นลหุโทษ
 ธรรมดา ๆ น้อยมาก ลงโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ไม่ลงก็ได้ ลง ๓ เดือนก็ได้
 รอลงอาญาก็ได้ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ภายใต้อาจะเศรษฐกิจอย่างนี้ครับ
 ท่านประธาน ต้องมีการปรับตัวเลขให้สูงขึ้น และสุดท้ายก็คือ การปรับปรุง
 บทเฉพาะกาล ท่านประธานที่เคารพครับ พวกเรามีโอกาสได้ออกกฎหมายมา
 หลายฉบับ ทราบดีครับ ท่านที่รู้กฎหมายว่าเราคงไม่สามารถทำอะไรให้ย้อนหลัง
 ต่อกิจการกิจกรรม หรือต่อธุรกรรมที่ผ่านไปได้ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ
 ทำอย่างไรเราถึงจะมาเพิ่มเติมข้อความให้มันครอบคลุมเพื่อเกิดประโยชน์

กับประชาชนให้มากที่สุด เพราะในบทเฉพาะกาลฉบับนี้นะครับ มาตรา ๗๖ ผมอ่านหลายครั้ง อ่านแล้วก็ได้แต่เศร้า ๆ นิด ๆ ครับว่าจะมีวิธีการอย่างไร เพราะมาตรา ๗๖ ระบุไว้ว่า ผู้ใดได้รับการอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาจากการสื่อสารแห่งประเทศไทย องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิที่จะประกอบกิจการนั้นต่อไปจนกว่าการอนุญาตสัมปทานหรือสัญญานั้นจะสิ้นสุด ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คงต้องรอไปอีกหลายปีเหมือนกันครับ หลาย ๆ สัมปทานถึงจะสิ้นสุด เราหรือกรรมาธิการจะไปปรับปรุง จะไปเขียนอย่างไรถึงจะก่อให้เกิดการครอบคลุมทั่วไป ผมเองถือโอกาสฝากคณะกรรมการที่จะเข้าไปทำงานเพื่อปรับปรุงกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคม เพื่อจะเป็นประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนให้ได้มากที่สุด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพงษ์รอบ ๒ นะครับ เชิญครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมอีกครั้งหนึ่งนะครับ ที่จริงแล้วสิ่งที่ผมจะนำเสนอในวันนี้เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างยิ่ง เพราะผมเองนี่กราบเรียนตรง ๆ ว่าไม่เห็นด้วยนะครับกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่ามีข้อบกพร่องค่อนข้างที่จะมาก อาจจะทำให้พี่น้องประชาชนตลอดจนคนไทยทั้งหมดนี้นะครับ เสียผลประโยชน์ได้ในอนาคต และที่ผมไม่สบายใจอย่างยิ่งจากการอภิปรายเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว มีหลายฝ่ายมองว่าผีได้เงาะปากพวกผมให้มาพูดเพื่อที่จะโจมตีท่านใดท่านหนึ่ง อันนี้ผมขอเรียนว่าผมพูดโดยนำเอาความรู้ที่ผมได้เรียนมาในอดีต เพื่อมาชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกตลอดจนพี่น้องประชาชนได้เข้าใจ -----

วันนี้ท่านประธานจะเห็นว่าผมได้นำดาวเทียมมา รูปร่างแตกต่างกันครับ
ท่านประธาน ดาวเทียมดวงนี้เป็นดาวเทียมวงโคจรสูง คือดาวเทียมสื่อสาร
ดาวเทียมทางด้านซ้ายมือของผมนี้เป็นดาวเทียมที่เขาเรียกว่า รีโมต เช่นซิ่ง
(Remote sensing) หรือภาพถ่ายทางอากาศ เดี่ยวผมจำเป็นจะต้อง
อธิบายให้ละเอียดครับ เพราะสัมปทานในอนาคตอาจจะมีคนสมองใส
มาหาสัมปทานหากินกับภาพถ่ายทางอากาศ ผมจะชี้ให้เห็นผลประโยชน์
ที่จะเกิดขึ้นแก่พี่น้องประชาชนคนไทยครับ ที่จริงแล้วผมจะอธิบายเรื่องนี้
ในตอนงบประมาณแผ่นดิน เนื่องจากว่าเราต้องใช้งบประมาณมากมาย
ในการจับจ่ายซื้ออุปกรณ์ทางด้านรีโมต เช่นซิ่ง หรือภาพถ่ายทางอากาศ
ตลอดจนการหลงทางในการทำระบบเครือข่ายสื่อสารของประเทศไทย
ท่านประธานครับ เนื่องจากผมเป็นประธานคณะอนุกรรมการ ติดตาม
การใช้คอมพิวเตอร์ของหน่วยราชการในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ ผมเห็นว่ามีการตั้ง
งบประมาณไว้ซ้ำซ้อน มีการจัดทำเครือข่ายค่อนข้างที่จะซ้ำซ้อนทำให้
รัฐบาลต้องสิ้นเปลืองงบประมาณโดยใช่เหตุ ผมเองกำลังรวบรวมครับ
ว่าระบบเครือข่ายการสื่อสารของประเทศไทยนั้นจะต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจน
และมีระบบไม่มากใช้ร่วมกันได้ สิ่งนี้จะลดค่าใช้จ่ายของประเทศชาติได้
ท่านประธานครับ วันก่อนผมพยายามที่จะชี้แจงให้กับสภาแห่งนี้ได้ เข้าใจว่า
ดาวเทียมสื่อสารนั้น ในประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีท่านประธาน
เรามีสัมปทานดาวเทียมเกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นดาวเทียมวงโคจรสูง
ผมจะชี้ให้เห็นว่าดาวเทียมดวงนี้ครับท่านประธาน เวลาหมุนจะหมุนไป
พร้อมทั่วโลก เป็นที่น่าเสียดายครับท่านประธาน เนื่องจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
ของเจ้าหน้าที่ในภาครัฐ หรือแกล้งทำเป็นไม่รู้จึงทำให้ประเทศไทยสูญเสีย
โอกาสไป ผมหมายถึงวงโคจรของดาวเทียมดวงนี้ ดาวเทียมสื่อสารนี้
ประเทศไทยไม่สามารถที่จะยิงดาวเทียมเป็นของตนเองได้ รัฐบาลไทย
ต้องการที่จะมีดาวเทียมดวงนี้สัก ๑ ดวง จะไม่มีวงโคจรเหนือ่านฟ้าไทย
ประเทศไทยจะต้องไปใช้วงโคจรของประเทศอื่น มีบริษัทเอกชนได้ไป
จับจองไว้แล้วครับท่านประธาน ผมถามว่าเรื่องอย่างนี้ปล่อยให้เกิดขึ้น
ได้อย่างไร และกฎหมายฉบับนี้ท่านประธาน ผมกราบเรียนโดยตรงว่า
ผู้ที่ร่างกฎหมายนี้จริง ๆ แล้วใครเป็นคนร่าง กฎหมายฉบับนี้ร่างโดย

๓๖

สพ ๙/๒๕๕๓ (ส. นิติบัญญัติ)

เบญจวรรณ ๑๗/๒

หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ ถามว่าบุคคลเหล่านั้นร่างกฎหมายด้วยความซื่อตรงหรือไม่ จริงอยู่ครับ ผ่านคณะรัฐมนตรีมา บางท่านอาจจะไม่ได้มีความรู้ทางด้าน การสื่อสารเลย แต่สภาแห่งนี้ท่านประธานต้องยอมรับว่า วันนี้สภาแห่งนี้มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีความรู้มากมายครับ แต่ละท่านมีความเชี่ยวชาญ แตกต่างกัน ผมเองมีความรู้ทางด้านดาวเทียมเพียงพอที่จะชี้ให้เห็นในการที่จะ มาใช้ประโยชน์ให้เกิดแก่พี่น้องประชาชนได้ และไม่ต้องการให้มีเอกชน มาอาศัยหากำไรเอาเปรียบพี่น้องประชาชนแค่นั้นเอง ท่านประธานครับ วันนี้ตอนแรกผมจะไม่พูดเรื่องดาวเทียมรีโมต เช่นชิง แต่จำเป็นครับวันนี้ ต้องพูดถึงดาวเทียมดวงนี้ ท่านประธานเห็นในมือผมนะครับ -----

อันนี้คือดาวเทียมในระดับวงโคจรต่ำอยู่ห่างจากพื้นโลกเพียง ๗๐๐ ถึง ๘๐๐ กิโลเมตร จะหมุนรอบโลกนะครับ วันหนึ่งจะหมุนประมาณ ๑๖ รอบ ๑๐๐ นาที ได้ ๑ รอบ และจะถ่ายภาพถ่ายทางอากาศไว้ทั้งหมด ในอดีตครับท่านประธาน ภาพถ่ายนั้นจะไม่ชัดเจน แต่วันนี้ผมขออนุญาตที่จะนำสื่อมาแสดงว่าภาพถ่ายจริง ๆ จากดาวเทียมจะเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ เสียหายที่ท่านอยู่ไกลผมนะครับ ภาพถ่ายอันนี้เป็นภาพถ่ายที่บินถ่ายโดยใช้เครื่องบิน แต่ปัจจุบันวิวัฒนาการทางด้านดาวเทียมรีโมต เช่นซึ่งตัวนี้สามารถถ่ายให้ได้ใกล้เคียงความชัดเจนเหมือนกับบินถ่ายด้วยเครื่องบิน ท่านประธานครับ ประโยชน์ที่จะได้รับจากดาวเทียมอันนี้คืออะไร เราสามารถที่จะนำมาควบคุมครับท่านประธาน ควบคุมพื้นที่เพาะปลูก มากำหนดพื้นที่เพาะปลูกได้ ท่านประธานจะเห็นได้ในนี้ จะเห็นถึงพื้นที่ที่เป็นป่าไม้ เป็นพื้นที่ที่เป็นผืนนาเราสามารถมองเห็นได้ วันนี้จะครับถ้าเรานำเทคโนโลยีอันนี้มาใช้ เราสามารถกำหนดพื้นที่เพาะปลูกของประเทศได้ ผลผลิตสินค้าเกษตรแต่ละชนิด เราสามารถรวบรวมได้ว่าประเทศไทยจะมีผลผลิตเท่าไร นอกเหนือไปจากนั้น ท่านประธานจะเห็นว่าความสวยงามของดาวเทียมดวงนี้หมุนรอบโลกครับ และสามารถที่จะบิดกล้องตรงนี้ครับท่านประธาน เล็ก ๆ นี้จะครับคือกล้องที่จะถ่ายชัด ถ่ายได้ นอกจากเราจะได้ภาพถ่ายผลผลิตด้านการเกษตรของประเทศ เราสามารถมองในประเทศเพื่อนบ้านให้ได้เห็น ว่า เวียดนาม ลาว พม่า มีผลผลิตอะไรบ้าง จากนั้นเรามาวิเคราะห์คู่แข่งที่เราได้ ตอนนี้จะครับ เราจะเห็นในประเทศที่อยู่อีกซีกโลกหนึ่งของโลกตรงนี้ว่า เขามีผลผลิตอะไร อเมริกามีอะไร เราก็จะมองเห็นท่านประธาน แล้วเราคำนวณผลผลิตความต้องการของตลาดโลก และเราควรจะรู้แล้วครับว่าวันนี้เราจะผลิตอะไรเท่าไร ปัจจุบันที่เกิดขึ้นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไม่มีอุปกรณ์อย่างนี้มาใช้ประโยชน์ ดำเนินการที่ผ่านมาผิดทิศทางมาตลอดครับท่านประธาน ผมเองผมอยากจะมองว่า นอกจากการทำงานในลักษณะนี้แล้วท่านประธาน ในด้านความมั่นคง ในด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ท่านประธานครับ เทคโนโลยีอันนี้นอกจากจะได้ภาพที่เราเห็นแล้ว สมมุติครับท่านประธาน บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีการปลูกฝิ่น เราสามารถที่จะใช้ระบบคอมพิวเตอร์เก็บข้อมูลอีกครับว่าบริเวณนี้พื้นที่จริง มีจำนวนปริมาณไร่เท่าไร เราลงไปสำรวจจริงแล้วเก็บข้อมูลไว้ นอกจากนั้น เรายังสามารถเก็บเสียงไว้ได้ด้วยในระบบคอมพิวเตอร์ เราจะมีฐานข้อมูลที่ชัดเจนท่านประธาน การเคลื่อนไหวของกองกำลังต่างชาติในแนวชายแดน

เราจะมองเห็นครับ เพราะดาวเทียมชุดนี้จะหมุนรอบโลกและกลับมาจุดเดิมทุก ๑๖ วัน แล้วแต่ว่าจะ เป็นระยะทางที่ห่างจากโลกเท่าไร ถ้าห่างจากโลกมากขึ้น ๘๐๐ กิโลเมตร ก็จะกลับมา ๒๔ วัน แต่ถ้าห่าง ๗๐๐ กิโลเมตร ก็จะกลับมาทุก ๑๖ วัน ท่านประธาน นอกเหนือจากนั้นวันนี้แหละครับด้วยภาพถ่ายอย่างที่ผม ได้แสดงไป สำนักงานงบประมาณเองก็จะสามารถติดตามที่จะดูว่าการใช้จ่ายในการ ควบคุมงบประมาณรายจ่ายนั้น ยกตัวอย่าง ท่านประธาน สมมุติตรงบริเวณนี้เป็นบึง เราจะเก็บข้อมูลไว้ครับว่าบึงแห่งนี้ลอกมาแล้วกี่ครั้ง ขุดมาแล้วกี่ครั้ง ทำมาแล้วกี่ครั้ง ทุกวันนี้สำนักงานงบประมาณตามหน่วยราชการไม่ทัน บางครั้งมีการลอกคลองบริเวณเดิม ที่เดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก แล้วก็เปลี่ยนชื่อคลองทำให้เราสับสนเปลืองงบประมาณโดยใช่เหตุครับ ท่านประธาน วันนี้สำนักงานงบประมาณใช้ได้ สภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถที่จะวางผังดูแลสภาพการเจริญเติบโตของประ เทศในสภาวะ เศรษฐกิจ อย่างไม่รู้ได้ นะครับ ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้เห็นว่าการนำเทคโนโลยี มาใช้อย่างนี้เป็นประโยชน์อย่างไร ที่สำคัญที่สุดเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้อย่างไร ก็กิจการโทรคมนาคมในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงวีโมต เช่นชิง หรือดาวเทียม วงโคจรต่ำเลย และที่สำคัญที่สุดท่านประธาน ดาวเทียมวงโคจรต่ำนี้เมื่อมีการ ถ่ายภาพแล้วจะต้องใช้คลื่นความถี่วิทยุครับท่านประธาน ใช้ถึง ๘,๐๐๐ เมกะเฮิรตซ์ หรือเอกซ์ แบนด์ (X band) ในการที่จะส่งสัญญาณดาวเทียมข้อมูลภาพถ่ายลงสู่พื้นดิน

และเมื่อมีการบังคับให้ดาวเทียมหมุนนั้นจะต้องใช้คลื่น ๑๘๐๐ เมกะเฮิรตซ์ หรือ เอสแบนด์ กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เขียนไว้ในเรื่องอย่างนี้ หากมีเอกชน ไปผูกขาดความถี่นี้ไว้จะอะไรจะเกิดขึ้นครับท่านประธาน ประเทศไทยจะหมดโอกาสอีกแล้วครับที่จะมีดาวเทียมที่เป็นประโยชน์อย่างนี้ ดาวเทียมดวงนี้ราคา ไม่ได้แพงท่านประธาน ผมเชื่อว่ามหาเศรษฐีของเมืองไทยคนนี้ที่ทำทางด้าน สื่อสารซื้อได้ท่านประธาน และถ้าเราไม่เขียนไว้ในนี้ ข้าราชการที่ไปสมรู้ ร่วมคิดกับเขาขายชาติไปเขียนกฎหมายขึ้นมาอีก หรือไปทำสัญญาขึ้นมาอีก เราเสียประโยชน์ไปเท่าไร วันนี้เราเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมาครับ ท่านประธาน เราเรียนรู้ว่าเราเสียเปรียบไปเท่าไร เอาละ สัมปทานนี้ที่ผ่านไปแล้วก็คือแล้วกันไป บทเฉพาะกาลบอกว่าให้เขาทำจนเสร็จ แต่ในอนาคตเมื่อมีการเปิดเสรี เราลดลดขึ้นครับท่านประธาน ส.ส. ในสภาแห่งนี้ ยกตัวอย่าง อย่างผมก็รักชาติบ้านเมืองท่านประธาน ต้องการที่จะแก้กฎหมายฉบับนี้ให้เป็น ประโยชน์ ให้ครอบคลุมทั้งหมด ผมยังมีตัวอย่างอีกมากมาย เดี่ยวผมจะ ยกตัวอย่างทีละอย่างท่านประธาน เพราะเรื่องโทรคมนาคมไม่ใช่เรื่องง่าย จะมองยากก็ยาก แต่ถ้าเข้าใจแล้วกลายเป็นเรื่องง่าย อธิบายให้ประชาชน เข้าใจได้ ท่านประธานเห็นปัจจุบันนี้ไหมครับว่ามีการให้บริการโทรศัพท์ ๑๘๐๐ ถ้าเป็นเมืองนอกอเมริกาเขาใช้ ๑๘๐๐ ท่านประธานทราบไหมครับว่า ๑๘๐๐ เขาให้โทรฟรี เขามีบริการฟรี แต่เมืองไทย ๑๘๐๐ นี้โทรไปเสียเงินครับ ๑๐ บาท เกิดอะไรขึ้นท่านประธาน โทรไปดูดวง ๑๘๐๐ แล้วก็เบอร์ติดตาม เสียครึ่งละเท่าไรไม่เคยบอกประชาชน เอาเปรียบกันขนาดไหน อันนี้ต้อง ดูแลกันครับท่านประธาน ยังมีตัวอย่างอีกที่ผมอยากจะให้ท่านได้รับทราบว่า กฎหมายฉบับนี้ได้พูดถึงการแข่งขันเสรีในหมวด ๑ มาตรา ๑๙ ผมดีใจครับ การผูกขาด การควบรวมกิจการอะไรเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต ท่านประธาน เคยเห็น ยูทีวี (UTV) บวก ไอบีซี (IBC) กลายเป็น ยูบีซี (UBC) ไหมครับ เป็นการควบรวมกิจการ พุดง่าย ๆ อาจจะเป็นการฮั้วกันผูกขาดจนทำให้ ประชาชนเสียเปรียบ ท่านประธานโทรศัพท์มือถือท่านเห็นระบบ ๑๘๐๐ ท่านรู้จัก เฮลโล (Hello) ๑๘๐๐ ไหมครับ เป็นของอีกบริษัทหนึ่งก็มา ถูกซื้อไป กฎหมายฉบับนี้ก็มีส่วนดีครับที่ได้พูดถึงไม่ให้มีการผูกขาดในลักษณะนั้น นอกจากนั้นท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ในหมวด ๖ พูดถึงมาตรา ๕๑ พูดถึง การที่จะต้องเผยแพร่แบบสัญญาให้ประชาชนได้รับทราบ นอกจากนั้นจะต้องมี

เงื่อนไขการให้บริการ อันนี้เป็นสิ่งที่ดี เพราะในอดีตที่ผ่านมาท่านประธาน
 ทราบไหมครับว่า การขายโปรโมชั่น (Promotion) โทรศัพท่มือถือท่านคง
 จะจำได้ว่าโทร ๑๐๐ บาท เสีย ๑๐ บาท ก็มีการโฆษณาครับว่า โทร ๑๐๐ บาท
 เสีย ๑๐ บาท ท่านโทร ๑๐,๐๐๐ บาท ก็เสียแค่ ๑,๐๐๐ บาท แต่เขียนไว้
 ข้างล่างตัวหนังสืออ่านด้วยสายตาเปล่าแทบจะไม่ออกท่านประธาน เขียนไว้ว่า
 ห้ามไปทำธุรกิจ ปรากฏว่าพี่น้องเอาไปใช้ท่านประธาน ใช้มากเขาตัดบริการทันที
 เขาอ้างว่าไปเปิดโต๊ะบริการโทรนาทีละ ๓ บาท อย่างนี้ไม่เป็นธรรมพี่น้อง
 ประชาชนไม่รู้ เสียหายที่ผมไม่ได้เอาตัวอย่างมาท่านประธาน อ่านไม่เห็นครับ
 ผมเองต้องใช้แว่นขยายถึงจะอ่านเห็นว่า มีเงื่อนไขเล็กมากแทบจะมองด้วย
 ตาเปล่าไม่เห็น อันนี้เป็นความจงใจของผู้ได้รับสัมปทาน ทำให้พี่น้องประชาชน
 เข้าใจผิดหลงผิด เตือนร้อน พอซื้อไปแล้วเขาโทรจริง ๆ ก็หาว่าเขาทำไมต้อง
 โทรศัพท่มากขนาดนั้น ในเมื่อเขามีเงินจ่ายครับ โทร ๑๐๐ บาท เสีย ๑๐ บาท
 ผมเอาเรื่องนี้เข้ากรมการมาต่อผู้เรียกร้อง หาว่าผมไปสร้างศัตรู
 ท่านประธานครับ ผมติดตามเรื่องนี้เพราะว่าผมเรียนมาทางนี้โดยตรงเลย
 ท่านประธาน ผมพยายามที่จะชี้ให้พี่น้องประชาชนได้เห็น ชี้ให้กรมการ
 ที่จะไปนั่งพิจารณากฎหมายนี้ให้เห็นว่ามันยังมีข้อบกพร่องอีกมากมายท่านประธาน
 เราอย่าให้คนมาเอาเปรียบเลยครับ เราเอาความรู้ที่เรามีอยู่ในสภาแห่งนี้
 มาดูกัน มาวิเคราะห์กัน แล้วก็แก้ไขกฎหมายให้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 การที่ไปบอกว่าผีเงาะปากมาพูด มันไม่ใช่ท่านประธาน ผมถามท่านประธานว่า
 วันนี้ท่านฟังผมพูดท่านมีความรู้เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ครับ ท่านต้องยอมรับว่าผมพยายาม
 ผมไม่อยากจะมาเลคเชอร์ (Lecture) ในสภาท่านประธาน ผมต้องการที่จะเอา
 ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แล้วผมมองเห็นว่ามันเป็นธุรกิจ อย่างตัวนี้นะครับ เป็นธุรกิจ
 ที่จะขายภาพถ่ายทางอากาศได้ท่านประธาน ไม่ใช่เฉพาะบ้านเราที่จะใช้ -----

ถ้าเรามีดวงนี้ะครับ พม่าท่านก็จะต้องมาซื้อเรา ลาวก็ต้องมาซื้อข้อมูลจากเรา เราจะเป็นศูนย์กลางในเอเชีย แต่สิ่งที่เกิดขึ้นขณะนี้สิงคโปร์กำลังจะแย่งเราไป ท่านประธานปล่อยให้ไปได้อย่างไร ประเทศเราใหญ่กว่าเขาดังเยอะแยะ ทรัพยากรธรรมชาติเยอะแยะ ท่านดูนะครับ ป่าไม้ไม่สามารถมองเห็นแนวเขตป่าไม้ได้ เชื้อนปากมูลจะไม่เกิดขึ้นเลยครับ ถ้าวันนี้เรามีภาพถ่ายทางอากาศเหนือเขื่อน ผมจะให้ท่านประธานได้เห็นตัวอย่าง ท่านประธาน สมมุติว่าบริเวณนี้เป็นเขื่อน เราสามารถเก็บข้อมูลบริเวณนี้ได้หมดเลยว่าราษฎรชื่ออะไร อาศัยอยู่เมื่อไร เก็บข้อมูลให้ได้ วันนี้เราดึงมาดู เราไม่ต้องมานั่งเถียงกัน ไม่มีคนที่จะมาแอบอ้างได้ เขตป่าสงวนเรากำหนดได้ เราเห็นชัดเจน แล้วเราลงไปสำรวจในพื้นที่จริงว่าแนวเขตเป็นอย่างไร ที่ดินก็นำสิ่งเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้ โดยกรมที่ดินถ่ายภาพถ่ายทางอากาศ จากนั้นมาออกโฉนด ท่านประธานที่น่าทึ่งที่สุดคือประมงครับ กรมประมงสามารถที่จะวิเคราะห์ได้ เราถ่ายภาพถ่ายทางอากาศมองเห็นทะเล จากสีของน้ำทะเลเราสามารถคำนวณหาแพลงตอน (Plankton) ในทะเลได้ เราสามารถรู้ว่าปริมาณปลาตรงบริเวณนั้นจะเป็นอย่างไร กรมประมงเขาให้ความรู้ผมเมื่อวาน ใช้ภาพถ่ายทางดาวเทียมท่านประธาน ประโยชน์มหาศาล แต่เราไม่รู้จักรหัสใช้แค่นั้นเอง ดาวเทียมสื่อสารถึงวันนี้กฎหมายฉบับนี้ ท่านประธาน ถ้าท่านอ่านให้ละเอียด พูดแต่ แลนด์ ไลน์ (Land line) แลนด์ ไลน์ คือพูด การเดินสายไปทางภาคพื้นดิน จะเป็น เอส.ดี.เอช. (SDH) จะเป็นทางด่วนข้อมูล จะเป็น ไฟเบอร์ ออปติก (Fiber optic) เคเบิลใยแก้ว หรือสายอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่ แต่ในบางพื้นที่ครับท่านประธาน เราไปไม่ถึงด้วยการเดินสายทางภาคพื้นดิน หรือภาษาอังกฤษเรียกว่า แลนด์ ไลน์ เราต้องอาศัยดาวเทียมถึงเวลาแล้วหรือยังครับที่ประเทศไทยจะต้องมีดาวเทียมเป็นของรัฐบาลไทยสัก ๑ ดวง ใช้ร่วมกันครับในการทหาร ในความมั่นคงแห่งชาติ ใช้ร่วมกันในการทำเน็ตเวิร์ค (Network) หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของส่วนราชการทั้งหมด บัดนี้กระทรวงมหาดไทยได้ลงทุนไป ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธาน ลงทุนไปทำอะไรครับ ลงทุนไปเพื่อจัดทำเครือข่ายของกระทรวงมหาดไทย แต่ยังไม่สมบูรณ์ครับ ยังต้องอาศัยดาวเทียมซึ่งเราถูกผูกติดกับสัมปทานเฉพาะกระทรวงมหาดไทยเสียค่าดาวเทียมปีละ ๖๐ ล้านบาท เสียติดต่อกันมา ๔ ปีแล้วครับ ท่านประธาน ที่ผมจะต้องนำเสนอในวันนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศไทย

สุดท้ายนะครับท่านประธาน ผมมีข้อมูลในการทำระบบภาพถ่ายทางอากาศ ท่านประธานครับ โชคดีที่เราเจอวิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๑ สิ่งที่อยู่ในมือผมท่านประธาน ผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานนิดเดียวครับ เป็นวงเงินมหาศาล เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาอนุมัติวงเงินตามข้อเสนอของคณะกรรมการประสานงาน และส่งเสริมการพัฒนาาระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ เป็นที่น่าตกใจนะครับท่านประธาน กระทรวงที่ต้องการใช้เงิน เพื่อทำระบบภาพถ่ายทางอากาศ ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย รวมแล้วครับ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ ทั้งหมดใช้เงิน ๑๑,๗๖๒,๘๔๖,๓๐๒ ล้านบาท นี้อยู่ในมือผม ทำไมผมได้ข้อมูลนี้มาครับ เพราะผมไปเห็นว่าการทำระบบภาพถ่ายทางอากาศ ในประเทศไทย ขณะนี้ทุกหน่วยงานเรียกชื่อภาษาฝรั่งว่าระบบ จี.ไอ.เอส. (GIS) จีโอรกราฟฟิก อินฟอร์เมชัน ซิสเต็ม (Geographic information system) ผิดทิศทางมาตลอด ไม่ได้รับประโยชน์เลย -----

ผอ. สำนักงานงบประมาณท่านเห็น ตามที่ผมขอข้อมูลไปท่านก็ได้มีความอนุเคราะห์
 จัดรวบรวมรายละเอียดมาว่าแผนการทำงานจริง ๆ มีเท่าไร ๑๑,๗๖๒ ล้านบาท
 ไซค์ดี เจอวิกฤติเศรษฐกิจก็จกรับ อนุมัติไปเพียง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าผมตามมา
 ไม่เจอวันนี้ท่านประธาน ผมว่าบ้านเมืองคงจะเสียหาย แล้วคนที่อนุมัติในรัฐบาล
 ชุดนี้ก็เป็นที่ยู้งกัน มีบางท่านบอกว่าเป็นผู้บริหาร เป็นรัฐมนตรี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
 ที่จริงแล้วเรียบตรง ๆ ว่าไม่รู้เรื่องครับ แล้วพยายามที่จะมาว่ารัฐบาลชุดนี้
 จัดวางระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ไปตำบล การใช้อินเทอร์เน็ต
 หรือใช้ เวิลด์ ไรด์ เว็บ (World Wide Web) เป็นประโยชน์ครับถ้ารู้จักวิธีใช้
 รัฐบาลเองจะต้องมาสนับสนุนการวางเครือข่ายทั่วประเทศอย่างที่ผมได้เรียน
 ท่านประธาน เพราะผมกำลังจะรวมค่าใช้จ่ายในส่วนราชการว่าใช้อินเทอร์เน็ต
 เป็นเงินเท่าไร แต่ละจุดที่เขาเรียกว่า ไอ.เอส.พี. (ISP) ใช้ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ต่อปี ท่านประธาน รวมแล้วทั่วประเทศ ผมกำลังรวบรวมทั้งหมดเลยครับท่านประธาน
 ในงบประมาณปี ๒๕๔๔ ปีนี้จะเป็นนิมิตหมายใหม่ ผมจะรวมระบบเครือข่ายทั้งหมดว่า
 ใช้เงินมาแล้วเท่าไร ระบบ จี.ไอ.เอส. ที่เขาพูดถึงกันเป็นเงินเท่าไร เพื่อที่
 จะได้วางระบบเครือข่ายของประเทศไทยให้สมบูรณ์ให้ได้ และจะต้องมี ๒ เครือข่าย
 เครือข่ายแรกคือส่วนราชการทั้งหมด อีกเครือข่ายหนึ่งก็คือในส่วนของการทหารครับ
 ท่านประธาน ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการแบ็ค อัป (Back up) เข้าใจนะครับ
 มีการแบ็ค อัปซึ่งกันและกัน ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า วันนี้ครับท่านประธาน
 ใต้ให้โอกาสผม ผมดีใจอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ
 ประเทศชาติ ต่อบ้านต่อเมืองนี้ เพื่อไม่ให้มีการเอาผิดเอาเปรียบเกิดขึ้น
 และที่สำคัญที่สุดท่านประธาน สดท้ายแล้วครับ ปัจจุบันมีการใช้ระบบการเรียน
 ทางไกลอย่างที่ท่านสุทัศน์ได้พูดถึง ซึ่งต้องใช้สื่อดาวเทียม นอกเหนือไปจากนั้น
 การประชุมทางไกลที่เรียกว่า เทเลคอนเฟอเรนซ์ (Teleconference)
 เป็นที่นิยมกันมากมาย หน่วยงานต่าง ๆ พยายามที่จะจัดหาอุปกรณ์มากมาย
 มีการไปเช่าใช้สัญญาณต่าง ๆ โดยที่รัฐบาลเองสามารถที่จะควบคุมค่าใช้จ่าย
 เหล่านี้ได้ มีหน่วยงานอย่าง เนคเทค (NECTEC) ซึ่งมีผู้มีประสบการณ์ความรู้
 พยายามที่จะทำกัฟเวอร์นเมนท์ เน็ตเวิร์ค (Government network) หรือเน็ต
 (Net) เครือข่ายของระบบราชการ แล้วก็ใช้เงินทุนของประเทศไทย รัฐบาลไทย
 ไปลงทุนในการทำเครือข่ายอันนี้ แล้วก็คิดเงินจากส่วนราชการ ซึ่งที่จริงแล้ว
 เนคเทคไม่จำเป็นต้องทำเลยครับ หน่วยงานของกระทรวงมหาดไทยปัจจุบัน

ลงทุนไปแล้ว และยินดีที่จะให้บริการแก่หน่วยงานต่าง ๆ การทำบัตรประชาชน
 ท่านประธาน ที่อำเภอไกล ๆ ทางไกลออกไปนั้นไม่มีระบบสายสัญญาณติดต่อ
 ระหว่างกันในภาคพื้นดิน ก็ต้องผ่านระบบสื่อสารผ่านดาวเทียม อันนี้ก็เป็นที่
 ความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมามองภาพรวมของประเทศครับท่านประธาน
 และกฎหมายฉบับนี้ผมหวังเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธานว่าคณะกรรมการจะต้อง
 พิจารณากันให้ละเอียดและถี่ถ้วน เราจะต้องพิจารณากฎหมายออกมาให้เป็น
 ประโยชน์ เรามีอดีต ผ่านประสบการณ์ที่เลวร้ายมา ถูกเอาเปรียบมามากแล้ว
 ในอนาคตเราอย่าให้ใครมาเอาเปรียบเลยครับ ประชาชนคนไทยจะได้มีโอกาส
 ใช้เทคโนโลยีในราคาถูกลง เด็กนักเรียนในชนบทจะได้ใช้ระบบอินเทอร์เน็ต
 ที่มีราคาถูกลง การพัฒนาทางด้านความรู้ความสามารถของพี่น้องประชาชนคนไทย
 จะได้ก้าวออกไปไกล ที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน ในอนาคตการใช้อินเทอร์เน็ต
 เพื่อเข้าไปในเว็บไซต์ (Web site) ของใครก็ตามจะต้องเสียเงินแน่นอน
 ท่านประธาน ปัจจุบันอาจจะเข้าดูฟรีครับ แต่ในอนาคตจะมีการเรียกเก็บเงินกัน
 ระหว่างประเทศ อันนี้เราจะต้องดูอย่างไรในกฎหมายฉบับนี้ -----

ท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณท่านจริง ๆ และวันนี้ตอนต้นนะครับ
 ที่ผมขออนุญาตท่าน ผมเพียงแต่ต้องการทำให้ถูกข้อบังคับในการนำวัตถุเข้ามานั้น
 อาจจะรบกวนรบกวน ทำให้เพื่อนสมาชิกนั้นเกิดความจิตใจตั้งมั่นนะครับ
 คอนเซนเทรชั่น (Concentration) ผมก็เลยขออนุญาตท่านก่อน แต่ท่าน
 คงจะเข้าใจผมผิดนะครับ ผมไม่มีกระทู้หรือครับ ผมนำมาเสนอวันนี้เพื่อเป็น
 พุดง่าย ๆ เป็นวิทยาทานครับ ผมเองผมต้องการนำข้อที่เป็นประโยชน์จริง ๆ
 เพื่อมาเสนอแก่คณะกรรมการ แก่เพื่อนสมาชิก ผมเชื่อว่าวันนี้ทุกท่าน
 จบปริญญาเอกเหมือนผมแล้วครับ เพราะเร่ยนมาทางนี้ครับ ขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็ขอรับวิทยาทานจากท่านด้วยนะครับ ไม่ใช่เข้าใจผิด
 ผมกลัวว่าท่านจะหาหรือในประเด็นนี้ จะเอาเอกสารหรือเอาสิ่งของมาก็จะ
 ทำให้ยึดเชื่อกัน ผมอยากจะเร่ยนหรือครับว่าพอสมควรหรือยังครับที่จะปิดอภิปราย
 เพราะว่าประเด็นต่าง ๆ ก็ครอบคลุมหมดแล้วนะครับ มันจะมีร่างพระราชบัญญัติ
 อีก ๒ ฉบับ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือร่างพระราชบัญญัติ
 รัฐวิสาหกิจฯ กับร่างพระราชบัญญัติรถไฟฯ นะครับ ซึ่งถ้าพิจารณามานไปแล้ว
 ก็จะได้ส่งให้วุฒิสมาชิกเขา ผมว่าประเด็นพอสมควรแล้วนะครับ จะเอาอีกหรือครับ
 ผมว่าพอสมควรแล้วครับ ถ้าอย่างนั้นขออย่าเข้าประเด็นแล้วก็กรุณากระชับหน่อย
 ท่านดอกเตอร์บุญมากเชิญครับ เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วยอย่างไรครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี
 พรรคประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับในประเด็นของร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการ
 โทรคมนาคมนั้น อย่างที่ได้เรียนท่านประธานไปแล้วว่าจริง ๆ แล้วผมมีอยู่
 ๙ ประเด็นด้วยกันนะครับที่เห็นแตกต่าง และในส่วนที่เห็นด้วยนั้นก็พยายามพูด
 ให้มันสั้นลง และที่ท่านผู้อื่นได้พูดไปแล้วนะครับ ผมเองถ้าเกิดว่าในประเด็น
 ไม่เหมือนกันก็จะรีบพูดให้สั้นเร็วขึ้น แต่ว่าในบางประเด็นที่ยังไม่มีผู้อื่นพูดเลยยังมีอยู่
 ผมเองก็อาจจะต้องใช้เวลาพูดอยู่บ้าง ก็ต้องขออนุญาตท่านประธานด้วย
 เพราะจริง ๆ แล้วก็เตรียมการอ่านเอกสารมาพอสมควร เพราะเราก็ได้อ่าน
 พระราชบัญญัติของต่างประเทศมาหลายประเทศด้วยเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นของ
 สวิตเซอร์แลนด์ ของออสเตรเลีย แล้วก็ของที่เกาหลี หวังว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านบุญมาก ผมไม่ได้ว่าอะไรนะครับ เป็นแต่เพียงอย่างนี้

ด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับ ผมเห็นว่าอภิปรายกันมาพอสมควร ประเด็น
มันก็มีอยู่แค่นี้ แล้วท่านทั้งหลายก็สามารถที่จะแปรญัตติได้โดยรายละเอียด
จะสามารถแก้ไขอย่างที่ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ให้ความรู้ที่ดีมาก ที่ไม่เห็นด้วย
บางอย่างไม่สามารถที่จะแปรญัตติได้ ผมจึงหาหรือเท่านั้นเองนะครับ ถ้าจะเอา
รายละเอียดมากเป็นขั้นรับหลักการ มันต้องพิจารณาตรงนี้ด้วย และยังมีฉบับอื่นอีก
ผมอยากได้กฎหมายฉบับอื่นอีก ไม่ได้มากัดกันหรือจะไปปกป้องใครทั้งสิ้นนะครับ
ขอเชิญท่านอภิปราย ขอความกรุณาให้กระชับหน่อยก็แล้วกัน

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : ขอขอบคุณท่านประธานมากครับ
ก็เข้าใจ ผมก็อภิปรายต่อใน ๙ ประเด็นนั้น

ในประเด็นแรก ผมจะว่าเรื่องไปเลยนะครับก็คือว่า ในหมวดแรกนั้น
ก็อย่างที่หลายคนได้เรียนไป แต่ว่าผมเห็นแตกต่างไปค่อนข้างมาก คือในมาตรา ๕
ซึ่งเป็นคำจำกัดความเกี่ยวกับทางด้านกิจการโทรคมนาคม และโครงข่าย
โทรคมนาคม ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นในมาตรา ๕ ได้บัญญัติไว้ว่า กิจการ
โทรคมนาคมนั้น หมายความว่า กิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กร
การจัดสรรความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุและโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม โดยปกติแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ถ้าหากว่า
ดูตามนัยแห่งความหมายแล้ว ผมก็เห็นด้วยกับดอกเตอร์สุรพงษ์ในเบื้องต้นก็คือว่า
เรื่องที่เกี่ยวข้องทางด้านกิจการสื่อสารดาวเทียมนั้นก็ไม่ได้พูดถึงนะครับ เพราะว่า
ต้องใช้เทคโนโลยีค่อนข้างหลากหลาย -----

และอีกประการหนึ่งที่สำคัญมากก็คือว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่อง อินเทอร์เน็ตนะครับ อีกหน่อยอนาคตก็จะเป็นธุรกิจซึ่งจะมีกิจการทางด้าน อีคอมเมิร์ซ (E-commerce) หรือว่าธุรกรรมทางด้านอิเล็กทรอนิกส์เข้ามา แล้วก็จะมีกฎหมายซึ่งเกี่ยวกับเรื่องกิจการทางด้านอินเทอร์เน็ตตามมาด้วยนะครับ หลายสิ่งหลายอย่าง แต่ว่าในฉบับนี้นั้นตามมาตรา ๔ นั้น เขียนคำจำกัดความค่อนข้างที่จะเปิดมากเกินไป แล้วก็มีความมีโอกาสให้คณะกรรมการที่เรียกว่า กทช. นะครับ หรือคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติได้มีโอกาสควบกิจการอื่น ๆ เข้าไปอยู่ในนี้ด้วยโดยที่อาจจะไม่ได้ตั้งใจนะครับ แล้วก็อาจจะเสนอกิจการ เหล่านี้ ซึ่งถ้าว่ากันจริง ๆ แล้วท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ได้พูดไปว่า กิจการ ดาวเทียมมีประโยชน์มาก แล้วก็ข้อมูลค่ามหาศาล แต่ผมว่ากิจการของทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์นั้นมีมูลค่ามากกว่านั้นหลายร้อยหลายพันเท่า ซึ่งผมเองก็อยากจะ พูดไว้ตรงนี้สักนิดหนึ่งว่า สำหรับกิจการทางด้านอินเทอร์เน็ต แล้วก็อีกหน่อย จะปรับไปเป็นลักษณะ เศรษฐกิจยุคใหม่ หรือเรียกว่าอิเล็กทรอนิกส์ คอมเมิร์ซ (Electronics commerce) นั้น ในอนาคตเราคงเห็นประเทศไทย ซึ่งแตกต่างออกไปไม่ใช่ปัจจุบัน การติดต่อสื่อสาร การซื้อข้าวซื้อของ การขาย สินค้า นั้น เดิมเราต้องขับรถไปซื้อ เราจะต้องเดินไปซื้อปิ้ง (Shopping) อีกหน่อยในอนาคตเราสามารถที่จะซื้อได้ที่บ้าน จ่ายเงินที่บ้านโดยไม่ต้องไปไหน มาไหน หรือแม้กระทั่งในอนาคตเราอาจจะดูภาพยนตร์เรื่องไหนเราก็ติดต่อผ่าน ทางด้านอินเทอร์เน็ต แล้วก็ดูภาพยนตร์ที่บ้านได้ ถ้าเกิดว่าออกแบบทางด้าน หน้าจอโทรทัศน์ขนาดใหญ่พอ แล้วอนาคตมันยิ่งกว่านั้นอีกนะครับ ท่านประธาน ก็คือในเชิงของการค้นพบที่เพิ่มเติมต่อจากนั้นก็จะมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างเช่น คำว่า มัลติมีเดีย (Multimedia) ซึ่งก็หมายถึงว่าสื่อผสมหลาย ๆ ประเภท ซึ่งทำให้เราสามารถที่จะได้ฟังทั้งเสียง ทั้งข้อความ แล้วก็ทั้งภาพ หลายสิ่ง หลายอย่างพร้อมกันเหมือนภาพยนตร์ แล้วก็คุณภาพนี้ไม่แพ้กันเลย นอกจากนี้ ยิ่งกว่านี้ยังมีคำอีกหลายคำที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่ง เพราะเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่างเช่น คำว่า เวอร์ชวล รีแอลลิตี้ (Virtual reality) คือเป็นเรื่องของของเสมือน ซึ่งอันนี้หมายความว่า ในอนาคต ท่านประธาน คือโปรแกรมคอมพิวเตอร์นี้สามารถที่จะทำให้เรา ไปอยู่ในของจริงได้ โดยผ่านทางด้านคอมพิวเตอร์เลย อย่างเช่นสมมุติว่า

ท่านประธานอยากจะไปเที่ยวประเทศใดประเทศหนึ่ง จะไปซื้อบั้งที่อังกฤษ
อย่างนั้นนะครับ แทนที่ที่ท่านประธานจะนั่งเครื่องบินไปซื้อบั้งต้องไปตีตัว
ไม่ต้องหกรอกครับ ใช้เครื่องเวอร์ชวล รีแอลลิตี้ ใส่น้ำกากลงไปแล้วก็
กดปุ่มคลิก (Click) หาพื้นที่ของประเทศนั้น แล้วท่านประธานจะได้สัมผัส
ประเทศนั้นโดยตรง มีคนเดินผ่านด้วย อะไรด้วย จนกระทั่งได้กลิ่นก็ยังได้
นะครับ ในอนาคตคิดว่าไปถึง จนกระทั่งว่าเราสัมผัส

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คำจำกัดความมันกว้างนะครับ ขอคุณนะครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : ที่ผมเล่าให้ท่านฟังเพราะว่า
ผมมีความตั้งใจว่า สิ่งเหล่านี้ถ้าเราจะรวมอยู่ในคำจำกัดความของทางด้าน
กิจการโทรคมนาคมด้วย ท่านประธานเห็นด้วยไหมครับ ผมอาจจะเห็นแตกต่าง
นะครับ ถ้าหากว่าจะรวบทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในเรื่องร่างพระราชบัญญัติกิจการ
โทรคมนาคมแล้วนี้ ต้องใช้ความรู้ที่แตกต่างกันมากนะครับ อย่างกิจการ
โทรคมนาคมนั้น เราเพียงแต่ว่าสื่อจากผู้ที่ต้องการสื่อถึงผู้ที่รับเท่านั้นเอง
ด้วยเสียง ด้วยภาพ ด้วยอะไรก็ตามแต่ โทรศัพท์ต้องถึงกัน แต่ว่าในอนาคต
เรื่องอิเล็กทรอนิกส์ทางด้านนี้มีมากกว่านั้น เพราะว่าจะต้องมีความรู้ทางด้าน
คอมพิวเตอร์ด้วย มีความรู้ทางด้านการเขียนซอฟต์แวร์ (Software) มีความรู้
เรื่องอื่น ๆ ด้วย ซึ่งทางด้านโทรคมนาคมติดตามไม่ทัน คนที่รู้เรื่องโทรคมนาคมดี
ก็ไม่จำเป็นว่าจะต้องรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศดี จะต้องรู้เรื่องอิเล็กทรอนิกส์
คอมพิวเตอร์ ดี ไม่ใช่ คนที่รู้เรื่องนี้ดีแต่อาจจะไม่รู้เรื่องโทรคมนาคมก็ได้
เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ นั้นผมอยากเสนอให้มีการเขียนให้กระชับขึ้นเกี่ยวกับ
กิจการที่อาจจะเกิดใหม่ในอนาคตนั้นอยากจะทำให้แยกออกมาเลย แล้วก็ให้
พระราชบัญญัติรองรับ แล้วก็อาจจะมีการตั้งคณะกรรมการแทนที่จะเป็นคณะกรรมการ
เทคโนโลยี ขอภัย แทนที่จะเป็นคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ก็จะเป็นคณะกรรมการกิจการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติอีกคณะหนึ่ง ซึ่งมา
ดูแลในกิจการเหล่านี้ ซึ่งในอนาคตมูลค่าธุรกิจเหล่านี้นับล้าน ๆ บาท ไม่ใช่แค่นี้
นะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากเสนอตรงนี้ให้แยกออกมาด้วยต่างหาก อาจจะชื่อ
กทสช. หรืออะไรก็ตามแต่ซึ่งอาจจะไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็อยากเสนอในเรื่องนี้
ไว้ด้วย

นอกจากนี้ในมาตรา ๒๕ ก็เขียนไว้ค่อนข้างที่จะเปิดกว้างมากเกินไป
ก็คือว่าถ้าจะให้ทาง กทช. ได้ควบกิจการอื่น ๆ แล้ว มาตรา ๒๕ นี้ค่อนข้างที่จะ
เปิดโอกาสให้ควบกิจการอื่น ๆ ระบบใหม่ ๆ ขึ้นได้มากมายอย่างนับไม่ถ้วน
เป็นอันตรายมาก -----

อย่างเช่นกิจการทางด้านอื่น ๆ เช่น กรณีของดาวเทียม เป็นต้น ผมไม่ว่า
 ถ้ามาอยู่ในโทรคมนาคม แต่กิจการเทคโนโลยีสารสนเทศน่าจะแยกออกจากกัน
 ในมาตรา ๒๕ ท่านประธานครับ ขออนุญาตอ่านบางประโยคเท่านั้นเอง
 ก็คือว่า ในกรณีที่การประกอบกิจการทางด้านโทรคมนาคมบางลักษณะ
 หรือบางประเภทมีเทคโนโลยีเฉพาะด้าน ซึ่งไม่อาจนำบัญญัติในหมวดนี้
 ไปใช้บังคับได้ ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขสำหรับการประกอบ
 กิจการโทรคมนาคมตามลักษณะและประเภทของกิจการนั้นได้ ซึ่งให้อำนาจ
 แก่คณะกรรมการในชุดนี้มากเกินไปนะครับ อีกหน่อยจะควบคุมกิจการอะไร
 ซับซ้อนเยอะ ๆ เข้ามาอยู่ในร่างพระราชบัญญัติอันนี้หรือคณะกรรมการชุดนี้
 เห็นว่าอีกหน่อยในอนาคตคงไม่ใช่ ต้องแยกเรื่องเหล่านี้ให้ชัดแล้วให้ชัดเจน
 ถ้าเกิดไม่ชัดเจนเป็นเท่า ๆ อย่างนี้ะครับจะถูกควบคุมไปเรื่อย แล้วก็การสูญเสีย
 ผลประโยชน์ก็อาจจะตามมาเรื่อย ๆ นะครับ นั้นในประเด็นแรก ท่านประธานครับ
 ประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้บริการอย่างทั่วถึง
 และเพียงพอ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทยเราเองก็ได้เรียกร้องสิทธิกันมาก
 แล้วก็มีการเรียกร้องสิทธิในหลายเรื่อง อย่างเช่นกรณีโทรศัพท์ตามสาย
 ตามบ้าน เขาก็อยากได้กันทุกหมู่บ้านทั่วประเทศไทยละครับ เป็นเรื่องธรรมดา
 เขาก็เรียกร้องมาทุกวัน อย่างกรณีของเรื่องโทรศัพท์มือถือก็ไม่ใช่ว่าต้องการ
 ที่จะเรียกร้องให้มีสื่อประเภทดี ๆ ดับ ๆ เมื่อผ่านสถานีบริการบางสถานี
 แล้วก็ไม่มีผ่านบางสถานีก็มีการคิดเงิน สิ่งเหล่านี้ร่างพระราชบัญญัตินี้
 โดยความร่วมมือแล้วเห็นด้วยนะครับ แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากจะเสนอเพิ่มเติม
 ก็มีด้วยเช่นเดียวกัน อย่างเช่นในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๗
 ก็ค่อนข้างกำหนดไว้ชัดเจนว่า ในการออกใบอนุญาตสามารถที่จะให้
 คณะกรรมการเหล่านี้กำหนดพื้นที่ให้บริการและกำหนดเลขหมายได้ อย่างนี้ดีครับ
 เพราะฉะนั้นในพื้นที่ที่ให้บริการนั้นเราจำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนไว้ด้วยว่าพื้นที่ไหน
 อย่างไร แล้วกำหนดข้อกำหนดมาตรฐานในการให้บริการเป็นอย่างไรบ้าง
 สำหรับมาตรฐานการให้บริการที่จะให้ทั่วถึงนั้น ผมก็เห็นในมาตรา ๑๗
 ด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าท้องที่ใดท้องที่หนึ่งไม่มี ใน (๑) ก็จะเขียนเอาไว้
 แล้วก็ในมาตรา ๑๗ ก็ต้องการมีหมายเลขให้เพียงพอ แต่ว่าตรงสิ่งเหล่านี้
 ท่านประธาน เราเขียนแค่ตรงนี้มีไม่พอ ที่ว่าไม่พอก็คือว่าบางที่มีข้อ
 ถกเถียงมาก บางที่มีสื่อบางท่าน บางราย บางเจ้า ไปครอบคลุมทั่วทุกอำเภอ

ก็ไม่มีใหญ่แล้วโฆษณามากมาย แต่ในระดับหมู่บ้าน ในระดับตำบล เขาก็ไม่กล้า
 โฆษณาที่ไม่พูดถึง เพราะฉะนั้นน่าจะให้มีการเขียนเพิ่มเติมไว้ กำหนดไว้
 ในแผนแม่บทต่างหาก ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้อีกหน่อยในอนาคตต้องไปเขียน
 แล้วขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เพื่อที่จะให้ระบุไว้ชัดเจนว่าหมู่บ้านหนึ่ง
 จะต้องมีกี่หมายเลขโทรศัพท์ครอบคลุมทั่วประเทศไทย แพงเท่าไรไม่ว่า
 แต่ต้องให้มี บริษัทไหนทำไม่ว่า ขอให้ต้องมี แล้วในเรื่องที่ ๒ เรื่องการบริการ
 โทรศัพท์มือถือก็เช่นเดียวกัน ไปที่ไหนจุดไหน ไม่ใช่ว่าที่หน้าอำเภอหรือว่า
 ที่หน้าตลาดเทศบาลก็โทรได้ แต่ไปบริเวณชายทุ่ง ไปบริเวณใกล้กับแนวป่า
 ก็โทรไม่ได้ สั้นเขาโทรไม่ได้ แต่อันนี้เราก็ต้องมาเขียนใหม่ว่าในอนาคตนั้น
 จะต้องทุกจุด หมายถึงเอาเป็นว่าเขตแดนในหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน มือถือก็ต้อง
 รับได้ด้วย ต้องทำให้แน่นอนนี้ แล้วก็โฆษณาตามสบายเลย ไม่จำเป็นว่า
 โทรได้ตามอำเภอใจอย่างเดียว แต่ว่าโทรที่ไหนก็ได้ หมู่บ้านไหนก็ได้ด้วย
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานไว้เพื่อเป็นข้อสังเกตให้กับคณะกรรมการ
 ซึ่งจะต้องดูแลในเรื่องนี้กันต่อไปสำหรับในประเด็นที่ ๒ -----

ประเด็นที่ ๓ นั้นนะครีบ ก็มีเรื่องที่สำคัญอยู่เรื่องหนึ่ง ซึ่งหลายคนไม่เคยอภิปรายถึง แต่ว่าเพิกเฉยถึงเรื่องนี้ขึ้นมาได้ เพราะมีโอกาสได้คุยกับนักวิชาการ และพอดิพี่ชายก็เป็นนักวิชาการด้วยนะครีบ สอนหนังสืออยู่ก็ได้แนะนำกันมา ก็คือว่าเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านโทรคมนาคมในเรื่องนี้ถ้าเรามาดูในหลาย ๆ มาตรฐานนะครีบ ก็มีการกำหนดเอาไว้เหมือนกัน แต่ว่าไม่ชัดเจนเลย อย่างมาตรฐานที่ผมจะพูดถึงก็คือ มาตรฐาน ๑๘ มาตรฐาน ๑๘ นั้นก็ได้มีการกำหนดเอาไว้ว่า ต้องขอภัยนะครีบ ผมอาจจะต้องเปิดดูสักนิดหนึ่งในมาตรฐาน ๑๘ ซึ่งจะเขียนไว้ว่า ให้คณะกรรมการ ขอภัยนะครีบ อาจจะอ่านบางข้อความแค่นั้นเองในมาตรฐานนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตนี้ต้องจัดสรรรายได้ที่ได้รับจากการให้บริการโทรคมนาคมให้แก่กองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรความถี่ เพื่อนำไปสนับสนุนให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นหรือบุคคลอื่นจัดให้มีบริการดังกล่าวแทน ผมมองกว้างมากกว่านั้นครับท่านประธาน ไม่ใช่เฉพาะนำเอาไปสนับสนุนให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ผมอยากให้เห็นกองทุนที่ใหญ่โตเหมือนกองทุนน้ำมัน หรือกองทุนทางด้านพลังงาน ซึ่งเอาไปพัฒนากิจการทางด้านโทรคมนาคม ทำไม่ครับ เพราะว่ากิจการโทรคมนาคมในปัจจุบันนี้ ถ้าท่านสังเกตได้ จะเห็นได้ชัดเจนว่า ทุกอย่างที่ท่านได้มา ไม่ว่ามีถือกระฉอก ๆ อันนี้ของผม ต้องใช้สายยางรดด้วยแล้วก็หลุดบ่อย ก็คือว่าเราซื้อจากเขาหมดเลยครับทุกชิ้นทุกอัน กระทั่งซอฟต์แวร์ที่เขียนภายในเครื่องนี้ก็ให้เขาเขียนจ้างเขาเขียน เพราะฉะนั้นบริษัทที่รวมมหาศาลจากกิจการเหล่านี้ แทนที่จะเอาเศษเงินเอาเศษเลยจากกิจการเหล่านี้มาค้นคว้าวิจัยพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี เพื่อให้เรามีเทคโนโลยีพึ่งตนเองได้ ปราบกฏว่าเอามาเล่นการเมืองเสียนี้ตรงนี้น่าเสียดาย เพราะว่าถ้าไรเหล่านี้ถ้าเกิดว่าเราเอาเงินมาก ๆ ไปพัฒนาดูว่าโทรศัพท์มือถือเราทำเองได้ไหม เพราะว่ากิจการอุตสาหกรรมทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ของไทยถ้าจะทำมือถือได้ เขามีเขาต้องการทำนะครีบ เพราะฉะนั้นก็ต้องอาศัยกองทุนฯ ก้อนนี้ หรือว่าในอนาคตเราต้องการพึ่งตัวเองทางด้านเทคโนโลยีมาก ๆ เราก็ต้องอาศัยตรงนี้เหมือนกัน บางทีมีข้อกำหนดในเรื่องนี้ในสัญญาบอกว่า บริษัทนั้นบริษัทนี้ที่ทำทางด้านโทรศัพท์ จะต้องซื้ออุปกรณ์ภายในประเทศเท่านั้นเท่านั้น ประธานโทษครีบ ไม่เคยทำเลย ซื้อจากต่างประเทศล้วน ๆ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะฉะนั้นเรื่องกองทุนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านโทรคมนาคมนั้น ผมเห็นว่าสำคัญมากจริง ๆ

เก็บเงินมาแล้วนี่ต้องมาวิจัยเพื่อทำให้เรามีเทคโนโลยีเป็นของตนเองให้ได้ ไม่ใช่เอาไปบริการที่อื่นอย่างเด็ดข หรือให้ผู้รับอนุญาตท่านอื่น ๆ เอาไปทำอย่างเด็ดข เพื่อให้บริการให้ทั่วถึง ไม่ใช่ แต่ผมมองกว้างกว่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าตรงนี้ไม่มี ผมเห็นว่าอีกหน่อยเราจะเป็นผู้บริโภครทางด้าน เทคโนโลยีต่อไปซ้ำกับซ้ำกลับ แล้วก็ไม่ต้องเกิด แล้วเวลาเศรษฐกิจมีวิกฤติครั้งใด เราก็ช่วยตัวเองไม่ได้ทุกที เพราะเราต้องเอาเงินบาทไปแลกเป็นเงินดอลลาร์ แล้วเอาเงินดอลลาร์ไปซื้ออุปกรณ์เหล่านี้แล้วก็เข้ามา พอเวลาค่าเงินอ่อนตัวที่เราอืวกแตกเลย อุปกรณ์เหล่านี้ราคาแพง เราทำอย่างไรได้ครับ ทำไม่ได้หรอก เพราะฉะนั้นจุดเริ่มต้นมันต้องมี ผมเห็นว่ามาตรา ๑๘ ต้องกำหนดมากกว่านี้ คือจะต้องตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านนี้ให้เป็นตัวของตัวเองให้ได้ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามแต่ เฉพาะด้านโทรคมนาคมก็พอแล้วนะครับ เพราะฉะนั้น เสนอเอาไว้ด้วยสำหรับคณะกรรมการชุดใหม่ เพื่อที่จะได้เห็นว่สิ่งเหล่านี้ เราน่าจะทำที่ให้เป็นประโยชน์ได้

ประเด็นที่ ๔ ครับท่านประธาน เรื่องการแข่งขันธุรกิจโทรคมนาคม อย่างเป็นธรรม ผมได้อ่านในหลายมาตรานะครับ อย่างเช่น มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ กำหนดเอาไว้ค่อนข้างดีมาก แต่ว่าจนแล้วจนรอดเราก็ยังมี ความกังวลใจกันอยู่ ก็คือว่าในปัจจุบันนี้สิ่งที่เป็จริงเกิดขึ้น มันไม่ได้เป็นไป ตามมาตราที่เรากำหนดก็จริง เราเห็นว่าในส่วนนี้บริษัทที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ โดยเจ้าหน้าที่บางคนก็ไป เชื้อนสัญญาาร่วมกับทางด้านบริษัทเอกชนนั้น ให้การผูกขาด เป็นอย่างมาก แล้วหลายคนก็ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ-----

อย่างในมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวมกิจการของตนเข้ากับบุคคลอื่น อันก่อให้เกิดการผูกขาด หลายคนก็พูดไป อย่างเช่น กิจการของ ยูบีซี (UBC) กับ ไอทีวี (ITV) ที่รวมกัน ถ้าหลังร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ในวาระสามเราจำเป็นต้องเอาเรื่องนี้มาดูกันใหม่ว่าในส่วนนี้ทำให้เกิดการผูกขาดตัดตอนเพื่อที่จะหาผลกำไรจากการผูกขาดหรือไม่ เพราะว่าในมาตราที่จะต้อง เอื้ออำนวยให้กับเรื่องเหล่านี้มีด้วย ที่จะให้กิจการเหล่านี้อยู่ได้ ผมไปอ่านดูแล้วมี มาตรา ๗๗ ทำให้เราพิจารณาย้อนกลับไม่ได้ มีปัญหาซึ่งในมาตรา ๗๗ นั้นเขาก็ กำหนดไว้โดยคร่าว ๆ นะครับ ผมจะไม่อ่านข้อความเพราะจะทำให้เสียเวลา แต่โดยคร่าว ๆ กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗ ว่าจะยังคงให้บริษัทรายเดิมที่ประกอบ กิจการทางด้านโทรคมนาคมสามารถที่จะประกอบกิจการต่อไปได้หลังจาก พระราชบัญญัตินี้ออก แต่ทำไมไม่ตีเส้นถึงการแข่งขันที่เป็นธรรมแต่ เริ่มต้น ทำไมไม่พูดคุยโดยที่จะให้ผู้รับใบอนุญาตอื่น ๆ หรือบริษัทอื่น ๆ ที่รับกิจการ ทางด้านโทรคมนาคมตั้งแต่ต้นได้มาพูดคุยกันและตีเส้นแบ่งให้ชัดเจนอย่าง เป็นธรรมก่อน ก่อนที่จะเริ่มการแข่งขันในด้านธุรกิจทางด้านนี้ให้ชัดเจนมากขึ้น เพราะฉะนั้นพวกที่ผูกขาดอยู่แล้วเขาจะต้องผูกขาดไปเรื่อย รายใหม่ที่เกิดยาก ต้องดึงมาให้เป็นธรรมก่อนแล้วค่อยมาเริ่มการแข่งขันกันใหม่ อย่างในมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผมว่าจะเปิดโอกาสให้เจ้าใหญ่รายเดิมยังได้เปรียบอยู่ เพราะฉะนั้น ผมก็ไม่เห็นด้วยกับมาตรานี้ อยากจะให้มีการปรับปรุง กราบเรียนท่านประธานไว้ด้วย

ในประเด็นที่ ๕ เป็นเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานโครงข่ายโทรคมนาคม และอุปกรณ์ ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๗ ก็ได้พูดชัดเจนเอาไว้ว่า การกำหนดมาตรฐาน เกี่ยวกับเรื่องโครงข่ายโทรคมนาคมและอุปกรณ์นั้นมีอย่างไร ข้อสังเกต อย่างเช่น ในมาตรา ๓๓ นั้นบอกเอาไว้ว่า ลักษณะมาตรฐานของโครงข่ายโทรคมนาคม และอุปกรณ์นั้นจะต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ผมเองก็ยังคงสงสัยว่าคณะกรรมการนั้นเอามาตรฐานอะไรมาเป็นที่ตั้ง ถ้าเกิดคณะกรรมการนั้น เอามาตรฐานตัวเองเป็นที่ตั้งยุ่งแน่ แต่มาตรฐานโทรคมนาคมของโลกนั้นมี คือสมาคมวิชาชีพของโลกทางด้านโทรคมนาคม ของโลกมีอย่างเช่นทางด้าน โทรคมนาคมที่ตั้งที่สุดน่าจะได้แก่ ไอ.ที.ยู. (ITU) คือ อินเตอร์เนชันแนล เทเลคอมมิวนิเคชัน ยูเนียน (International Telecommunication Union) สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ซึ่งเขาก็มีสมาคมวิชาชีพแล้วก็ สร้างมาตรฐานสำหรับโครงข่ายโทรคมนาคมและอุปกรณ์ได้ชัดเจน และกำหนดไว้

ไปหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก ตรงส่วนนี้ก็ต้องมาอิงกับสมาคมวิชาชีพในระดับโลก และในระดับท้องถิ่นด้วย ซึ่งในส่วนนี้มาตรานี้จำเป็นที่จะต้องขยายข้อความ ต่อออกไปว่า การกำหนดนั้นจะต้องมีมาตรฐานทางด้านวิชาชีพที่อยู่ในระดับ ที่เชื่อถือได้ประกอบเข้าไปด้วย ไม่ใช่จะขึ้นอยู่กับคณะกรรมการประกาศกำหนด อย่างเดียว ซึ่งจะทำให้สิทธิและขอบข่ายตามใจฉันมากเกินไป เพราะฉะนั้น ก็อยากจะเสนอกฎระเบียบท่านประธานเอาไว้ด้วย ในประเด็นนี้ผมเองก็ คิดเลยไปเหมือนกันว่า มาตรฐานของไทยนั้นเราควรที่จะกำหนดด้วย เราก็ สามารถที่จะชักจูงจากกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านโทรคมนาคมที่ผมได้ อภิปรายแล้วในประเด็นที่ ๓ เกี่ยวกับเรื่องกองทุนพัฒนา เราก็สามารถให้ กองทุนเหล่านั้นมาพัฒนามาตรฐานของเราเองได้ด้วย เพื่อที่จะใช้ให้เหมาะสม กับลักษณะของประเทศไทย อีกสิ่งหนึ่งที่ใหญ่มากกว่านี้ก็คือว่า ในหมวดนี้ขาดไปเลย ไม่เห็นเลย ไม่มีเลยก็คือ คุณภาพมาตรฐานในการบริการ จับต้องไม่ได้ครับ แต่เป็นความรู้สึกของคน มาตรฐานในการบริการนั้นจำเป็นต้องพูดถึง ไม่ใช่ มาตรฐานเกี่ยวกับเรื่องเครื่องจักร เครื่องยนต์ หรือมาตรฐานทางด้านอุปกรณ์ อย่างเดียว แต่มาตรฐานทางด้านบริการที่จะให้ผู้ใช้บริการอย่างพึงพอใจนั้น มีมาตรฐานโลกเช่นเดียวกัน ใน ไอ.ที.ยู. ก็มีกำหนด แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ในหมวดนี้ไม่มีเลย ผมไปอ่านดูตั้งแต่มาตรา ๓๓ ขออนุญาตท่านประธาน ผมเปิดนิดหนึ่ง มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ จนกระทั่งถึงมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีเรื่องมาตรฐาน ของการบริการ -----

ทำไมเราไม่กำหนดเรื่องนี้เข้าในหมวดนี้ด้วย เรื่องนี้ผมว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากกว่าอีกนะครับ ทั้งนี้เพราะว่ามาตรฐานของการบริการนั้นจะทำให้ประชาชนผู้บริโภครู้ได้พึงพอใจหรือไม่อย่างไร และสิทธิในการฟ้องร้อง สิทธิในการที่จะเรียกร้องความเป็นธรรมของผู้บริโภคก็อยู่ที่มาตรฐานอันนี้ แต่ทำไมเราไม่ได้เขียนกำหนดเอาไว้ให้คณะกรรมการเหล่านี้ดำเนินการได้ ตรงนี้ขอฝากไว้ด้วยสำหรับผู้ที่จะต้องเป็นคณะกรรมการวิสามัญในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้

ในประเด็นที่ ๖ ซึ่งผมจะกล่าวต่อไปนั้นก็ เป็นเรื่องของ ๙ ประเด็นครับท่านประธาน กระผมขออนุญาตนิดหนึ่ง จะพยายามให้สั้นเข้า เตรียมมามากจริง ๆ ในประเด็นที่ ๖ นั้น สิทธิของผู้ใช้บริการซึ่งอยู่ในหมวด ๕ นั้น ผู้บริโภคโดยมากจะถูกเอาเปรียบอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเรื่องมือถือ หรือไม่ว่าเรื่องโทรศัพท์ตามสายก็ตาม ในหมวดนี้ได้มีการกำหนดในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๗ ว่าให้สามารถที่จะเรียกร้องความเป็นธรรมกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมได้ เป็นเรื่องที่ดีครับ แต่มีข้อสังเกต ในมาตรา ๔๗ ในมาตรา ๔๗ นั้น ถ้าหากว่าได้อ่านดูแล้ว ดูแล้วไม่เหมาะสม อาจจะเป็นลูกหลอกก็ได้ผมไม่ทราบ ก็คือว่าผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งข้อมูลที่ถูกเรียกเก็บบริการอย่างไม่เป็นธรรมให้แก่ผู้บริการทราบภายในเวลาอันสมควร ภายในเวลาอันสมควรคือประเด็น ประเด็นก็คือว่าผมเคยเรียกร้องสิ่งเหล่านี้ โทรศัพท์ที่ผมเคยถูกเก็บ ผมคิดว่าเก็บแพงเกินกว่าเหตุ ๒ - ๓ เท่า ทั้ง ๆ ที่โทรศัพท์ผมก็ไม่ค่อยดีนัก เสร็จแล้วบริษัทไม่เคยตอบผมเลย แต่ว่าตัดบริการของผมไป ๒ - ๓ เดือน ผมไม่มีใช้ผมก็ต้องไปซื้อมือถือใหม่ เพราะฉะนั้นเวลาอันสมควรของบริษัทกับเวลาอันสมควรของผู้ใช้บริการ ไม่เหมือนกันเลยครับ ผมอยากจะได้พ่วงนี้ว่าคุณตอบได้ไหมว่าผมเสียค่าบริการเหล่านี้เป็นธรรมหรือไม่ แต่ว่าบริษัทบอกว่าปีหน้าแล้วจะตอบให้ ผมจะทำอย่างไร ผมก็ต้องซื้อโทรศัพท์ใหม่อยู่ดี เพราะฉะนั้นเวลาอันสมควรผมอยาก ให้กำหนดเป็นวันเลยว่า ๓ วัน ๗ วัน แต่ ๑ เดือนผมว่านานเกินไป ๑๕ วัน นานเกินไป ต้องตอบให้ทราบ เพราะฉะนั้นผู้บริการที่เสียประโยชน์เหล่านี้ รอไม่ได้ เวลาเป็นเงินเป็นทอง เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔๗ ผมอยาก ให้กำหนดวันเวลาลงไปให้ชัดเจน เวลาอันสมควรนั้นไม่เหมือนกัน

ในประเด็นที่ ๗ ก็คือว่าเรื่องค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการ
โทรคมนาคม ผมไปอ่านดูแล้วในมาตรา ๕๔ เกี่ยวกับเรื่องนี้ส่วนใหญ่เราคิดว่า
ค่าบริการ ๕๐๐ บาทไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นเราจะต้องทำให้เป็น ๒๐๐ บาท
เราคิดว่าค่าแอร์ ทีวี ไม่เป็นธรรม เราคิดว่าน่าจะต่ำกว่านี้ และเราคิดว่า
หลายสิ่งหลายอย่างน่าจะเป็น อันนี้กำหนดได้ แต่สิ่งที่ผมสังเกตเห็นในมาตรา ๕๔
หมวด ๗ เป็นอย่างนี้ครับ ขออนุญาตอ่านนิติบัญญัติฉบับที่ ๒๓๓ อัตร
ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ และเงินประกันที่คณะกรรมการจะให้ความเห็นชอบได้
อย่างน้อยจะต้อง ๑. มีวิธีการคำนวณที่ชัดเจน ใช้สูตรอะไรก็ไม่รู้ไม่เป็นไร
ได้ทุกสูตร แต่ขอให้ชัดเจน ๒. เป็นอัตราที่ยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย ๓. ไม่มีลักษณะ
เป็นการเลือกปฏิบัติ ตรงนี้สิ่งที่ผมเห็นว่าขาดไปก็คือไม่มีประโยคไหนระบุเลยว่า
ตรงนี้ต้องสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง เวลาคำนวณกำไรนี้กำไรได้ทุกอย่าง แต่ต้นทุน
ผมเคยมีปัญหากับบริษัทเวลาเรียกร้องความเป็นธรรม ไม่เคยบอกเลยครับว่า
๕๐๐ บาท ต้นทุนคืออะไร ค่าแอร์ ทีวีคืออะไร ต้นทุนเป็นอย่างไร
ท่านประธานครับ เวลาเราทำบัญชีเราต้องมีต้นทุน เราจะได้กำหนดได้ว่ากำไร
ควรจะเป็นเท่าไร ถ้าไม่มีต้นทุนบอกไว้ชัดเจน กำไรจะเอา ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๑,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๒,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ พูดได้ไหม เราก็เอาตามใจฉัน
แต่ถ้าเราบอกว่าต้นทุนนั้นจะกำหนดว่าสถานีเครือข่ายจะต้องเท่านั้นเท่านั้น
อะไรว่าไป ต้นทุนจะต้องสะท้อนออกมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจะได้พิจารณา
ได้ว่าต้นทุนอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นเอากำไรไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์พอ
๒๐ เปอร์เซ็นต์พอ เพราะฉะนั้นจะทำให้การพิจารณาในค่าบริการเหมาะสม
มากขึ้น ค่าธรรมเนียมเหมาะสมมากขึ้น ไม่ใช่ตามใจฉัน ไม่ใช่จู้ ๗ บอก
๕๐๐ บาท ก็คือ ๕๐๐ บาท ๒๐๐ บาท คือ ๒๐๐ บาท เอามาจากไหน
ต้องเอามาจากต้นทุนที่แท้จริง -----

เพราะฉะนั้นในข้อ (๑) ผมอยากให้เพิ่มเติมประโยคนี้ไว้ด้วยว่า ข้อ (๑) ในมาตรา ๕๕ มีวิธีการคำนวณที่ชัดเจนและจะต้องสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงด้วย เพราะฉะนั้นเวลาพิจารณาถ่วงแล้ว เอากำไรเท่าไรไปให้ใครอย่างไร หรือว่าเอากำไรเยอะ ๆ จะได้ไปเล่นการเมือง อยากจะเป็นนายกฯ บ้าง ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมว่าต้องระบุตรงนี้ให้ชัดเจน สำหรับประเด็นที่ ๗

ในประเด็นที่ ๘ นั้นท่านประธานครับ เกี่ยวกับเรื่องบทลงโทษ บทลงโทษมีบางคนพูดไปบางมาตรา แต่ผมจะพูดมาตราที่สำคัญและรวบรวมทั้งหมด มีมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ และ มาตรา ๗๐ กว่า มีระบุโทษของการทำให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตนั้นจะต้องถูกทำโทษ เรื่องปรับ เรื่องปรับก็คือ อย่างเช่นสมมุติว่าบริษัทนั้นได้รับใบอนุญาต แล้วปรากฏว่าไม่ทำตามสัญญาหรือขยายการบริการมากเกินไป ขยายการบริการ เกินกว่าเหตุ ถูกปรับ แต่ท่านประธานครับ เวลาถูกปรับเขาปรับกระจุ๊บ กระจุ๊บตีครึบน่าสนใจ คือปรับแค่ ๑๐,๐๐๐ บาทก็มี ปรับแค่ ๖ แสนบาทก็มี ปรับแค่ ๑ ล้านบาทก็มี แต่ผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า ปรับแค่นี้จุ๊บจ๊อยครึบกับธุรกิจนี้ เพราะธุรกิจนี้นั้นอย่างน้อยบริษัทโทรคมนาคม ที่เล็ก ๆ นั้นก็ราคาหลายหมื่นล้านบาท เป็นธุรกิจอย่างนั้น แต่ถ้าเป็นบริษัทใหญ่ ๆ ราคานั้นล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นมาปรับจุ๊บจ๊อยอย่างนี้จะได้อะไร ผมจะ ยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้เห็นชัดเจนอีกสักชนิดหนึ่งก็คือว่า ขณะนี้ถ้าเรา ดูโทรทัศน์ใน ซี.เอ็น.เอ็น. (CNN) เราจะเห็นว่า มีบริษัทหนึ่งครับท่านประธาน บริษัทนูหรือหลาย ๆ บริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกาถูกฟ้องแล้วศาลตัดสินออกมา เจ็บปวดเลยครับ ถูกปรับถึงกว่า ๔ ล้านล้านบาท สำหรับที่เขาให้บริการที่ผิด แล้วทำให้สิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งที่เป็นโทษแก่สุขภาพของประชาชนชาวสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่าศาลตัดสินออกมาแล้ว เรียบร้อยมีการฟ้องร้องกันพอสมควร เพราะฉะนั้นการที่ผมบอกว่าเรื่องโทรคมนาคมการปรับนั้นจุ๊บจ๊อย ผมจะยก สาเหตุนี้มาเล่าให้ฟังว่า ผู้บริการเสียประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้มาก เดือน ๆ หนึ่ง ที่จะต้องจ่ายไปนับหลายล้านคนทั่วทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นกำหนดบทลงโทษตรงนี้ ถ้าเกิดขึ้นเป็นอย่างนี้อยู่ส่งเสริมให้กระทำผิดมากกว่าที่จะส่งเสริมเขาทำชอบ ทำผิดก็คือว่า ถ้าทำผิดแค่ปรับไม่กี่ล้านบาทแล้วหากคนไปติดคุกแทน อย่างกรณี เรื่องของยาฆ่ายาบ้ายิงเจ็บปวดเข้าไปใหญ่ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ต้องพิจารณา

ให้ตี บทลงโทษนั้นผมเห็นว่าต้องมากกว่านี้อีกหลาย ๆ เท่า เพราะฉะนั้น ก็ฝากท่านประธานเอาไว้ให้คณะกรรมการได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วยนะครับ

ในประเด็นสุดท้ายก็คิดว่าน่าจะเป็นการเพียงพอสำหรับการปิดประเด็น ในเรื่องนี่ก็คือ ในมาตรา ๗๗ ซึ่งผมก็ได้พูดไปข้างแล้ว เกี่ยวกับการที่จะให้ บริษัทที่ได้รับสัมปทานต่าง ๆ ได้เริ่มบริการของเขาตามกฎหมายหลังจากที่ พระราชบัญญัติอันนี้ออก แต่หลาย ๆ บริษัทสัญญาสัมปทานของเขานาน ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นไปเรื่อยไม่สู้จบ ถ้าเกิดพระราชบัญญัติอันนี้ออก รายใหม่ที่จะเกิด กสท. ทศท. ที่จะต้องเป็นบริษัทเอกชนรายใหม่นั้น จุดสตาร์ท (Start) ไม่เหมือนกัน บริษัทใหม่ที่จะมาเกิดขึ้นใหม่จุดสตาร์ทไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้น เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบมาก เพราะฉะนั้นมาตรา ๗๗ นั้น ผมอยากให้ ปรับปรุงใหม่ทั้งหมด กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิชัย รัตตกุล ประธาน สภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากท่านเพื่อนสมาชิกครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราได้อภิปรายมาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วมาถึงสัปดาห์นี้ เราก็ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องที่ตีมาก สำหรับกรรมาธิการวิสามัญจะ พิจารณา ท่านดอกเตอร์บุญมากก็ให้ข้อคิดเห็นดี ดอกเตอร์สุรพงษ์เมื่อกี้ผมอยู่ในห้องก็อุตส่าห์เอาดาวริมูฟ เช่นชิง (Remove sensing) เอาดาวเทียม ต่าง ๆ มากก็เป็นเรื่องที่ตีทั้งสิ้น แต่ผมคิดว่าท่านที่จะอภิปรายต่อไปควรจะ กรรณากระชับบ้างเล็กน้อย ให้ข้อสังเกตก็เชิญได้ไม่เป็นไร ขอเชิญคุณจตุ

นายจตุ ไรกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม จตุ ไรกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก
 ประเด็นของเราไม่ซ้ำกัน ท่านประธานครับ ได้มีการแบ่งแยกประเด็นกันชัดเจน
 เพราะว่าวันนี้ผมยังไม่แน่ใจครับว่าผมจะยกมือให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
 จนกว่าผมจะได้ฟังคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีจนเป็นที่พอใจ เท่าที่ทราบมาครับ
 ท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จากกระทรวงคมนาคมเมื่อผ่านคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาแล้วมีการเปลี่ยนแปลงมากมายครับ ผมต้องการฟังจากปากของ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นสาระสำคัญนั้น
 ได้สูญเสียไปหรือไม่ เหมือนอย่างกับที่ตอนร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ
 ประเด็นของผู้ที่รับสัมปทานมีคุณสมบัติต้องห้ามเป็นรัฐมนตรีนั้นก็ถูกตัดออกไป
 ผมก็เกรงว่าประเด็นสำคัญ ๆ อย่างนี้จะถูกตัดออกไปจากร่าง พ.ร.บ.
 ฉบับนี้หรือไม่ ร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม ท่านประธานครับ
 มี ๑๐ หมวด ๗๗ มาตรา สาระสำคัญของมันท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าเจตนา
 ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ดี ปลอຍให้มีการแข่งขันกันเสรีขึ้น ลดการผูกขาด
 ให้มีการแข่งขันกันอย่าง เป็นธรรม มีการคุ้มครองผู้บริโภค และที่สำคัญคือเป็น
 ผลบวกส่งเสริมต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อการแข่งขันของประเทศ สิ่งที่ผมอยาก
 จะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่ามีความเป็นห่วงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 มีจุดอ่อนครับ จุดอ่อนอยู่ตรงที่ว่าผมไม่แน่ใจว่าแนวความคิดหลักการของ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจากการผูกขาดไปสู่
 การแข่งขันที่เป็นธรรมและเสรีหรือไม่ จะมีอะไรเป็นหลักประกันด้านสังคมที่จะ
 คุ้มครองประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม ขณะนี้ประชาชนผู้บริโภคโดยเฉพาะ
 ผู้ใช้มือถือทั้งท่านประธานทั้งผม ผมเชื่อว่าในบางกรณีถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่
 สิ่งที่คณะกรรมการและรัฐบาลต้องระวังก็คือว่าการโอนอำนาจการผูกขาด
 จากรัฐไปสู่การผูกขาดภาคเอกชน วันนี้ท่านประธานครับผมต้องฟังจาก
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ว่า ๓ ปีที่ผ่านมา ทำไมท่านให้ลดค่าบริการ
 มือถือไม่ได้ ปัญหาอุปสรรคอยู่ตรงไหน แล้วการที่ท่านอนุมัติคลื่น ๑๙๐๐ นั้น
 เป็นการทิ้งทวนหรือเปล่า ท่านประธานครับ ถ้ามารู้ว่าร่างพระราชบัญญัติ
 การประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้นในหลักการและเหตุผลนั้นให้อำนาจ
 คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีอำนาจในการอนุญาต ในการกำกับดูแล
 และผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ คือนายกรัฐมนตรี

ผมคิดว่าตรงนี้เป็นคำตอบอันหนึ่งท่านประธาน ว่าทำไมผู้รักษาการตาม
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือนายกรัฐมนตรี นี่คือสาเหตุหนึ่งครับว่าทำไมต้องมี
การประมูลตำแหน่งเก้าอี้รัฐมนตรี ผมจะกราบเรียนท่านประธานให้เห็นครับ
ว่าขณะนี้การเมืองไม่เคยไปแทรกแซงธุรกิจโทรคมนาคมเลย แต่ผมคิดว่า
กลับกันครับ กลับกันตรงที่ว่าการเมืองกำลังถูกแทรกแซงจากทุนของธุรกิจ
โทรคมนาคม เพราะว่ามีกรณีติตงไปแล้วก็บอกว่าทำไมเงินผม ผมจะใช้ก็ได้
ผมไม่ได้โกงใครมา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานครับ จึงบอกว่าทำไม
ร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคมฉบับนี้มีความสำคัญนัก
ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟังนะครับว่า ธุรกิจโทรคมนาคมที่ดอกเตอร์สุรพงษ์
ดอกเตอร์บุญมาก ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาอธิบายไปแล้วครอบคลุม
กว้างไกลมาก ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ทราบดีมีการประมูลโทรคมนาคมที่ประเทศอังกฤษ ท่านประธานครับ
๕ บริษัทเขาไม่ได้ให้มีการผูกขาดกัน แต่มูลค่าการประมูลนั้นสูงถึง
๒๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ เทียบเป็นเงินไทยคือ ๑๕ แสนล้านบาท ฟังกันง่าย ๆ
๑๕ แสนล้านบาท แล้ว ๑๕ แสนล้านบาท ท่านประธานเปรียบเทียบครับ
ที่ประเทศอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่โทรศัพท์มือถือในประเศอังกฤษนั้นราคาถูกกว่า
เมืองไทย ๕ เท่า ค่าบริการมือถือรายเดือนก็ไม่ได้เก็บ ค่าโทรก็ถูกกว่า

ฉะนั้นผมถึงบอกท่านประธานว่า ทฤษฎีของผมนั้นเหตุที่ต้องมีการประมูลเก้าอี้ นายกรัฐมนตรีนั้นเห็นกันอยู่จะ ๆ อยู่แล้ว เพราะเราได้เห็นหลายตระกูล รัวรัวมาจากพรรคชาตธุรกิจโทรคมนาคม ผมกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ว่า ผมไปเห็นเอกสารฉบับหนึ่ง ที่ นร คือสำนักนายกรัฐมนตรี ๑๐๑๕/๔๕๙๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ ก่อนรัฐบาลชุดนี้จะเข้ามา ผมคิดว่าตรงที่ท่านสุเทพ จะรู้ดีว่าอะไรคือการทิ้งทวนอย่างที่ท่านถูกกล่าวหาหรือเปล่า ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นจดหมายรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอเรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ในจดหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ตามที่รองนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาและสั่งการให้เสนอ เรื่อง ผลการพิจารณา เรื่องภาวะภาษีมูลค่าเพิ่มของรัฐวิสาหกิจด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการต่อ คณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ โดยให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีติดตามเรื่อง ข้อเสนอของการสื่อสารแห่งประเทศไทย และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พจนวกเข้าเสนอเพื่อพิจารณา พจนวกนั้นก็คือว่า ขอให้เสนอเพิ่มเติม การเสนอ เพิ่มเติมนั้นในเอกสารก็คือว่ามีการสั่งการก่อนหน้านี้ครับ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ก่อนหน้าเพียงแค่ ๕ วันเท่านั้นเอง บอกว่า เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อโปรดนำเสนอกomite กรรมการกลั่นกรอง เศรษฐกิจพิจารณาโดยติดตามเรื่อง กสท. และ ทศท. คือการสื่อสาร แห่งประเทศไทย องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พจนวกเข้าพิจารณาด้วย ประเด็นก็คือว่าเดิมที่ประชาชนไม่ต้องเสียแบกรับภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะว่า รัฐบาลเมื่อปี ๒๕๓๕ ได้ให้ภาระนี้ตกเป็นของรัฐวิสาหกิจ แต่กำหนดไว้เฉพาะ ค่าน้ำประปาและไฟฟ้าเท่านั้น ไม่ได้กำหนดค่าโทรศัพท์เอาไว้ด้วย แต่บังเอิญ มีการเสนอเข้าคณะรัฐมนตรี ๑๗ กันยายน ผู้ที่เสนอนั้นก็คือรองนายกรัฐมนตรี บังเอิญท่านชื่อ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ผมขอประทานโทษที่เอ่ยนาม เพราะตามเอกสารนี้บังเอิญเหมือนกันครับว่าครอบครัวท่านเป็นเจ้าของหุ้นของบริษัทธุรกิจโทรคมนาคม นี่คือนี่ที่ผมเกรงใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจตุศรีครับ ถ้าเราจะพยายามอย่าไป นอกมากนะครับ

นายจตุ ไรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ผมจะหลีกเลี่ยงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอยู่นอกสภาอาจจะไม่มี โอกาสชี้แจงได้

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ตรงนี้ครับท่านประธาน ผมจึงมีความห่วงว่าถ้าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีการถูกแทรกแซง มีการถูกประมุขชื้อกัน จะมีปัญหา ถ้ามว่าประมุขชื้อกันอย่างไร ท่านประธานครับ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้อ่านาจนคณะกรรมการเต็มที่แล้ว เต็มที่มาก ๆ เลย แต่ผมถามว่ารัฐบาลหรือกรรมาธิการจะมีหลักประกันอะไรว่าคนที่ไปเป็นคณะกรรมการชุดนี้แล้วจะไม่ประพฤติปฏิบัติเหมือนบางท่านที่ผ่านมาผมไม่เอ่ยชื่อ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าวันนี้เป็นข้าของแผ่นดิน เป็นข้าราชการในรัฐวิสาหกิจมีอำนาจในการเจรจาธุรกิจสัญญากับบริษัทเอกชน เมื่อเจรจาเสร็จแล้ว ท่านประธานครับ มีการตกลงกันเสร็จเรียบร้อยแล้วหลังจากนั้นไม่นานโดดข้ามพากลาออกจากข้าราชการของรัฐไปสู่ภาคเอกชนบริษัทคู่สัญญา ตรงนี้ไม่มีข้อห้ามเลย ตรงนี้ผมจึงอยากถามท่านประธานว่า ตรงนี้ยิ่งใหญ่กว่าการกล่าวหารัฐบาลชุดนี้ว่าขายชาติขายแผ่นดินอีก เพราะว่าใครก็ตามที่ท่าเช่นนี้ เป็นสิ่งที่น่าละอาย ท่านประธานไปเปิดดูได้เลย บางคนเกษียณก่อนกำหนดด้วยซ้ำไปเพื่อไปรับตำแหน่งตรงนั้น ผมอยากกราบเรียนว่าตรงนี้คณะกรรมการต้องใส่ครับ ต้องใส่ไปว่า ใครก็ตามที่มาเป็นคณะกรรมการชุดนี้อย่างน้อยที่สุด ๓ - ๕ ปี คุณเข้าไปอยู่ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่คุณเจรจาอันนี้ไม่ได้ นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่ผมห่วง ท่านประธานครับ ในมาตรา ๘ บอกว่า การออกใบอนุญาต คณะกรรมการประกาศเงื่อนไขหลักเกณฑ์ต้องเป็นไปตามแนวทาง ผมไม่อ่านให้ยาวที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมและแผนความถี่วิทยุตามกฎหมาย กำหนดไว้แบบนี้อ่านก็ดูดี ท่านประธานครับ ว่าแผนแม่บทโทรคมนาคม แต่ผมอยากจะฟังว่าในแผนแม่บทนี้ใครเป็นคนเขียน ปรากฏว่าแผนแม่บทนี้เป็นแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมอนุมัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๘

ท่านประธานครับ ผมไม่เอ่ยชื่อ แต่ว่าท่านประธานจะจำได้ว่า ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ บังเอิญอีกเหมือนกันว่าผู้ที่มีอำนาจในตอนนั้นมีส่วนอนุมัติ มีส่วนรู้เห็นในการเจรจาอยู่ในคณะรัฐบาลและเป็นหุ้นส่วนในธุรกิจเอกชนด้วย ฉะนั้นตรงนี้ครับท่านประธาน จะเป็นการถูกล็อกสเปคในอนาคตได้ไหม เพราะว่าผมไปดูครับท่านประธาน สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๑ มีบริษัท ๆ หนึ่ง ผมไม่เอ่ยชื่อ เสนอเรื่องไปที่กระทรวงคมนาคม เสนอไปเป็นวันศุกร์ ที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ วันศุกร์วันเดียวกัน บ่ายวันนั้นปลัดกระทรวง แทงหนังสือส่งไปให้เจ้าหน้าที่พิจารณาข้อดีข้อเสีย วันที่ ๗ ที่ ๘ เป็นวันเสาร์ วันอาทิตย์ครับท่านประธาน ข้าราชการที่ดีก็อาจจะทำงานหนัก แต่ว่าวันพฤหัสบดี การวิเคราะห์พิจารณาข้อดีข้อเสียธุรกิจเป็นพันเป็นหมื่นล้านเสนอกลับมาที่ กระทรวงคมนาคมแล้วก็แทะงไปให้คณะกรรมการการสื่อสารแห่งชาติพิจารณา ตรงนี้ครับท่านประธาน ประสิทธิภาพสูงมาก ๔ วันเท่านั้นเอง โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ทำไปได้แล้ว ผมหวังตรงนี้ครับ หวังว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่ ครอบคลุมถึง แล้วในขณะที่เดียวกันรายละเอียดนั้นยังไม่ลึกพอที่จะป้องกันการใช้อำนาจรัฐหรืออำนาจเงินนั้น เข้าไปแทรกแซงธุรกิจโทรคมนาคม ผมยกตัวอย่าง ให้ท่านประธานฟังเลย อันนี้ไม่ใช่ข้อกล่าวหาหรือครับ ผมยืนยันได้ว่า ผมไม่กล่าวหาใคร แต่ว่าท่านประธานจะทราบว่า เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ มีการลดค่าเงินบาท เมื่อมีการลดค่าเงินบาทนั้น ผมเรียนท่านประธานเลยว่า การกุ่มอำนาจรัฐโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น อาจจะมีผลกระทบต่อระบบ การแข่งขันเสรีที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบทั้งด้านข่าวสาร ด้านการคุมกติกากาที่ไม่เท่าเทียมกัน ท่านประธานไปดูเอกสารหลักฐานที่ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยนะครับ กลุ่มบริษัทเทเลคอมเอเชีย เจิงจากลดค่าเงินบาท บริษัทกลุ่มยูคอมเจิงจากลดค่าเงินบาท กลุ่มบริษัท ทีที แอนด์ ที เจิงจากลดค่าเงินบาท มีอยู่บริษัทเดียวที่ไม่เจิง แต่ผมยืนยันท่านประธานได้ว่าผมไม่ กล่าวหาเพราะผมเชื่อว่าเขาเป็นคนดี เขาคงไม่ทำที่จะเอาข้อมูลข่าวสารไปให้ กลุ่มธุรกิจในเครือ ผมเชื่อแน่ว่าเขาไม่ทำ แต่ประชาชนจะตัดสินใจอย่างไร

เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมไม่ทราบ แต่ผมต้องการชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า
 จริง ๆ แล้วถ้าเราหละหลวมในการร่างกฎหมายฉบับนี้ ต้องกราบเรียน
 ท่านประธานว่า โดยสันดานของนักธุรกิจการเมืองทั่วไปแล้ว หากสามารถ
 ผูกขาดตลาดใดได้ นักธุรกิจการเมืองคนนั้นจะรักษาอำนาจการผูกขาด
 ไว้ทุกอย่างทุกที่ สิ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า สิ่งที่กำลัง
 จะเกิดขึ้นในประเทศไทย ถ้าความลับมันไม่รั่วไหลครบท่านประธาน
 ผมจะตั้งตุ๊กตาให้ท่านประธานดูว่า ในปี ๒๕๓๘ ในแผนแม่บทโทรคมนาคม
 คณะรัฐมนตรีมีมติเพิ่ม ๕ ข้อ ในข้อที่ ๕ อนุมัติหลักการให้ ทศท. แปรสภาพ
 โดยใช้กลยุทธ์จัดหาพันธมิตรร่วมทุน ๑. พันธมิตรร่วมทุน ๒. ผู้ลงทุน
 เฉพาะราย ๓. ผู้ถือหุ้นสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์ ผมตั้งตุ๊กตาให้
 ท่านประธานเห็นครึบ เพื่อเลี้ยงที่จะไปเอ่ยชื่อใครคนใดคนหนึ่ง สมมุติ
 ท่านประธานมีธุรกิจโทรคมนาคมเป็นเจ้าของ ท่านประธานมีนักรการเงิน
 ที่เชี่ยวชาญด้านการฟอกเงินโดยเฉพาะ ท่านประธานมีนักกฎหมายระหว่าง
 ประเทศอยู่ในมือ ซึ่งมีความชำนาญในด้านธุรกรรมอำพราง ท่านประธาน
 ทราบแล้ว เพราะท่านประธานมีส่วนในการร่างแผนแม่บทโทรคมนาคมฉบับนี้
 เมื่อปี ๒๕๓๘ ท่านประธานทราบดีว่าร่าง พ.ร.บ. ธุรกิจโทรคมนาคมฉบับนี้
 จะต้องผ่านสภา ออกมาสภาผลการแข่งขันเป็นอย่างไร ท่านประธานรู้
 ท่านประธานทราบ ท่านประธานทราบว่าผู้ที่กุมอำนาจอันนี้ รักษาการตาม
 พ.ร.บ. นี้คือนายกรัฐมนตรี ท่านประธานสามารถใช้ลูกน้องท่านประธาน
 ที่กินเงินเดือนเป็นล้านไปตั้งบริษัทในยุโรปหรือสหรัฐอเมริกา แล้วก็ไป
 จดทะเบียน แล้วก็ไปเทค โอเวอร์ (Take over) คือไปครอบงำ
 บริษัทโทรคมนาคมขนาดกลางที่สภาพการเงินไม่ดีนัก แต่ท่านประธานนั้น
 ไม่ต้องใส่ชื่อท่านประธานหรือกรึบ ท่านให้แบงก์ นอมินี (Bank nominee)
 คือตัวแทนของธนาคารถือในนามคนอื่นแทน

เมื่อสำเร็จอย่างนี้แล้ว ท่านประธานจะเห็นครับ รัฐบาลชุดนี้ถูกกล่าวหาว่า
 ทิ้งทวนก่อนจะหมดหน้าที่ แต่ผมยืนยันได้เลยว่าขุมทรัพย์มหาศาลรวยสุดขอบฟ้านั้น
 รัฐบาลชุดนี้ยังไม่ได้แตะเลย คือสัญญาสัมปทาน ๓๖ ฉบับ นอกจากนั้นแล้วยังมี
 พ.ร.บ. ทุนรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลชุดนี้ไม่เคยฉวยโอกาสตรงนี้เลย ทำอย่าง
 ไปรงใส แต่ ๒ สิ่งนี้ครับท่านประธานครับ ขุมทรัพย์รวยสุดขอบฟ้าคือ พ.ร.บ.
 ทุนรัฐวิสาหกิจจะต้องเอารัฐวิสาหกิจนั้นมาประมูลขายจะโดยจากต่างประเทศ
 หรือคนไทยซื้อก็ตาม สัญญาสัมปทาน ๓๖ สัญญาครับท่านประธาน ท่านประธาน
 ลองนึกภาพดู ท่านประธานมีเงินฝากอยู่ต่างประเทศเยอะ ท่านประธานมีคนที่
 ชำนาญการพอกเงินเป็นลูกน้องมือซ้าย คนที่มีความรู้ทางด้านธุรกิจกฎหมาย
 ระหว่างประเทศเป็นลูกน้องมือขวา ท่านประธานอาจจะบอกได้เลยว่า ผม นายพิชัย
 รัตตกุล ขอแสดงสปิริต (Spirit) ไม่ให้บริษัทของครอบครัวผมเข้าประมูล
 คนไทยก็จะปรบมือท่านประธานทั้งประเทศ แต่คนไทยไม่รู้หรือครับว่าบริษัทข้ามชาติ
 ที่ไปจดทะเบียนไว้จะเข้ามาประมูลในประเทศไทยนั้นเป็นบริษัทลูกของกลุ่มของ
 ท่านประธาน เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านประธานมีจำนวนเงินมากที่สุด ถามว่าทำไม
 มากที่สุดเพราะท่านประธานเป็นบริษัทเดียวที่ไม่แจ้งจากการลดค่าเงินบาท
 ไม่มีหนีมหาศาลตรงนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วท่านประธานจะมีอำนาจการเงินที่
 สูงที่สุด แต่ฉันไม่พอครับ ผมถึงบอกว่าต้องมีการโยงมาว่าคนที่ประมูลตำแหน่ง
 แก้อันนายกรัฐมนตรีเพื่ออะไร เพราะนายกรัฐมนตรีนั้นมีอำนาจ ๓ มิติครับ
 อำนาจที่ ๑ คืออำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ที่จะอนุมัติธุรกิจโทรคมนาคม
 อำนาจที่ ๒ ผมบอกท่านประธาน การกำกับดูแลคณะกรรมการฉบับนี้
 ในขณะที่เดียวกันเป็นนายกรัฐมนตรีรักษาการตามร่าง พ.ร.บ. นี้ ถ้าท่านประธาน
 มีเงินสดอยู่ในมือ มีนักกฎหมายเชี่ยวชาญที่สุดอยู่ในมือ มีนักพอกเงินเชี่ยวชาญที่สุด
 อยู่ในมือ ท่านประธานสามารถกุมอำนาจรัฐ ผมถามว่า ๓๖ สัญญาสัมปทาน
 ที่รัฐบาลในชุดนี้ทิ้งไว้ พ.ร.บ. ทุนรัฐวิสาหกิจที่หน่วยงานรัฐวิสาหกิจเยอะมาก
 ที่จะต้องแปรไปสู่ภาคเอกชน มีการประมูลครับ เมื่อการประมูลนั้นผมกราบเรียน
 ท่านประธานได้เลยว่าการประมูลนั้นก็ต้องไปรงใสเพราะมีบริษัทข้ามชาติมา
 มีแหล่งเงินจากต่างประเทศซึ่งคนไทยไม่เคยรู้เลยว่าแหล่งเงินนั้นมาจากไหน
 สะอาดหรือเปล่าเข้ามา เมื่อประมูลนั้น ๑. คุณกติกาก็ได้ ๒. มีเงินได้ประมูลชนะ
 ไม่ต้องทำอะไรครับท่านประธาน เอาบริษัทเหล่านี้ไปจดทะเบียนในแนสแดกซ์
 ตลาดที่สหรัฐอเมริกา ผมได้คุยถามกับนักวาริชธนกิจ อินเวสต์เมนท์ แบงเกอร์

(Investment banker) ที่มาเมืองไทย เขาบอกว่าภาพอันนี้ ทฤษฎีนี้เป็นไปได้มากที่สุด แล้วเขาบอกว่าถ้าผู้ใดที่หาเรื่องนี้สำเร็จอย่างน้อยที่สุดทรัพย์สิ้นที่จะเพิ่มขึ้น ปริมาณขั้นต่ำคือ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทหรือสหรัฐ คือ ๘ แสนล้านบาทครึ่ง เงิน ๘ แสนล้านบาท ผมบอกท่านประธานได้เลยคืองบประมาณประเทศไทย ๑ ปี แต่ ๘ แสนล้านบาทนั้นผมบอกว่าจะจอกมากที่จะมาซื้อตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ขณะนี้ผมถามท่านประธานได้เลยว่าถ้าเงิน ๘ แสนล้านบาทนั้นเป็นไปได้ที่จะสามารถเข้ามาทำตรงนี้ได้ ผมถามท่านประธานว่าใช้เงินสัก ๕ เบอร์เซ็นต์ในการเลือกตั้งครั้งหน้า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท หนองจอกนั้นเป็นเรื่องเด็ก ๆ ครับ อมยิ้ม ขนมนเล็ก ๆ แต่ผมบอกท่านประธานเลยว่า ครั้งหน้าดูไว้เถอะครับ นี่คือตุ๊กตาที่ผมกราบเรียนท่านประธานให้ทราบ แล้วผมอยากจะทราบจริง ๆ ว่าในขณะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าสภา ก็อยากจะทราบว่ามาตรการต่าง ๆ เหล่านี้มีอะไรบ้างที่จะให้พวกเรานั้นสบายใจว่าเงินนั้นไม่สามารถพาดหัวคนไทย ๖๒ ล้านคนได้ว่าเงินนั้นไม่สามารถจ้างกตีกาต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของอำนาจรัฐลงได้ว่าจะมีอะไรเป็นหลักประกันว่าข้าราชการที่ดี ๆ นั้นเมื่อเห็นเงินเข้าก็ตาลุกแล้วก็ใจอ่อนเพราะเราเห็นมาแล้วนะครับ นักการเมืองที่ซื่อจระอ่อนสลักเงินเห็นมาแล้ว ฉะนั้นตรงนี้ผมไม่แปลกใจเลยว่าจะมีอีก ผมกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ว่าสิ่งที่ผมอยากจะถามท่านประธานว่า ตรงนี้การคุ้มครองผู้บริโภค ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้กำหนดไว้ชัดเจนไหม ผมมีโทรศัพท์มือถือเครื่องหนึ่งเราบอกว่าโทรศัพท์มือถือนี้ชัดเจนที่สุด แต่จริง ๆ แล้วท่านประธานไปทราบวิศวกรครับ โทรศัพท์ที่ใช้การต่างประเทศกำลังส่งคือเครื่องวัดต์ เครื่องวัดต์ก็เพียงพอที่จะให้ชัดเจน -----

ถ้าหากมีเครื่องถ่ายตั้งไว้ทั่วประเทศ ประเทศไทยมี ๗,๐๐๐ ตำบลครับ
 ท่านประธาน ถ้าท่านประธานต้องการใช้โทรศัพท์มือถือนี้ กำลังส่งเพียงครึ่งวัตต์
 ท่านประธานสามารถตั้งเครื่องถ่ายทั่วไปได้ ๗,๐๐๐ กว่าแห่งก็จะใช้ได้ทั่วประเทศ
 แต่การตั้งเครื่องถ่าย ๗,๐๐๐ กว่าแห่งนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่า
 สถานีย่อยแห่งหนึ่งใช้เงินประมาณ ๑ ล้านบาทบาท เมื่อใช้เงินประมาณ
 ๑ ล้านบาทบาทก็หมายความว่า ใน ๑ ล้านบาทบาทตรงนี้ต้องใช้เงินถึง
 ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่เขาไม่เอา เขาเอากำลังส่งแรง ๆ บอกว่าซัดดี
 แต่ทำไมตั้งเครื่องถ่ายสถานีย่อย คนผู้บริโภคนจะเป็นมะ รุ่งซัดตายก็ช่างมัน
 ซื่อโทรศัพท์ไปแล้ว เสียค่าบริการไปแล้ว ตรงนี้ไม่มีหลักประกันอะไรเลยว่
 ว่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะมีการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างที่เราหวัง ฉะนั้นสิ่งที่ผม
 กราบเรียนท่านประธานว่า ตุ๊กตาที่เราให้มานั้น ท่านประธานครับ ความลับ
 ไม่มีในโลก ตราบใดก็ตามที่มีการคุยกันมากกว่า ๒ คนมันไม่เป็นความลับแล้ว
 แล้วสิ่งที่นักวณิชธนกิจเขาวาดภาพตรงนี้ไว้ เขาบอกว่า ท่านประธานจะเป็น
 พิชัยจะมาเป็นนายกฯ คนต่อไป จะคอร์รัปชันอย่างไรก็ไม่มีทางรวบได้
 เพราะรับได้แค่สินบน ท่านหัวหน้าพรรคชาติไทย ขอประทานที่เอียนนาม จะทำ
 อย่างไม่ให้มีทางรวบมากไปกว่านี้ ทุกคนแม้กระทั่งหัวหน้าพรรคผม ท่านชวน
 หลีกภัย ท่านมีเงินฝากผมทราบจากที่ชี้แจงใน ป.ป.บ. เงินสด ๗ แสนบาท
 ในธนาคาร ขณะนี้กำลังนั่งขวางชุมทรัพย์ ๘ แสนล้านบาทอยู่ จะสู้เขาไหวไหม
 เท่านั้นเอง ฉะนั้นตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้ผมฝากคณะกรรมการ
 ที่จะเข้าไปทำหน้าที่ตรงนี้ และผมอยากจะฟังคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม ว่าสิ่งที่ผมได้อภิปรายมานั้นมีหลักประกันอะไรบ้าง ที่จะให้
 พวกผมนั้นได้สบายใจ แล้วที่ผ่านมา ๓ เดือนนั้นท่านสามารถเปรียบเทียบได้ว่า
 ทำไมท่านไม่สามารถลดค่าบริการโทรศัพท์มือถือรายเดือนให้ประชาชนได้ อุปสรรค
 อยู่ตรงไหน มิฉะนั้นแล้วท่านจะถูกเขากล่าวร้ายป้ายสีอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะ
 อย่างนี้ ท่านประธานครับ ผมขอเปรียบเทียบก่อนผมสรุปว่า การกึ่งทวนนั้น
 คงจะกึ่งทวนต่างกัน ผมเห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ถูกกล่าวหา
 ว่ากึ่งทวนอนุมัติโทรศัพท์มือถือ คลื่น ๑๙๐๐ แล้วก็บอกกับประชาชนว่า จะเก็บ
 ค่าบริการแค่ ๓๐๐ บาท ถูกกว่าราคา ๕๐๐ บาท ๒๐๐ บาทต่อเดือน แต่ท่านถูกค่า
 แต่ในขณะที่เดียวกันมีคนที่มีลักษณะภาษีมูลค่าเพิ่มให้ประชาชน เดือนละ ๕๐ บาท
 มีทั้งหมด ๑ ล้านเบอร์ ท่านประธานครับ ตรงนี้ทำเมื่อ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐

พันอานาจไปเมื่อเดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๐ อย่างไหนที่เรียกว่า
ทิ้งทวน ผมเชื่อแน่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านสุเทพนั้นทิ้งทวน
เพื่อชาวบ้าน แต่ผมไม่แน่ใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ท่านประธานไม่อนุญาต
ให้เอ่ยชื่อว่าเป็นที่ทิ้งทวนเพื่อตัวเอง เพื่อครอบครัว หรือทิ้งทวนเพื่อประชาชน
ฉะนั้นตรงนี้ผมก็กราบเรียนท่านประธานครับว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีนั้นชื่อ
ทักษิณ ชินวัตร ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นต่าง ๆ ที่คุณจุติถามนั้น ผมว่า
เดี๋ยวสักครู่หนึ่งเวลาอภิปรายเสร็จแล้วก็ขอให้รัฐมนตรีตอบได้เนะครับ ตาม
รายชื่อนี้ก็มีคุณพีระพันธุ์ ก่อนครับ แล้วคุณชัยเนะครับ คุณพีระพันธุ์เชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมว่าเปลี่ยนเป็นพรรค ๆ บ้างครับ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยมีอะไร จะประท้วงเชิญเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ไม่ประท้วงครับ ขอความกรุณาจาก
ท่านประธาน คือประธาธิบดีหลายท่านแล้วครับ ขอให้เอกภาพบ้างครับ ก็ขอ
ความกรุณาท่านประธานก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพีระพันธุ์ไม่ขัดข้องเนะครับ เพราะ
เห็นรายชื่อเรียงมาอย่างนี้ครับเชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : คือผมไม่รู้เรื่อง ผมจะถามให้รู้เรื่อง
ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยได้เลยครับ ถ้าคุณชัยจะพูด
ตอนนี้เลยก็ได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ
กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ
ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้น
ก็อาศัยหลักจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ เกี่ยวกับเรื่องคลื่นความถี่
ท่านประธานครับ ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิก ๒ วันมานี้ ต่างคนต่างคำโดยพฤตินัย
หรืออะไรก็ตาม คนที่เขาไม่ได้อยู่ในสภาครับ อันนี้ผมเห็นใจคนอยู่ข้างนอกครับ
แต่ว่าไม่เป็นไรครับ คนเราบาปบุญคุณโทษมีอยู่แต่ละคน ท่านประธานครับ เราก็คือ
อายุมากแล้ว เราก็จำเป็นที่จะต้องพูดแต่ความจริง -----

ก่อนอื่นท่านประธานครับ คือกฎหมายฉบับนี้มีทั้งคุณและโทษ ท่านประธาน
 คุณ คือหมายความว่า จะเกิดประโยชน์ทำให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสรับรู้
 เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ได้กีดกันไม่ให้ร่วมการดำเนินการ เรื่องร่วมทุนร่วมอะไร
 ต่าง ๆ คือไม่ให้ชู้วกัน พูด่าง ๆ อย่างนี้ครับท่านประธาน อันนี้ก็เป็นกิจการ
 อย่างหนึ่ง แต่ว่ากระผมขอประทานกราบเรียนถามท่านประธาน เพราะสภา
 แห่งนี้พูดอยู่เสมอครับ ไม่ได้พูดถึงพี่น้องประชาชน ๖๗,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านเลยครับ
 ท่านประธาน พวกเหล่านั้นเขากำลังลำบาก กำลังทุกข์ กำลังร้อน ท่านประธานครับ
 ไม่เหมือนในกรุงครับ แล้วเขาก็ไม่มีโอกาสที่จะมีโทรศัพท์มือถือครับ เพราะไม่มี
 สตางค์จะซื้อ จะเป็นคลื่น ๑๙๐๐ ๑๘๐๐ อะไรผมไม่เกี่ยงทั้งนั้นครับ ผมเกี่ยง
 อย่างเดียวครับท่านประธาน ถามไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ว่าเมื่อไร ผู้โทรศัพท์ไปทั่วไว้ ประธานโทษพูดคำหยาบ แล้วก็ขอถอนก่อน คือ
 หมายไปชี้ไปเขียนะครับ แล้วก็กรุงรังเต็มไปหมดเลยครับท่านประธาน
 เมื่อไรจะมีสิทธิโทรศัพท์พวกนั้น ทำไม่ไม่คิด รัฐบาลหรือองค์การโทรศัพท์ฯ
 ไปลงทุนแล้วครับ ไม่คิดเลยครับ ผมไม่ว่า ว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคม ที่ชื่อสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่กระผมบูชาเลื่อมใสในการที่มีแผนในการ
 แก้ไขปัญหา แต่กระผมรู้สึกเสียใจว่าทำไมท่านไม่คิดแก้ไข เรื่องที่อยู่ปากคอก
 ที่ท่านทำอยู่แล้วทำให้สำเร็จลุล่วง อันนี้ผมฝากท่าน เมื่อไรท่านช่วยตอบทีครับ
 ขณะนี้พี่น้องประชาชน ประมาณ ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ที่รอความหวัง
 จาก ฯพณฯ ก่อนที่สภาฯ นี้จะถูกยุบ ขอให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศได้มี
 โอกาสได้ใช้โทรศัพท์ที่ดูไปวางไว้ สายก็เดินแล้วครับ เมื่อไรครับ อันนี้ก็มี
 ความสำคัญว่าพระราชบัญญัติที่กำลังจะออก เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึงออกไป
 ตอนนี้อยู่ท่านประธาน เราคงจะไม่ได้ใช้หรอกครับ ผมเข้าใจอย่างนั้นครับ
 นี้ประการหนึ่งท่านประธานครับ ประการที่ ๒ เนื่องจากพรรคเอกภาพเองก็มี
 นโยบายที่จะช่วยพี่น้องประชาชนที่มีรายได้น้อย มีโอกาสได้ใช้บริการในด้านสื่อต่าง ๆ
 ทางโทรคมนาคมให้เร็วขึ้นให้รวดเร็วขึ้น เช่น ในกรณีเจ็บไข้ได้ป่วย หรือว่าเดินทางไป
 ไปทำงานต่างประเทศอะไรต่าง ๆ เขาจะได้โทรศัพท์ตามหมู่บ้านไปติดต่อประสานงาน
 มันก็แปลกครับ บางหมู่บ้าน คือหมู่บ้านนี้ไม่ใช้โทรศัพท์แต่มีผู้โทรศัพท์และมีโทรศัพท์ใช้
 หมู่บ้านที่เขาต้องการใช้โทรศัพท์กลับไม่มี ท่านประธานครับ ผมฟ้องท่านประธานตรงนี้

พ ๙/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๓๔/๒

นี่คือการบริหารกิจการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มันเสียตรงนี้
ท่านประธาน ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคมฉบับนี้
ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราต้องรับหลักการ แล้วไปแก้ไขในขั้นกรรมาธิการ

แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ ผมสงสัยในประเด็นโทษนะครับ
บทกำหนดโทษ เคยมีประเทศไหนบ้างครับนอกจากอเมริกาที่เขามีการปรับ
อะไรแล้ว ประเทศไทยเคยมีไหมครับที่ติดคุก ๓ ปี และปรับ ๖ ล้านบาท
เคยมีไหมครับ มีเป็นตัวอย่างเอาตัวอย่างมาให้ผมดูสักหน่อยมีไหมครับ
อันนี้ผมอยากทราบนะครับ อยากจะทราบเหตุทราบผลว่าทำไมไปวางกฎเกณฑ์
ไปวางบทกำหนดโทษอะไรใหญ่มหัพสาร อาศัยมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาใช้
วางบทกำหนดโทษหนักเกินไปครับท่านประธาน กระผมคิดว่าการบริการสาธารณะ
ในเรื่องการสื่อสารนี้เป็นสิ่งสำคัญครับ ถ้ามีการเปิดจดทะเบียนกัน ต่างคน
ต่างแย้งกัน สมมุติว่ามีจังหวัดละรายก็ยิ่งดีครับ ขาดจากการผูกขาด แต่กฎหมาย
ฉบับนี้ผมมั่นใจเหลือเกินครับอย่างไรก็ผูกขาดอยู่วันยังค่ำ ออกไปแล้วผูกขาด
เพราะว่านายทุนใหญ่ ๆ มันเยอะ และผู้ที่ผูกขาดเขาก็เตรียมผูกไว้แล้ว
ตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้ก่อนจะคลอดเสียด้วยซ้ำ แต่ผมไม่ตั้งใจอะไร ท่านประธานครับ
ด้วยความเคารพ กระผมอยากจะฟังว่าเรื่องที่เกิดประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน
เมื่อไร ขพทว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ชื่อสุเทพ เทือกสุบรรณ
จะจัดการเรื่องโทรศัพท์ตู้สาธารณะของหมู่บ้าน ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ หมู่บ้าน
ทั่วประเทศให้เสร็จ ถ้าเสร็จผมรับรองว่าพรรคประชาธิปัตย์จะได้เสียง
เด็ดขาดเลยครับ ไม่ต้องไปห่วงการซื้อเสียงหรอกครับ เพราะเสียงออก
ตามสายโทรศัพท์ แบบตอนเลือกคุณสมัคร ประธานโทษ ท่านสมัคร สุนทรเวช
ที่ท่านได้เป็นผู้ว่าฯ มีคะแนนนำถึงล้านกว่า อันนี้ก็โทรศัพท์นะครับ ถ้าไม่โทรศัพท์
ไม่ได้คะแนนถึงขนาดนี้หรอกครับ เหมือนกับการเดินขบวนเมื่อ ๑๖ ตุลาคม
เหมือนกัน คล้าย ๆ กัน ฉะนั้น ขพทว สุเทพ เทือกสุบรรณ ที่เคารพ
ช่วยดำเนินการนะครับเรื่องตู้โทรศัพท์สาธารณะ อย่าไปปล่อยให้หมามันเข่งขา
แล้วก็ปล่อยสี่ ขอให้ท่านรีบแก้ไขบังคับเรื่องนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้
ท่านจะยืนยันได้ไหมว่าในระยะเดือนสองเดือนนี้เปิดประมูลใหม่ที่ประมูลแล้ว
ไม่ได้ เรื่องก็ประมูลใหม่ หรือว่าแก้ไขอย่างไรให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ออกไปทำกันให้หมด ให้เด็ก ปวช. ไปช่วยกันผลิตทำให้เสร็จให้เร็วที่สุด
เพื่อซื้อเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดอย่างนั้นท่านประธาน ด้วยความเคารพ
กระผมฝากความหวังแค่นี้ กฎหมายฉบับนี้ผมไม่ตั้งใจทั้งสิ้นแต่คิดว่าคงไม่ได้ใช้ครับ
กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอคุณธีระวัฒน์ และคุณพีระพันธุ์นะครับ
เชิญคุณธีระวัฒน์ แล้วคุณพีระพันธุ์

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสามัคฆ์ (นครสวรรค์) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายธีระวัฒน์ ศิริวันสามัคฆ์ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตอภิปราย
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งก็คงจะฝากสำหรับกรรมาธิการที่จะนำไปแก้ไข
โดยเฉพาะก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะมีผลค่อนข้างจะเป็นห่วงสำหรับพี่น้องประชาชน
ที่ใช้บริการในเรื่องของการสื่อสารโทรคมนาคม อย่างไรก็ตามก่อนจะมีผล
ก็คงฝากถึงคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่จะได้ดำเนินการแก้ไขไปเสียก่อน
ก็คงจะดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รับอนุญาตที่ดำเนินการในเรื่องของโทรคมนาคม
โดยเฉพาะที่มีประสิทธิภาพ สัญญาณต่าง ๆ อาจจะไม่ครอบคลุมในพื้นที่ต่าง ๆ
กระผมเองก็ประสบครับ เพราะว่าการที่เราไปซื้อบริการแล้วอาจจะ เป็น
ระบบใดระบบหนึ่งก็ตาม แต่ว่าก็ไม่สามารถที่จะใช้บริการ แม้กระทั่งไปตาม
ถนนทางหลวงแผ่นดินหลัก ๆ ยังไม่มีสัญญาณ อย่างนี้เป็นต้น บางครั้งต้องใช้
ถึง ๒ เครื่อง ๒ ระบบ ซึ่งก็คงจะเป็นปัญหาที่คงจะทำให้เกิดการเสียประโยชน์
ของผู้ใช้บริการเป็นอย่างยิ่ง -----

แล้วบางเครือข่ายใช้ ๆ ไปสัญญาหายไปเลย บางครั้งทั้ง ๒ เครือ
 บางที่ใช้บริการไม่ได้เลย ตรงนี้ไม่รู้จะทำอย่างไร เป็นเรื่องที่สร้างปัญหา
 ให้กับผู้ใช้บริการเป็นอย่างมาก ถ้าเพื่อจะใช้ไม่ได้เลยก็ให้รู้เสียเลยก็ยังจะดี
 ไม่อย่างนั้นกว่าจะหมุนก็คิดหวังว่าจะใช้ได้แต่ก็ใช้ไม่ได้ แล้วโดยเฉพาะ
 ในมาตรา ๔๕ ซึ่งระบุให้คณะกรรมการอาจจะกำหนดเสียค่าธรรมเนียม
 ในการร้องเรียนของผู้ใช้บริการ ตรงนี้ผมคิดว่ายังไม่น่าจะถูกต้อง ตรงกันข้าม
 ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ เสียด้วยซ้ำว่า เวลาผู้ใช้บริการมีปัญหาจะหมุนที่
 หมายเลขใด แล้วก็ให้ความสะดวกกับผู้ที่ประสบปัญหาตรงนี้ให้มากที่สุด
 เวลาที่จะโทรเช็คหาผู้รับอนุญาตก็ค่อนข้างจะลำบาก แล้วเวลาโทรไป
 ก็ต้องเสียค่าบริการตลอด ประกอบกับเดี๋ยวนี้ใช้ระบบตอบรับอัตโนมัติตลอด
 คือกว่าจะพูดกับพนักงานได้เราก็ถูกชาร์จ (Charge) ค่าบริการไปไม่รู้เท่าไร
 ต่อเท่าไร และเดี๋ยวนี้ระบบตอบรับใช้กันแพร่หลายเสียด้วยซ้ำ เวลาที่โทรไป
 แต่ละหมายเลขกว่าจะคุยกันได้ก็หมดไปอย่างน้อย ๕ นาที แล้วบางทีก็บอกว่า
 พนักงานไม่ว่าง ให้รอสักครู่ รอสักครู่ก็ไม่รู้เท่าไร ๑๕ หรือ ๒๐ นาที
 ก็ยังไม่สามารถที่จะร้องเรียนหรือที่จะติดต่อได้เลย ตรงนี้ก็เป็นเรื่อง
 ก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะใช้บังคับได้ก็ฝากถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 และในส่วนคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผมเองอยากจะถือโอกาส
 สนับสนุนท่านชัย ชิดชอบ นะครับ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม แม้กฎหมายฉบับนี้
 ในมาตรา ๑๗ (๓) จะกำหนดว่า จะต้องให้บริการในเรื่องของโทรศัพท์
 สาธารณะ ซึ่งกว่าจะถึงวันนั้น ในขณะที่องค์การโทรศัพท์ฯ ก็ทราบแล้วว่า
 พยายามที่จะให้บริการกับชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะในชนบทซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาส
 ในขณะนี้ต้องยอมรับว่าแต่เดิมผมมาเป็นผู้แทนฯ ใหม่ ๆ ในเรื่องของน้ำใช้
 ในเรื่องของไฟฟ้า เป็นประเด็นหลักที่พี่น้องประชาชนเรียกร้อง แต่บัดนี้
 ไม่ใช่แล้วครับ สอบถามแต่เรื่องโทรศัพท์ ทุกหมู่บ้านทุกแห่งก็ว่าได้
 เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคมว่าในเรื่องของโทรศัพท์สาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในปี ๒๕๔๔ แม้ว่าจะมีโครงการที่จะขยายหมายเลขก็ตาม โปรดได้เร่งรัด
 ตรงนี้ให้กับพี่น้องประชาชนด้วยจะเป็นพระคุณเป็นอย่างยิ่ง กฎหมายฉบับนี้
 ก็เป็นเรื่องที่ดีที่จะมีการคุ้มครอง ผมก็เป็นห่วงว่าก่อนที่จะมีการประกาศใช้
 หรือจะมีหรือไม่มีก็ตาม ทางกระทรวงคมนาคม และโดยเฉพาะคณะกรรมการ

คุ้มครองผู้บริโภคน่าจะได้อุผลตรงนี้เพื่อแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณธีระวัฒน์ คุณพีระพันธุ์
เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอคุณ
ท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า ความจริงแล้วผมอยู่ในสาย
กฎหมายเศรษฐกิจ ไม่ได้อยู่ในสายกฎหมายโทรคมนาคม แต่ว่ามีเหตุผลที่ผม
ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าขออนุญาตอภิปราย ที่ต้องขออนุญาตอภิปราย
เพราะว่าผมมีความรู้สึกว่ากฎหมายฉบับนี้ผิดปกติ ที่ว่าผิดปกตินี้ครับท่านประธาน
ไม่ใช่ว่าผิดปกติในเนื้อหากฎหมายเท่านั้นครับ ผิดปกติในกระบวนการ ผมอยู่ใน
สภานี้มาจะครบ ๔ ปี ออกกฎหมายมาหลายฉบับ เพิ่งจะมีกฎหมายฉบับนี้ครับ
ท่านประธาน มีข่าวออกมาครับว่า ถ้าไม่ให้มันออกได้ก็ต้องเข้าไปคุมมันให้ได้
ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ที่ผมต้องพูดไม่ได้ไปพาดพิงใครครับ
บอกว่าถ้าใครอภิปรายกฎหมายฉบับนี้ขึ้นบัญชีดำสอบตกครับ ท่านประธานครับ
ผิดปกติใหม่ครับ ท่านประธานอยู่ในสภานี้มาก่อนผม ท่านประธานพิจารณากฎหมาย
มาหลายฉบับ เคยมีไหมครับ ส.ส. อภิปรายกฎหมายฉบับไหนระวังสอบตก
ผมต้องขอชื่นชมท่าน ส.ส. จุติ ไกรฤกษ์ ขอรักที่เอ่ยนาม ท่านได้ให้ข้อมูล
ที่ทำให้ผมเห็นว่าข้อมูลที่ผมเตรียมไว้เหมือนข้อมูลเด็ก ๆ เลย เห็นได้ชัดครับว่า
อำนาจในการเข้ามาควบคุมคณะกรรมการการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกว่า กทช.
รวมไปถึงอำนาจในการดูแลธุรกิจโทรคมนาคมมันกว้างใหญ่ไพศาลขนาดไหน

แล้วเราจะเห็นได้ชัดว่าวันนี้การประกอบธุรกิจด้านนี้ไม่มีกฎหมายที่ดูแลด้านนี้โดยตรง ตรงนี้อาจจะเป็นคำตอบหรือไม่ครับท่านประธานว่าอย่าให้ออกแล้วจะเป็นคำตอบต่อไปหรือไม่ว่าถ้าออกก็ต้องเข้าไปคุม เพราะว่าตามกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้คนที่จะคุมคือนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่คุมอำนาจในการตั้งกรรมการคุมอำนาจในการดูแลกำกับการทำงานของกรรมการ ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญครับ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่ามีการพูดต่อไปว่าอย่าให้เข้า ในการประชุมครั้งที่แล้วท่านประธานก็เห็นครับ มีการนับองค์ประชุม ทั้ง ๆ ที่บอกเป็นกฎหมายสำคัญควรจะต้องมี แต่ให้นับองค์ประชุม อย่างไรก็ตามเนี่ย ตรงนี้ครับท่านประธาน ผมถึงได้กราบเรียนว่าผิดปกติ แล้วผมถึงต้องขออภิปราย เพราะว่าถ้าหากว่าพวกผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะ เป็นท่าน ส.ส. จุติ หรือใครก็แล้วแต่จะต้องสอดตก ประชาชนลงโทษ เพราะพวกผมเหล่านี้มาทำหน้าที่ปกป้องรักษาลิทธิและประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนก็ให้มันรู้ไป สิ่งเหล่านี้ถึงแม้จะสอดตกโดยการถูกขึ้นบัญชีดำของใครก็สุดแล้วแต่ เพราะทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พวกเรายินดีครับ แล้วผมก็เป็นหนึ่งที่ยินดี ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่ากฎหมายฉบับนี้ท่านประธานอีกท่านหนึ่งก็บอกว่า ทุกคนเห็นด้วยหมดครับ คงจะไม่ต้องอภิปราย ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมยังไม่เห็นด้วย ผมจึงต้องขอท่านประธานว่าต้องขออภิปราย เพราะว่าถ้าหากว่าผมยังไม่ได้รับคำตอบในหลาย ๆ เรื่อง ผมคงจะยังไม่สามารถยกมือสนับสนุนหลักการของกฎหมายฉบับนี้ได้ ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ก็เพราะอย่างนี้ครับ ถ้าท่านประธานได้กรุณาดูในหลักการ เหตุผล ท่านประธานจะเห็นว่าเหตุผลที่เขียนไว้ ถ้าหากเพียงแค่นี้ผมคิดว่าไม่พอ เขียนว่าอย่างไรสรุปก็คือว่าที่ออกกฎหมายนี้เพราะว่าต้องการให้เป็นการอนุญาตและกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมขึ้นจากกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ผมคิดว่าถ้าเราจะออกกฎหมายฉบับนี้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์เท่านั้นไม่พอครับ ที่ว่าไม่พอเพราะว่าอะไรครับท่านประธาน ในอดีตการบริการด้านสื่อสารมวลชน การบริการด้านโทรคมนาคม ด้านโทรศัพท์หรือด้านอะไรก็สุดแล้วแต่ ท่านประธานคงจะทราบว่าเป็นการทำโดยรัฐครับ องค์การโทรศัพท์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าในอดีตต้องใช้ทุนมหาศาล แต่ทุนเหล่านี้เอกชนไม่มีหรือครับ มีแต่ภาครัฐเท่านั้น

ที่มีกำลังแข็งแรงพอจะลงทุนในกิจการเหล่านี้ แต่เวลานานเข้า ๆ ก็จะกลายเป็นว่า รัฐผูกขาด เราจึงต้องการให้เปิดเผยกการแข่งขันมากขึ้น มีการแข่งขันให้เสรีมากขึ้น เพื่ออะไรครับ เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ให้การแข่งขันทั้งหมดเพื่ออะไรครับ ท่านประธาน คงจะไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการครับ คงจะไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่ง ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่ง หรือแม้แต่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใด แต่ทั้งหมดนี้ต้องเพื่อประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่าเราจะให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคมตรงนี้ หลักการ เหตุผลต้องไม่ใช่เพียงแค่นั้น หลักการ เหตุผลตรงนี้ ต้องครอบคลุมไปถึง เรื่องของการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภค ต้องคุ้มครองไปถึงประชาชน และรัฐบาลรวมไปถึงคุ้มครองประเทศชาติ ที่ผมพูดเช่นนี้ ท่านประธานครับ เพราะว่าอะไรครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า ไม่เคยมีใครคาดคิดหรือครับว่าการทำธุรกิจเช่นนี้จะสร้างรายได้ ไม่ผิดครับ นักธุรกิจทุกคน ไม่ว่าใครที่เขาเห็นช่องทางทำประโยชน์ ทำกำไร เขาทำได้ครับ เขามีสิทธิทำได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีใครผิดในการประกอบธุรกิจ สำคัญอยู่นิดเดียวครับ การประกอบธุรกิจที่ได้กำไรนั้นอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน อย่างเป็นธรรมและเสรีหรือไม่ ถ้าหากว่าอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน อย่างเป็นธรรมและเสรีเสมอภาคเท่าเทียมกัน รัฐได้ประโยชน์ นักธุรกิจได้ประโยชน์ ประชาชนได้ประโยชน์ไม่เป็นไร แต่ปัญหาเวลานี้เมื่อสักครู่นี้ผมฟังท่าน ส.ส. จุติ ให้ข้อมูลกับท่านประธานก็คือว่า ประเทศอังกฤษ มีการประมูลธุรกิจเกี่ยวกับเรื่องของการบริการด้านโทรศัพท์ เป็นเงินถึง ๒๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ ๕ บริษัท ถ้าผมคิดเฉลี่ยต่อบริษัทหนึ่งก็ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ ท่านประธานลองคูณด้วย ๗๐ บาทเข้าไป ก็ประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

เพราะฉะนั้นประเด็นคำถามที่ผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ท่านนั่งอยู่ในนี้ก็คือว่า สำหรับประเทศไทยธุรกิจทางด้านนี้ที่ปัจจุบันให้บริการโดยบริษัทเอกชนนั้นได้ให้คำตอบแทนรัฐเป็นเงินเท่าไร วันนี้ท่านประธานคงเห็นด้วยกับผมนะครับว่า เราไม่ว่าครับเขาจะทำกำไรเท่าไร ใครจะทำกำไรเท่าไร วันนี้มีหลายบริษัท แต่เราต้องการรู้วันนี้ประชาชนไม่เคยรู้ครับจ่ายค่าบริการทุกเดือน จ่ายค่าโทรศัพท์ทุกเดือน เราไม่รู้หรือครับว่าตรงนั้นรัฐในฐานะเจ้าของคลื่นความถี่ ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศในฐานะคลื่นทุกอย่างที่อยู่ในประเทศไทย เจ้าของประเทศเขาได้ตอบแทนมาจากตรงนั้นเท่าไร คู่หมั้นครับกับสิ่งตรงนี้ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ที่ว่าต้องสนับสนุนท่านจตุติและอีกหลายท่านก็คือว่าการประกอบธุรกิจในประเทศไทยเราทางด้านนี้ให้เขาทำเถอะครับ ให้เขาได้กำไรเถอะครับ แต่กำไรและสิ่งที่เขาทำนั้นต้องได้กำไรจากความสามารถในการบริหารธุรกิจครับท่านประธาน แต่ถ้าดูตัวเลขอย่างนี้ว่าคำตอบแทนของอังกฤษ ๒๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ ๕ บริษัท ค่าโทรศัพท์ถูกกว่าเรา ๕ เท่า ๔ เท่า ราคาเครื่องโทรศัพท์ที่ถูกกว่า รายเดือนไม่เก็บ แต่อยู่ในประเทศไทยเราวันนี้ นอกจากวันนี้เรายังไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่าบริษัทเหล่านั้นจ่ายคำตอบแทนให้รัฐบริษัทละเท่าไร เรายังต้องจ่ายค่าเครื่องโทรศัพท์ที่แพงกว่าปกติถึง ๔ เท่า ๕ เท่า เรายังจะต้องจ่ายค่าระยะเวลาการใช้โทรศัพท์ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าการทำธุรกิจตรงนี้ได้ผลกำไรจากการเอาเปรียบ ใช้ไม่ได้แล้วครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นอีกภารกิจหน้าที่หนึ่งของหลักการกฎหมายฉบับนี้ว่านอกจากที่จะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ เพราะมีกฎหมายหลักในเรื่องของการบริหารคลื่นความถี่กำหนดให้มี วัตถุประสงค์สำคัญคือต้องคุ้มครองประชาชนด้วยครับ คุ้มครองผู้บริโภคในฐานะผู้ใช้บริการ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปครับว่า วันนี้ถ้าท่านประธานดูข้อมูลที่ท่านจตุติพูดก็ดี หรือว่าฟังข้อมูลที่เป็นสมาชิกท่านอื่นพูดก็ดี ท่านประธานจะเห็นครับ เห็นพฤติกรรมอะไรได้ วันนี้มีพฤติกรรมข้อแรกเอาเปรียบการแข่งขันทางการค้า ก็ด้วยกันผู้ประกอบการรายอื่น เป็นการเอาเปรียบสังคมและประชาชนผู้บริโภคเป็นการเอาเปรียบประเทศ และเป็นการเอาเปรียบทางการเมือง ผมอยากจะขยายให้ท่านประธานฟังครับว่า เอาเปรียบในเรื่องการแข่งขัน

ทางการค้า วันนี้อบายเครือข่าย ในที่สุดแล้วการทุ่มธุรกิจทางด้านนี้ทำให้
 ผู้ประกอบการรายเล็กรายน้อยหรือที่จะเข้าไปเสริมในกิจการเล็ก ๆ น้อย ๆ
 เข้าไม่ได้ครับท่านประธาน ถูกกลุ่มธุรกิจที่มีทุนมหาศาลปิดกั้นหมดทุกอย่าง
 ถามว่าอย่างนี้เป็นกรทำให้การแข่งขันอย่างเสรีหรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้
 เป็นประเด็นคำถามต่อไปครับท่านประธาน ว่าในนี้หลักการ เหตุผล บอกว่า
 การอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านจะอนุญาตในการคุ้มครองผู้ประกอบการ
 รายเล็กรายน้อย รายย่อยให้เข้ามามีส่วนแบ่งประโยชน์ในธุรกิจ ให้มีส่วน
 ช่วยเสริมการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคภายใต้กฎหมายนี้ด้วยหรือไม่อย่างไร
 เรื่องค่าโทรศัพท์ปัจจุบันที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า ค่าว่า
 โทรคมนาคม ธุรกิจโทรคมนาคมในนี้มันแค่ไหนเพียงใด หมายถึงอะไรบ้าง
 หมายถึงรวมไปถึงการให้บริการอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ ให้บริการโทรศัพท์
 ตามสายธรรมดาหรือโทรศัพท์มือถือ แล้วล้มปทานที่ได้ไปผมอยากถาม
 ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับ ล้มปทานที่ได้กันไปในนั้นไม่ว่าจะเป็น
 บริษัทไหนก็แล้วแต่ เป็นล้มปทานให้บริการโทรศัพท์หรือเป็นล้มปทานให้ขาย
 เครื่องโทรศัพท์ ถ้าหากว่าเป็นล้มปทานให้บริการโทรศัพท์ เหตุใดจึงต้อง
 ผูกขาดว่าคนอื่นเอาโทรศัพท์มาขายไม่ได้ หรือเอามาก็ให้บริการ ไม่รับ
 ต่อสัญญาให้ อย่างนั้นผิดสัญญาล้มปทานหรือไม่ครับท่านประธาน ฉะนั้นตรงนี้
 ถึงได้เป็นตัวอย่างอะไร ตัวอย่างของการเอาเปรียบการแข่งขันในทางการค้า
 ทำให้ผู้ประกอบการรายเล็กรายน้อยทุนไม่พอที่จะสร้างเครือข่ายโทรคมนาคม
 เหมือนที่เขียนในกฎหมาย แต่ว่าพอจะมีทุนเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะลงทุนซื้อ
 เครื่องโทรศัพท์ หรือเป็นเอเยนต์เล็ก ๆ เข้ามาขาย ทำไม่ได้ครับ อย่างนี้
 เป็นการแข่งขันเสรีทางการค้าไหมครับ กฎหมายฉบับนี้เปิดช่องให้ธุรกิจเหล่านี้
 บ้างหรือเปล่า เปิดช่องให้ประชาชนมีโอกาส มีทางเลือกในสิ่งเหล่านี้หรือยัง
 ท่านประธานครับ เอาเปรียบสังคมประชาชนผู้บริโภคอย่างไร เมื่อสักครู่
 เพื่อนสมาชิกผู้อาวุโสกว่าผมได้บอกไปครับ เมื่อก่อนท่านเป็นสมาชิก
 ประชาชนเป็นห่วงเรื่องนี้ เรื่องไฟไม่พอใช้ วันนี้เป็นห่วงเรื่องโทรศัพท์
 โทรศัพท์อย่างไรครับ โทรศัพท์ที่ท่านบอกว่าขาด ๆ หาย ๆ แต่เวลาคิด
 ท่านประธานครับ คิดราคาไม่เห็นเคยคิดแบบขาด ๆ หาย ๆ แต่คิดแบบ
 เกินไว้ด้วย บัณฑิตพิเศษของเวลาการใช้ บัณฑิตพิเศษนี้ไม่ได้พิเศษนาทีนะครับ

ปิดเศษวินาทีครับ เอาเปรียบแม้กระทั่งวินาทีครับท่านประธาน ผมถาม
ท่านประธานครับ อย่างนี้เป็นลักษณะของการเอาเปรียบสังคมและผู้บริโภค
หรือไม่ นี่คือการเอาเปรียบในลักษณะหนึ่งของการบริการ ท่านจตุพุดไป
ประเด็นหนึ่งครับ ผมก็เพิ่งได้อินจากท่าน แล้วก็ได้โดยตรงนี้ มีการผลักร
ภาษีมูลค่าเพิ่มในบางส่วนไปให้ประชาชนผู้บริโภค-----

สพ ๙/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

กรกฎาคม ๓๙/๑

ผมก็เพิ่งรู้วันนี้ครับที่พวกเราทุกคนรวมถึงตัวผม ท่านประธานก็คงจะเหมือนกัน ต้องจ่ายภาษี ต้องจ่ายค่าบริการแต่ละเดือนรวมภาษี ซึ่งจริง ๆ แล้วเขา ไม่ได้บอกว่าเราต้องจ่าย แต่มีการบอกผนวกเอาเข้าไปด้วย ผมก็เพิ่งได้ยินจากท่านจตุศรีครับ ต้องขอบคุณท่านพี่น้องชาวพิษณุโลกครับ ส่งท่านจตุมา เป็น ส.ส. ท่านประธานครับ เอาเปรียบสังคมผู้บริโภคต่อไปอย่างไรครับ

สร้างเครือข่ายไม่สมบูรณ์ ที่บอกว่าเครื่องส่งกำลังแรง แต่ทำไมตรงนี้คิดค่า บริการแบบเครือข่ายสมบูรณ์ครับ อย่างนี้เป็นธรรมกับประชาชน เป็นธรรมกับ ผู้บริโภคไหมครับ แล้วที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ค่าโทรศัพท์ ค่าเครื่อง ผมไป สหรัฐอเมริกา ไม่ได้ไปอังกฤษ ปรากฏว่าที่นั่นประมาณ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท ชื่อเครื่องโทรศัพท์มือถือได้ ผมก็เข้าใจเหมือนกันครับท่านประธาน

ว่าแบบเดียวกันนี่ห่อเดียวกันพอผมกลับมาเมืองไทยดอกเบี้ยก็หดหายได้ก็น้อย แต่ต้องจ่ายค่าโทรศัพท์ซึ่งวันนี้เป็นความจำเป็นไม่ใช่ ๓,๐๐๐ บาท เป็น ๓๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้ใช้ได้ไหมครับท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้เขียนคุ้มครอง สิ่งเหล่านี้ไว้หรือไม่ ท่านประธานครับ เอาเปรียบประเทศชาติอย่างไรครับ

เอาเปรียบก็คือว่าค่าตอบแทนสัมปทานมันเป็นส่วนเหมือนที่อังกฤษเขาให้ ไหมครับท่านประธาน ผมอยากจะรู้จริง ๆ ครับ แล้วผมมั่นใจว่าพี่น้องประชาชน ที่ฟังอยู่ทางบ้านก็อยากจะรู้เหมือนกันว่าวันนี้เขาได้จ่ายค่าตอบแทนอย่างไร

ท่านประธานครับ เอาเปรียบทางการเมืองซึ่งผมเพิ่งเพิ่มไปเดี๋ยวนี้ครับ เพราะอะไรครับ เพราะข้อมูลของท่านจตุ ขอภัยที่เอ่ยนามครับ ท่านบอกว่า มีการขอให้ทำพิจารณาโครงการต่าง ๆ ไปวันศุกร์ วันพฤหัสบดีมา มันเร็ว ขนาดนี้ที่เดี๋ยวหรือครับท่านประธาน ถ้าหากว่าไม่ได้เข้ามาในทางการเมือง เมื่อก่อนเขาบอกว่าการเมืองแทรกแซงธุรกิจ วันนี้มันจะกลายมาเป็นธุรกิจ

แทรกแซงการเมืองหรือเปล่า ปัญหาคือว่าถ้าหากว่าใครที่มีมือยาวเข้ามาอยู่ ตรงนี้ได้ นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ พวกที่ต้องแข่งขันกันกับคนที่มีมือยาวกว่า ไม่เสียเปรียบหมดหรือครับ แล้วเสียเปรียบไปหมดแล้วจะเอาอะไรไปเป็น หลักประกันในการแข่งขันอย่างเสรี กฎหมายฉบับนี้มีมาตรการตรงไหน

ไว้ไหมครับที่ป้องกันสิ่งเหล่านี้ ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียน

ท่านประธานว่า เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเราก็นั่งกันอยู่ตรงนี้ ผมจำได้ว่าท่านประธาน นั่งเป็นประธานจนเลิกประชุมนะครับ ท่านประธานลองนึกดูสิครับ ผมไม่ได้ยิน ลักค้าเลยครับท่านประธาน ไม่ได้ยินสมาชิกท่านใดเอ่ยชื่อพรรคการเมืองใด

เลยครับ ไม่เคยได้ยินเอ่ยชื่อใคร แต่วันรุ่งขึ้นท่านประธานวันศุกร์ครับ พาดหัวข่าว ปชป. ยี่มสภาถล่มพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง มาจากไหนครับ ท่านประธาน ผมอยากจะรู้จริง ๆ ท่านประธานได้ยินไหมครับวันนั้น อย่างนี้กลายเป็นว่าบางพรรคการเมืองยี่มล้อมวลชนถล่มพรรคประชาธิปัตย์ หรือเปล่าครับท่านประธาน มันอะไรกันครับ แล้วบางคนก็จัดรายการวิทยุ อยู่ดี ๆ บอกไม่สบายแต่ไปตีกอล์ฟกับใครอย่างนี้ อย่างนี้กลายเป็นใครยี่มใคร กันแน่ แล้วความเป็นธรรมมันอยู่ที่ไหน ท่านประธานครับ นี่คือหลักการครับว่า หลักการของกฎหมายฉบับนี้ถ้าหากบอกไปเพียงว่าจะออกกฎหมาย เหตุผล ออกกฎหมายกันเพียงเพราะอะไรครับท่านประธาน เพียงเพราะบอกว่า กฎหมายอีกฉบับหนึ่งเขาบอกให้มิ ไซ้ไม่ได้ครับ แต่จะต้องบอกในสิ่งที่ผมบอก เมื่อสักครู่ครับ จะต้องคุ้มครองประชาชนจากการถูกเอาเปรียบจาก การให้บริการ ต้องป้องกันมิให้ประเทศชาติถูกเอาเปรียบจากการผลัดภาระ ต่าง ๆ จากการได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า ต้องป้องกันการเอาเปรียบทาง การเมือง วันนี้อย่างไม่ถึงเวลาที่ต้องมาอภิปรายเรื่องการเอาเปรียบทาง การเมือง ท่านประธานครับ วันนี้เรามาพูดเรื่องกฎหมายฉบับนี้กันก่อน ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า ในกฎหมายฉบับนี้ถ้าหากหลักการ ตรงนั้นหรือคำถามที่ผมฝากผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรี ผมขอครับว่าตอนนี้ กรุณาตอบให้พวกเราได้ทราบนะครับว่า ในส่วนของคำตอบแทน พวกผมเอง พูดกันมาบางคนตั้งแต่มิไม่เคยมาอยู่ทางการเมือง วันนี้เป็นการเมืองแล้ว ยังไม่รู้เลยครับว่าเขาได้ ๆ ไปให้บริการได้รายได้ทั่วประเทศ ไม่ว่า บริษัทไหนให้คำตอบแทนเท่าไร วันนี้เรามีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ผมคิดว่าตรงนี้ไม่ต้องไปใช้กฎหมายนั้นหรอกครับท่านประธาน เพราะว่ามัน ไม่ได้เป็นข้อมูลที่ทำความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐหรืออะไรเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นข้อมูลซึ่งผมเข้าใจว่าท่านน่าจะตอบได้ เราจะได้มานั่ง คิดคำนวณครับว่าเขาได้วันนี้กับที่เขาให้รัฐรับ ซึ่งเราเป็นเจ้าของประเทศ มันคุ้มค่ากันไหม ท่านประธานครับ ที่ผมต้องขอกราบเรียนต่อไปเพราะว่าผม สงสัยครับท่านประธาน สงสัยว่าในกฎหมายฉบับนี้ถ้าท่านประธานเปิดไปดูใน มาตรา ๓ บอกว่าให้ยกเลิกกฎหมายฉบับเดียวแต่ ๒ ครั้ง เพราะว่า เป็น การแก้ไขเพิ่มเติม นั่นคือพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พ.ศ. ๒๔๗๗ และแก้ไขครั้งที่ ๒ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ผมสงสัยก็เพราะว่าวันนี้ นอกจาก

สพ ๙/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

กรรมา ๓๙/๓

กฎหมายตรงนี้ครบท่านประธาน ยังมีกฎหมายอีก ๒ - ๓ ฉบับ ก็คือกฎหมาย
พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้วก็กฎหมายพระราชบัญญัติ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ รวมไปถึงพระราชบัญญัติ
การสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๙ -----

ผมก็ไม่แน่ใจว่าเรากำลังจะปรับหรือปฏิรูประบบกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องของการให้บริการธุรกิจโทรคมนาคมกับดูแลผู้ให้บริการทั้งหมดหรือไม่ ที่ผมเรียนอย่างนี้ก็เพราะอย่างนี้ครับท่านประธาน กฎหมายทั้งที่อยู่ในกฎหมายมาตรา ๓ ในขณะที่ก็ดี รวมไปถึงกฎหมายที่ผมเอ่ยชื่อเมื่อสักครู่นี้ก็ดี เก่าแก่ที่สุดก็ พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๓๘ ท่านประธานคงจะเห็นนะครับ ว่ากฎหมายแบบนั้นผมเรียนท่านประธานตอนต้นแล้วว่า เมื่อก่อนแต่ไหนแต่ไรมาเราไม่ได้ออกกฎหมายเหล่านี้มาเพื่อกำกับดูแลนักธุรกิจสื่อสารมวลชน เราออกกฎหมายตรงนี้มาเพื่อให้องค์กรของรัฐให้บริการโทรคมนาคม แต่วันนี้มันไม่ใช่แล้ว ประเด็นสำคัญก็คือว่ากฎหมายอีก ๓ ฉบับที่ไม่ได้รวมอยู่ในกฎหมายฉบับนี้เราจำเป็นต้องปรับปรุงนี้ยกเลิกหรือไม่ แล้วการที่มีการทำสัมปทานก็ดี หรือว่าการประกอบธุรกิจทุกวันนี้ก็ดี เป็นการให้สัมปทานหรือประกอบธุรกิจภายใต้กฎหมายโทร เลขที่ว่า จะยกเลิก หรือว่าภายใต้กฎหมายอีก ๓ ฉบับที่ผมว่า ปัญหาทางกฎหมายคืออย่างนี้ครับ ท่านประธาน ถ้าหากว่าเป็นการทำกันตามโน้นจะเกิดปัญหาครับ เพราะกฎหมายฉบับใหม่ที่เรากำลังพูดนี้ เฉพาะโทร เลข พระราชบัญญัติโทร เลขและโทรศัพท์ แต่อาจจะบอกว่า เป็นการให้สัมปทานกันในกฎหมายคนละฉบับ เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวข้องครับ มันอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรามีวัตถุประสงค์ว่าวันนี้อำนาจการบริหารคลื่นความถี่ วันนี้อำนาจในการดูแลการจัดสรรคลื่นความถี่ มันควรจะอยู่ที่คณะกรรมการในกฎหมายอีกฉบับหนึ่งแล้วก็ขยายผลตามกฎหมายฉบับนี้ เราต้องยอมรับหลักครับว่า กฎหมายทุกฉบับต้องปรับหมด เป็นไปได้หรือไม่ครับ มาตรา ๓ นี้อาจจะจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ก็ต้องมาเพิ่มในชั้นกรรมาธิการแล้วต้องยกเลิกทั้ง ๓ ฉบับนั้นไปด้วยเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และประเด็นตรงนี้ครับท่านประธานต่อจากมาตรา ๗ ไปมาตรา ๘ ผมไม่ได้ลงรายละเอียดนะครับ แต่ผมจะต้องบอกว่าอยู่ในมาตราไหน การให้ใบอนุญาต ถ้าท่านประธานอ่านกฎหมายฉบับนี้ทั้งฉบับ ท่านประธานจะแปลกใจอยู่อย่างหนึ่งครับ ไม่มีคำว่า การให้สัมปทาน เป็นแต่คำว่า ให้อินุญาต แปลว่า จะต้องมีการรับอนุญาต มันต่างกันตรงไหนท่านประธานครับ ต่างกันตรงที่ว่า รัฐอนุญาตกับให้สัมปทานไม่เหมือนครับ ให้สัมปทานก็อย่างที่ผมบอกครับ อังกฤษเขาบอก ๕ บริษัท ๒๕,๐๐๐ ล้านปอนด์ ที่คุณจุติบอก นั่นคือสัมปทานครับ ต้องจ่ายค่าตอบแทนให้รัฐ แต่อนุญาตไม่ใช่ครับ ผมออกใบอนุญาตทำได้เลย เห็นไหมครับ ปัญหาก็คือว่าเป็นอันว่าหลังจากกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วเราจะไม่มีการทำสัมปทานอีกแล้วใช่ไหม

เพราะว่าเป็นระบบให้อนุญาตเป็นใบอนุญาตอย่างเดี่ยวไม่ใช่ระบบของการให้
 สัมปทาน ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ต้องพูดต่อไปครับว่าแล้วคนที่ได้รับสัมปทานอยู่ในขณะนี้
 จะอยู่ในกฎหมายนี้อย่างไร ในเมื่อเขาได้รับสัมปทานเขาไม่ได้รับอนุญาต เราจะต้อง
 มีประเด็นเขียนให้ชัดเจนว่าจะต้องแปลงสัมปทานมาเป็นเรื่องของการอนุญาตด้วย
 จะแปลงอย่างไร การกำหนดคำตอบแทนในเรื่องของการอนุญาตจะเป็นอย่างไร
 ตรงนี้ครับท่านประธานเป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
 เป็นเรื่องสำคัญ และตรงนี้หรือเปล่าครับที่ท่านจตุติได้อภิปรายไปว่าถ้ากันกฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่ได้ ก็ต้องเข้ามาดู เพราะอะไรครับ-----

เพราะว่าอำนาจกรรมการเยอะเหลือเกินครับ ผมอยากจะยกตัวอย่าง
 ท่านประธานครับ กรรมการ กทช. ซึ่งเป็นกรรมการในกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง
 แต่มีอำนาจในกฎหมายฉบับนี้ อำนาจอันแรกที่ผมอยากยกเป็นตัวอย่างครับ
 กำหนดประเภทกิจการโทรคมนาคม ท่านประธานครับ ท่านประธานเปิดดูใน
 มาตรา ๗ เขาบอกว่า ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการโทรคมนาคมตามลักษณะ
 และประเภทที่กรรมการประกาศกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่น
 ความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม
 ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ แปลว่าอะไรครับท่านประธาน แปลว่า
 ถ้าไม่มีใบอนุญาตประกอบไม่ได้ อนุญาตอะไรครับ อนุญาตก็ต่อเมื่อกรรมการ
 ต้องกำหนดก่อนครับว่า ประเภทกิจการโทรคมนาคมที่ว่าเป็นคืออะไรบ้าง มีลักษณะ
 อย่างไร ผมถึงได้ถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีตั้งแต่แรกแล้วว่า
 ประเภทนี้อะไรบ้าง โทรศัพท์มีสาย โทรศัพท์ไร้สาย อินเทอร์เน็ต
 เว็บบ ไซท์ ด้วยหรือไม่ แต่ที่สำคัญท่านประธานเห็นอะไรมันขาดหายไป
 ไปอย่างไหนครับ ไม่มีกำหนดเวลาให้กรรมการพิจารณาใช้อำนาจตรงนี้ครับ
 ก็แปลว่าตราบิตที่กรรมการยังไม่ได้กำหนดประเภทหรือลักษณะ ท่านประธาน
 อยากทำก็ทำไม่ได้ครับ ไม่รู้จะขออนุญาตอะไร แต่คนที่ได้ทำอยู่แล้วทุกวันนี้
 ทำต่อไปครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จะไม่บรรลุล่วงวัตถุประสงค์เลยครับ วัตถุประสงค์
 ออกมาเพื่อจะกระจายการแข่งขันทางการค้า วัตถุประสงค์ออกมาเพื่อจะป้องกัน
 เอารัดเอาเปรียบที่ประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบ ผู้บริโภคถูกเอารัดเอาเปรียบ
 แต่ตราบิตที่ยังไม่มีการชี้ขาดออกมาก็เป็นอันว่าคนเก่า เจ้าเก่ากินเหมือนเดิม
 ตรงนี้ต้องกำหนดให้ชัดเจนครับท่านประธาน ท่านประธานครับ อำนาจต่อไปนะครับ
 คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต วิธีการขออนุญาต หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาต
 เป็นอำนาจเด็ดขาดของกรรมการ คิดเอง ออกเอง ทำเอง อย่างนี้ไม่ยกคุณ
 กรรมการแล้วคุณใคร เห็นไหมครับ ท่านประธานครับ กำหนดค่าธรรมเนียม
 การใช้คลื่นความถี่และการประกอบ การตรงนี้มีนเทียบเคียงได้หรือไม่ครับ
 เทียบเคียงได้หรือไม่กับค่าตอบแทนในการได้รับสัมปทาน ใดที่กำหนด กรรมการครับ
 ถามว่า แล้วกำหนดอย่างไร สุดแล้วแต่กรรมการครับ เห็นไหมครับ เอามันออก
 ไม่ได้ก็ต้องคุ้มมันให้ได้ อำนาจต่อไปครับท่านประธาน กำหนดเลขหมายและพื้นที่
 ให้บริการ อำนาจต่อไปครับ จัดทำแผนกำหนดเลขหมายโทรศัพท์ ท่านประธานครับ
 ขอเพิ่มจำนวนเลขหมายและขยายพื้นที่ ผมให้อุญาตไปแล้วครับ ผู้รับใบอนุญาต

บอกว่าไม่พอท่านประธาน ไม่พอ ให้มา ๑ ล้านเลขหมาย ขอบไป ๑ ล้าน ๕ แสน เลขหมาย แต่กรุงเทพมหานครไม่พอ ขอบไปโน้น สมุทรปราการ ฟังชนฯ ไปหมด ใครอนุญาตครับ กรรมการครับ และอนุญาตอย่างไร สุดแล้วแต่กรรมการครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นตัวอย่าง ผมกราบเรียนท่านประธานว่า กรรมการชุดนี้ ในกฎหมายฉบับนี้ ผมสนับสนุนคุณจุดที่บอกว่าอะไรครับ ทำอย่างไรครับ ต้องไม่มี ผลประโยชน์ ทำอย่างไรต้องไม่เอาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคนมีอำนาจกำหนด เสรีแล้วไปอยู่กับเอกชน อำนาจอย่างนี้ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่จะต้องใส่เข้าไปครับ กรอบในการพิจารณา กรอบในการใช้อำนาจของกรรมการ ต้องมีความชัดเจน ต้องมีความโปร่งใส ที่สำคัญต้องมีองค์การที่มาตรวจสอบการใช้อำนาจนี้ของกรรมการ แล้วกรรมการที่ใช้อำนาจนี้ถ้าพิสูจน์ความโปร่งใสของตัวเองไม่ได้จะต้องมีโทษ ประชาชนต้องมีสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ในการขอตรวจสอบดุลพินิจหรือเหตุผลต่าง ๆ ในการให้สิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ไปตามอำนาจกรรมการ ความไม่ชัดเจนในกฎหมายก็มี อีกหลายประเด็น ท่านประธานครับ เช่นที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานว่า คำว่า อนุญาต ในที่นี้หมายความว่าอะไร ต่อไปจะมีสัมปทานอีกหรือไม่ เพราะถ้าบอกว่า เรายังคิดว่าต้องมีระบบสัมปทานต่อไปกฎหมายฉบับนี้ต้องแก้ครับ รายละเอียด ต้องใส่เพิ่ม ว่าการอนุญาตกับการให้สัมปทานนั้นไม่เหมือนกัน ท่านประธานครับ เรื่องของคุณสมบัติผู้ประกอบการที่สำคัญที่ผมอยากจะต้องกราบเรียนตรงนี้ เพราะอยู่ในมาตรา ๘ ครับว่า คุณสมบัติที่ว่านี้ในอนาคตเราต้องกำหนดคุณสมบัติ ให้มีการแข่งขันทางการค้า เราต้องกำหนดคุณสมบัติให้ผู้ประกอบการรายเล็ก รายกลาง รายย่อยได้มีโอกาสขึ้นมาฮ้างปาก เข้ามามีส่วนแบ่งในการตลาด มีส่วนแบ่งในการประกอบธุรกิจนี้ด้วย เพราะฉะนั้นสำคัญที่สุดก็คือว่า ถ้าคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการรายปัจจุบันหรือรายเก่าที่ทำอยู่ขีดหรือแย้งจะว่าอย่างไร จะต้องมีความหมาย ต้องเขียนให้ชัดเจน การกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานไปดูเงื่อนไขการอนุญาตครับ ผมคิดว่าวันนี้กิจการโทรคมนาคม ให้คุณให้โทษ เมื่อไม่กี่วันมานี้ท่านประธานคงจะจำได้นะครับ มีประเด็นเรื่อง ดักฟังโทรศัพท์ วันนั้นท่านประธานคงจำได้ ผมไม่เอ่ยชื่อใคร แต่ท่านประธาน คงจำเหตุการณ์นี้ได้ การดักฟังโทรศัพท์ วันนี้ถึงแม้ว่าเรายังจับตัวผู้กระทำ ความผิดไม่ได้ แต่ยังเริ่มต้นสืบสาวราวเรื่องได้ เพราะอะไรครับ -----

เพราะองค์การโทรศัพท์ฯ ถือเป็นหน่วยงานของรัฐ พนักงานองค์การโทรศัพท์ฯ ถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำรวจสอบสวนไป กรรมการการยุติธรรมเรียกมาสอบสวนได้ แต่ถ้าหากว่าการดักฟังโทรศัพท์เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับนี้ การดักฟังโทรศัพท์เกิดขึ้นโดยการกระทำของผู้ประกอบการหรือคนงานของผู้ประกอบการถามว่าจะดูแลอย่างไร ในเมื่อเขาไม่ใช่พนักงานของรัฐ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ คนที่ได้รับความเดือดร้อนจะเป็นท่านประธาน เป็นผมหรือใครก็สุดแล้วแต่ ถูกดักฟังโทรศัพท์ ปรากฏว่าฟ้องได้แค่เรียกค่าเสียหายฐานละเมิด แล้วถ้าเขาไม่มีปัญญาจ่าย คนกระทำนะครับไม่ใช่บริษัทจะว่าอย่างไร ไม่มีความผิดคดีอาญา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องคำนึงถึง แล้วต้องเขียนไว้ให้ชัดเจน การขยายเครือข่ายการลงทุน การขยายพื้นที่ให้บริการที่ผมได้เรียนท่านประธานไปแล้วว่ามีความจำเป็นจะต้องกำหนดกรอบให้ชัดเจนของอำนาจของกรรมการที่จะต้องเป็นคนใช้ การไม่บริการตามแผนและการให้บริการในมาตรา ๑๖ ท่านประธานครับ วันนี้ในกฎหมายฉบับนี้บอกว่า ถ้าหากว่าตกลงกันไว้ว่าจะบริการแบบไหน แล้วให้บริการนั้นไม่ได้ บอกว่าต้องถอนคืนเลขหมายที่อนุญาต แค่นั้นไม่พอครับ ผมว่าต้องจำกัด ก็เขาพิสูจน์แล้วว่าเขาทำไม่ได้ นอกจากถอน ท่านต้องหัดการให้สิทธิเขาด้วย เพราะว่าเขาพิสูจน์ตัวแล้วว่าเขาทำไม่ได้ และที่สำคัญตรงนี้ครับท่านประธาน มันโยงไปมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ บอกว่าให้มีการจัดสรรรายได้ในการเข้ากองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ หลักการของมาตรา ๑๘ ตรงนี้ดีครับ บอกว่า ถ้าผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตรายได้ไม่สามารถจัดให้มีบริการตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้แล้วได้ เหมือนกับมาตรา ๑๘ จะบอกว่าลงโทษ แต่จริง ๆ แล้วท่านประธานดูนะครับ บอกว่าให้จัดสรรรายได้เข้าเงินกองทุนพัฒนาฯ จัดสรรรายได้ตรงนี้บอกเอาไปทำอะไรครับ บอกเพื่อการพัฒนาฯ และเครือข่ายโทรคมนาคมของประเทศ ตามสัดส่วน ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่า เขาบอกว่าเขาจะบริการให้ประชาชนอย่างนี้ ๆ กรรมการหลงเชื่อ พอถึงเวลาบอกทำไม่ได้ ทำไม่ได้ท่านประธานคิดว่าหลักที่ถูกต้องไม่ใช่มาปรับปรับท่านประธาน จะต้องยกเลิก เพิกถอนการอนุญาตทันที แล้วก็ให้คนอื่นที่เขาทำได้มาทำต่อ หรือหัดการให้บริการเหลือเท่านั้น และตรงนี้ต้องเป็นค่าปรับ ซึ่งใครกำหนดอีกครับ กรรมการกำหนด เห็นไหมครับท่านประธานว่าทำไม่ได้ต้องคุมกรรมการนี้ให้ได้ กรรมการกำหนดอีกครับ เพราะว่าเขาคิดว่ากฎหมายต้องออกอย่างนี้แน่ ๆ หรือเปล่า ใครก็สุดแล้วแต่ เงินกองทุนตรงนี้ครับ

ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนว่าผมไม่เห็นด้วยถ้าหากว่าจะให้เงิน
กองทุนตรงนี้ บอกว่าเงินที่จัดสรรลงมาแล้วนี่นะครับ เอาไปไหนครับ เอาไป
ให้เอกชนรายอื่นที่ทำได้ทำ อะไรคือหลักประกันความโปร่งใสตรงนี้ครับ
เพราะฉะนั้นเอกชนตรงนี้ไม่ได้ครับ เงินตรงนี้ได้มาบอกว่าจะต้องเอาไป
ให้กองทุนนี้เพื่อพัฒนาระบบโทรคมนาคมของประเทศ แต่ที่สำคัญครับท่านประธาน
มีการกำหนดไว้อย่างนี้ครับ เป็นครั้งแรก ผมไม่เคยเห็นกฎหมายอย่างนี้นะครับ
แต่ผมก็ตั้งใจ ผมมั่นใจว่าต้นฉบับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเสนอ
มาใช้แบบนี้ ตรงนี้ไปตัดตรงไหนผมไม่ทราบ คงเหมือนกับตอนแก้ไขเพิ่มเติม
สรร. รัฐธรรมนูญไม่ทราบ ที่บอกว่าห้ามไม่ให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจโดยตรง
โดยอ้อม ไปตัดโดยตรง โดยอ้อม ออกโดยใคร ผมก็ไม่รู้ ตรงนี้อาจจะแบบเดียวกัน
เพราะว่าโดยพฤติกรรมหรือว่าโดยสิ่งที่ท่านผู้มาตลอด ผมไม่เคยเห็นว่า
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีพฤติกรรมแบบนี้ อะไรครับท่านประธาน
บอกว่าให้มีโอกาสเข้าไปใช้ที่สาธารณประโยชน์ ท่านประธานเคยเห็นไหมครับ
เขามีแต่ว่ากฎหมายของรัฐต้องคุ้มครองที่ดินอันเป็นสาธารณประโยชน์ของรัฐสิครับ
ท่านประธาน นี่บอกว่าให้เข้าไปใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์ทำประโยชน์ให้
ผู้ประกอบการได้ แต่ยังอุตส่าห์เขียนไว้ต่อว่าอย่างไรครับ ให้เสียค่าตอบแทน
ค่าตอบแทนฟังดูก็ถูกครับท่านประธาน ก็คุณจะมาใช้ที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งความจริง
ไม่ควรจะเอามาใช้ เพราะค่าจำกัดความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
เขียนไว้ชัดว่า ที่สาธารณประโยชน์ แปลว่าที่สำหรับประชาชนใช้ร่วมกัน แต่ว่า
คุณจะให้ใครคนใดคนหนึ่งไปใช้ไม่ได้ ต้องเป็นที่สำหรับประชาชนทั้งหมด
ใช้ประโยชน์ร่วมกันเท่านั้น ถ้าไปให้ใครคนใดคนหนึ่งใช้ประโยชน์ ผิดประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ -----

แต่ที่สำคัญบอกอย่างนี้ ถ้าผู้ประกอบที่ได้รับอนุญาตไม่พอใจอัตราค่าตอบแทน
ที่คณะกรรมการกำหนดว่าต้องเสียค่าตอบแทนการใช้ตรงนี้บอกว่าเป็นสิทธิ
ฟ้องศาลปกครอง ท่านประธานครับสิทธิในการกำหนดค่าตอบแทนนี้เป็นของรัฐ
ที่ดินก็เป็นของรัฐถ้าเขาไม่พอใจก็อย่าใช้สิทธิครับ อ้ายนี้ไม่พอใจบอกถ้าคุณไม่พอใจ
คุณมีสิทธิฟ้องผมได้ไปเขียนอย่างนี้ผมว่าไม่ถูก และที่สำคัญศาลปกครอง เขามี
หลักเกณฑ์อยู่แล้วครับ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองก็ดี พระราชบัญญัติศาลปกครอง
ใครที่จะฟ้องศาลปกครอง ต้องเป็นคำสั่งหรืออุทกกระทบจากคำสั่งทางปกครอง
สิทธิของผมถูกกระทบโดยทางปกครอง สิทธิตรงนี้เป็นสิทธิใครครับท่านประธาน
สิทธิของรัฐโดยที่ไม่ใช่สิทธิของผู้ประกอบการเลย เพราะฉะนั้นรัฐจะกำหนด
กับบาท กี่สตางค์ มันเป็นสิทธิของรัฐไม่มีการกระทบโดยการใช้สิทธิของรัฐเลย
และไปกำหนดให้เขามีสิทธิฟ้องรัฐ โดยในศาลปกครองผมไม่อยากจะเชื่อหรือครับ
ว่าอย่างนี้มันเกิดขึ้นมาได้ ผมมั่นใจว่ามันต้องเป็นการแก้ในชั้นใดชั้นหนึ่งครับ
ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปครับว่า สิทธิของ
ผู้ประกอบการในนี้ผมไม่พูดเรียงเป็นหมวด ๆ เดี่ยวจะกลายเป็นว่าลงรายละเอียด
ถ้าท่านประธานดูทั้งหมดในกฎหมายฉบับนี้จะมีกรรมการอยู่ชุดเดียวครับ กทช.
คือกรรมการการโทรคมนาคมแห่งชาติ ท่านประธานคงทราบว่ากรรมการชุดนี้
ภารกิจหลักจริง ๆ แล้ว เขาดูแลเรื่องเครือข่ายโทรคมนาคม ความรู้ความสามารถ
ของกรรมการชุดนี้เป็นเรื่องของการให้บริการหรือการพัฒนาระบบโทรคมนาคม
ซึ่งถูกต้องครับท่านประธาน แต่ท่านประธานจะเห็นว่าที่ผมอภิปรายมาบางส่วน
เพื่อนสมาชิกท่านอื่นอภิปรายบางส่วนจะเห็นว่าผลกระทบของประชาชนจากการ
ทำธุรกิจโทรคมนาคม ผลกระทบของประชาชนจากการให้บริการธุรกิจ
โทรคมนาคม ผลกระทบของประชาชนจากการให้การอนุญาตสูงมาก เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าสิ่งที่ควรจะต้องเพิ่มเข้าไปในนี้ คือ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
เราต้องให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามาร่วมมือบทบาท เพราะภารกิจ
ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น เขาดูแลประโยชน์ สิทธิของประชาชน
โดยตรง ตรงนี้ละครับท่านประธานผมถึงเรียนว่าจะต้องให้ชัดเจน หลักการ
เหตุผลเป็นอย่างไรหรือไม่ อีกนิดเดียวครับท่านประธานครับจะจบแล้วครับ
ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปอีก ๒ ประเด็น ๓ ประเด็นเท่านั้นครับ
ท่านประธานครับ ในเรื่องของเงินประกัน เงินประกันค่าธรรมเนียมครับ ตรงนี้
ผมถึงได้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าวันนี้เราควรจะขอ
ทราบรายละเอียดได้แล้ว ๑. ค่าตอบแทนที่เขาให้รัฐ ๒. เงื่อนไขสำคัญ ๆ

ที่ให้สัมปทาน เป็นผู้ให้บริการธุรกิจโทรคมนาคมหรือเป็นผู้ให้ได้รับสัมปทานขาย
 โทรศัพท์หรือว่าเป็นผู้รับสัมปทานเลขหมายโทรศัพท์ เพราะที่ผมจะพูดตรงนี้คืออะไร
 ค่าประกันเลขหมาย เลขหมายตรงนี้ถ้าหากว่าเราบอกว่า เป็นเลขหมายของรัฐ
 เพราะในกฎหมายฉบับนี้เขียนเอาไว้ว่า กรรมการ กทช. เป็นคนกำหนด
 ปริมาณเลขหมาย เป็นคนออกเลขหมายแล้วอนุญาตให้เขาใช้ ก็แปลว่า
 รัฐเป็นเจ้าของเลขหมายเอกชนไม่ได้เป็นเจ้าของ เพราะฉะนั้นเมื่อเอกชนไม่ได้
 เป็นเจ้าของเลขหมายรัฐเป็นเจ้าของเลขหมาย ถามว่าสิทธิของการที่จะได้รับ
 การประกันเลขหมายควรเป็นของเอกชนผู้ประกอบการหรือเป็นของรัฐ ความเห็นผม
 ผมคิดว่าควรจะเป็นของรัฐ เพราะฉะนั้นเงินประกันตรงนี้ต้องให้รัฐรับ
 ต้องมีการแก้ไขกฎหมายตัวนี้ว่า เงินประกันเลขหมายหรือเงินประกันโทรศัพท์
 สิทธิในการที่รับใครจะไปเก็บมาไม่ว่า แต่ต้องส่งต่อให้รัฐเป็นคนเก็บรักษาไว้
 เพราะอะไรครับ เพราะเมื่อไรที่ประชาชนคืนเลขหมายหรือไม่ใช้ รัฐจะต้องคืน
 ให้เขาทันทีจะไปดื้อดึงหรือเก็บเอาไว้หวังเหนี่ยวไว้ไม่ได้ ประการสำคัญต่อไปครับ
 และถ้าเป็นเช่นนั้นเงินประกันนี้เป็นเงินใคร เงินประกันนี้เป็นเงินของรัฐที่จะรับมา
 หรือเป็นเงินของประชาชน ผมกราบเรียนท่านประธานตามหลักของกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ เงินนี้ยังเป็นของประชาชนครับ เพราะเงินให้รัฐเอาไว้เป็น
 หลักประกัน รัฐจะมีสิทธิยึดเงินนี้ต่อเมื่อประชาชนทำให้เลขหมายเสียหาย
 หรือผิดเงื่อนไขรัฐถึงมีสิทธิยึด เพราะฉะนั้นที่สำคัญที่ต้องเขียนให้ชัดเจนในนี้คืออะไร
 ท่านประธาน ที่ต้องเขียนนี้คือดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินนั้นครับ จะต้องคืนให้
 ประชาชนเจ้าของเงิน จะต้องคืนให้เขามันถึงจะไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค
 เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นจะต้องมีการเขียนให้ชัดเจนเงินประกันโทรศัพท์
 ประกันเลขหมายรัฐจะต้องเก็บใครไปเก็บมาไม่ว่าต้องส่งต่อรัฐ เอาแบบ
 ภาษีโรงเรือน รัฐเอาไปฝากไว้ดอก ดอกนี้คืนประชาชน คืนเขาเพราะเป็นสิทธิ
 ของเขา

ประเด็นสุดท้ายเรื่องของบทเฉพาะกาล บทเฉพาะกาลถ้าท่านไปดู จะเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญครับ เพราะบอกไว้ ผมจำได้ว่าก่อนหน้าผมนี้มีเพื่อนสมาชิกอภิปรายไว้ครับว่ากฎหมายย้อนหลังไม่ได้ ถูกครับ กฎหมายย้อนหลังไปเป็นโทษ ไม่ได้ครับ แต่ย้อนหลังเป็นคุณได้ แล้วตรงนี้ไม่ใช่กฎหมายอาญา เพราะฉะนั้น ไม่มีผล ไม่มีปัญหาเรื่องกฎหมายย้อนหลัง แต่เราขัดหลักการว่าในการทำธุรกิจ ใครเขาได้สิทธิมาไม่ว่าจะได้ด้วยอะไรก็แล้วแต่ วันนี้มีสิทธิทำธุรกิจ เราไม่มีสิทธิครับท่านประธานที่จะออกกฎหมายแล้วบอกว่าวันนี้คุณห้ามทำ วันนี้บทเฉพาะกาล เขียนไม่ถูก ใครที่ทำอยู่แล้วต้องทำต่อไป แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ตรงนี้ครับ ผมเขียนท่านประธานแล้วนะครับว่า เมื่อกฎหมายนี้มีผลบังคับต่อไปจะมีสัมปทานใหม่ครับ เพราะเราไม่ได้ใช้คำว่า ให้สัมปทาน เลย เราใช้คำว่า ให้อนุญาต เพราะฉะนั้นคนที่ได้รับอนุญาตไม่เป็นไร แต่ใครที่ได้รับสัมปทานไปเมื่อกฎหมายนี้มีผลบังคับ เขาต้องทำได้อีก แต่จะต้องมาเปลี่ยนจากสัมปทานมาเป็นใบอนุญาตครับ ต้องเปลี่ยนมาเป็นใบอนุญาต แล้วที่สำคัญเขาทำต่อไปได้นั้นคือการทำธุรกิจ แต่การเดินธุรกิจต่อไปหลังจากกฎหมายนี้มีผลแล้วต้องอยู่ในกฎหมายเดียวกันครับ เราไม่สามารถจะไปแบ่งแยกว่าคนนี้เป็นนักธุรกิจหรือลงทุนมาก่อนกฎหมายนี้ คนนี้มาทีหลังใช้กฎหมายคนละฉบับ ไม่ได้ครับ เราได้แต่เพียงว่าให้เขาทำธุรกิจต่อไปได้ แต่หลักเกณฑ์กติกาทั้งคนเก่าคนใหม่ต้องอยู่ในกฎหมายเดียวกันตรงนี้ครับ เพราะฉะนั้นทำได้อีกคือการออกสัมปทานที่ว่านั้นนะครับ ทำต่อไป ได้มาแล้ว ทำต่อไป แต่อะไรครับ แต่เงื่อนไขทั้งหมดที่ผมได้พูดไปหรือว่าเงื่อนไขทั้งหมด ที่กรรมการจะมีการปรับปรุงแก้ไข เนื้อหาสาระของกฎหมายในนี้ ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะเป็นรายเก่ารายใหม่ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์เดียวกัน และที่สำคัญที่ผมเองดูแล้วผมสับสนนิดหน่อยครับ เพราะในมาตรา ๗๖ กับมาตรา ๗๗ ที่เขียนไว้เนี่ย มันเขียนไว้ทำให้เกิดปัญหาเล็กน้อยครับ มาตรา ๗๖ บอกอย่างนี้ครับท่านประธาน ผู้ใดได้รับการอนุญาตสัมปทาน ตรงนี้ครับท่านประธานมันเห็นได้ชัดว่าในอดีต หรือว่าจนกระทั่งปัจจุบันนี้ผู้ได้รับการอนุญาตอยู่ ๒ ประเภท หนึ่งได้รับจากอนุญาต หรือจากสัมปทาน ผมถึงต้องถามว่าต่อไปจะเอาอย่างไรให้แน่ชัด และต้องเปลี่ยนระบบจากสัมปทานมาเป็นอนุญาต เพราะอะไรครับ มีฉะนั้นรัฐไม่มีสิทธิคุม ในรายละเอียดของกฎหมายครับ ที่ในมาตรา ๗๖ เขาบอกว่าให้ทำต่อไปได้ จบ แต่ในมาตรา ๗๗ ครับ เขามาบอกว่าผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่ให้ บริการอยู่ก่อนวันที่คณะกรรมการประกาศกำหนดนี้ นะครับให้มาขึ้นขอรับใบอนุญาต

๕๓

สผ ๙/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

อัมพา ๔๔/๒

คือผมไม่เข้าใจว่า ๒ อันนี้ต่างกันตรงไหน และทำไมมาตรา ๗๖ ให้ทำต่อไป
ได้เลย ไม่ต้องทำอะไร แต่มาตรา ๗๗ บอกว่าต้องมายื่นขอใบอนุญาต เห็นไหมครับ
เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วท่านประธานครับ ผมคิดว่าจะ เป็นมาตรา ๗๖ หรือ
มาตรา ๗๗ ก็สุดแล้วแต่ แต่ที่สำคัญก็คือว่าต้องเป็นหลักการเดียวกัน ทำมาก่อน
ทำต่อไปได้ แต่ว่าต้องอยู่บนหลักการเดียวกัน จะต้องให้เข้ามาระบบขออนุญาตใหม่
ให้ระยะเวลาเขาพอสมควรในการปรับตัว ให้ระยะเวลาพอสมควรในการยื่น
ใบขออนุญาต -----

แต่ต้องเป็นหลักการเดียวกัน แล้วมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ ควรจะเป็นแบบเดียวกัน ท่านประธานครับ ที่สุดของที่สุดจริง ๆ แล้วครับ ผมเรียนท่านประธานแล้วว่า กฎหมายฉบับนี้นอกจากจะเป็นการดำเนินการของรัฐบาลให้สอดคล้องกับกฎหมาย คลื่นความถี่ แต่วัตถุประสงค์เป้าหมายต้องป้องกันมิให้มีการเอาเปรียบทางการค้า ต้องขยายโอกาสให้ผู้ประกอบการรายเล็ก รายย่อย รายกลางเขามีโอกาส ทำธุรกิจด้านนี้ด้วย ต้องไม่มีการเปิดโอกาสให้เอาเปรียบสังคม ต้องไม่มีการ เปิดโอกาสให้เอาเปรียบประชาชนผู้บริโภค ต้องไม่เปิดโอกาสให้เอาเปรียบ ประเทศชาติอีกครับ แล้วที่สำคัญท่านประธานครับ อย่าเปิดโอกาสให้เป็นช่องทาง ของการเอาเปรียบทางการเมือง ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงตอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :

ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงตอกรัก คุ่มชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรคชาติไทย เขต ๑ ท่านประธานครับ ผมจะขออภิปรายสักเล็กน้อยไม่มากนัก เพราะได้ฟังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หลายท่านอภิปรายมาเยอะ ผมจะพูดไปก็ตรงกับหลายท่านแล้ว ก็จะขอพูดเรื่อง เกี่ยวกับโทรศัพท์ประจำหมู่บ้าน โทรศัพท์สาธารณะสัก ๒ เรื่องครับ เพื่อฝาก ท่านประธานของผมไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขออนุญาต เอ่ยนาม ท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่ผมมีความเคารพศรัทธาท่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นเคยอยู่กับท่านมา ๒ ปี ๗ เดือน ๖ วัน ท่านเป็นผู้ที่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสมาโดยตลอด ทำงานเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ก็สมแล้วที่ชาวสุราษฎร์ธานีเลือกท่านเป็นผู้แทนฯ อยากจะขอฝากท่านประธาน ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีสุเทพ เรื่องตู้โทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้านที่ทาง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยติดตั้งให้หมู่บ้านละ ๒ เครื่องนั้นยังไม่ครบ เลยครับ บางหมู่บ้านมีแค่เครื่องเดียว หมู่บ้านหนึ่งมีทั้งเกาะมีทั้งกลุ่ม หลายกลุ่มหลายเกาะ ถ้าเครื่องเดียวไม่พออย่างแน่นอน ๒ เครื่องก็ไม่พอครับ ต้องใช้ตามฐานะของหมู่บ้านว่าหมู่บ้านนั้นเขามีกี่กลุ่ม มีกี่เกาะ อยู่ไกลแค่ไหน ควรจะติดตั้งตู้โทรศัพท์ให้ครบทุกกลุ่มทุกเกาะประจำหมู่บ้านนั้น จะติดตั้งกี่เครื่อง ก็ตามแต่เพื่อเป็นการบริการประชาชนอย่างแท้จริง นี่คือตู้โทรศัพท์ประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันนี้ยังขาดแคลนอีกเยอะแยะ อย่างเมื่อกี้ที่ท่าน ส.ส. อาวุโส ท่านชัย ชิดชอบ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านอภิปรายถึงเรื่องเกี่ยวกับตู้โทรศัพท์สาธารณะ

ที่มีแต่ตู้ครัวทำานรัฐมนตรีครัว ไม่มีโทรทัศน์ บ้านผมก็มีครัว มีแต่ตู้ผมก็สงสัยว่า
 ตู้โทรทัศน์นั้นทำไมหนุ่มสาวชอบไปโทรทัศน์ เปล่าครัวไปพลอดรักกันครัว สงสัย
 เข้าไปดู อ้าวไม่มีโทรทัศน์มีแต่ตู้ครัว ไม่ทราบว่างค์การโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
 เขาสร้างไว้เพื่อใ้หนุ่มสาวพลอดรักกันหรือว่าเพื่อใช้โทรทัศน์ อยากรู้ให้แก้ไขด้วยครั้บ
 ข้อนี้สำคัญมากครั้บ ปัจจุบันนี้ที่ผมได้ทราบเรียบให้ทราบแล้วว่าหลายหมู่บ้านยังไม่ครบ
 เลยครั้บ ยังขาดแคลนอยู่ ประชาชนร้องทุกข์มาหาผู้แทนฯ กันอย่างมากมายขอให้
 ชวนนำโทรทัศน์เอามาให้เขาให้ครบด้วย ถือว่าโทรทัศน์ยุคนี้จำเป็นมาก เพราะมัน
 ยุคโลกโลกาภิวัตน์แล้ว สมควรอย่างยิ่งควรมีโทรทัศน์ประจำหมู่บ้านเขา
 โทรทัศน์ประจำหมู่บ้านนั้นขอให้กระทรวงคมนาคมเร่งดำเนินการอย่าผิดว่า
 ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ เลยครั้บ ควรทุ่มเทงบประมาณในด้านนี้ให้ประชาชน
 ได้มีตู้โทรทัศน์ประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้านจะเป็นการดีที่สุดครั้บ -----

ส่วนโทรทัศน์ประจำบ้านก็เช่นเดียวกันครับ องค์การโทรทัศน์ฯ ติดตั้งโทรทัศน์
อย่างไรผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน หมู่บ้านติดต่อกันนะครับ หมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓ มี
หมู่ ๔ หมู่ ๕ อยู่คร่อมกันไม่มีอีกแล้วครับ หมู่กลาง ๆ มีโทรทัศน์แต่หมู่ข้าง ๆ กัน
ไม่มี อย่างนี้ทำให้ประชาชนเขาเสียความรู้สึกครับ ขอให้ดำเนินการติดตั้ง
ให้ครบทุกหมู่บ้านของตำบลนั้น ๆ ด้วย เพราะว่าโทรทัศน์ประจำบ้าน
มีความจำเป็นมากในขณะนี้ ขอให้ท่านประธานของผมช่วยผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมช่วยดำเนินการด้วยเถอะครับ เรื่องนี้

อีกเรื่องหนึ่งนะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้ฟังท่าน ส.ส. พิชะพันธ์
ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านพูดถึงโทรทัศน์ที่มีราคาแพง ท่านประธานครับ
ผมไปตรวจแรงงานใต้หวันเพิ่งกลับมาเมื่อวานขึ้นนี้ครับ เครื่องนี้ครับ ที่ ๒๘
(T 28) นี้ครับเมืองไทยตก ๓๐,๐๐๐ บาทกว่า ๆ ด้วยครับ ที่ได้วัน
๘,๐๐๐ บาทครับ ทำไมเป็นอย่างนั้นครับเมืองไทยแพงเหลือเกินเพราะอะไร
เอาเปรียบผู้บริโภคมาก ท่านรัฐมนตรีต้องแก้ไขนะครับ แพงมากครับ
นอกจากแพงตัวโทรทัศน์แล้ว ยังแพงค่าโทรด้วยครับ เศษปิดหมดเลยครับ
เก็บสตางค์เราเรียบร้อยเลย ยังไม่พอครับ โทรมาได้เดือนหนึ่ง เขาโทร
มาหาเราแล้วทำให้เสียค่าโทรศัพท์ถ้าไม่เสียตัด ตัดจริง ๆ ครับ ตัดแล้ว
เราไปขอเปิดใหม่เสียอีก ๑๐๐ บาทครับ มันชุกเหลือเกินครับไม่ไหวแล้วนะครับ
แล้วก็ราคาค่าดูแลเครื่อง ๕๐๐ บาท ผมไม่อยากจะเก็บ ๓๐๐ บาทด้วยครับ
ให้เลิกได้ไหมครับอย่างนี้ เราซื้อเครื่องมาตั้ง ๓๐,๐๐๐ บาท ต้องมาเสียอีก
๕๐๐ บาททำไมครับ มีทางเดี๋ยวนะครับท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ
ฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยมีทางเดี๋ยวนะครับว่า ถ้าท่านแก้ไขให้ราษฎรมีโทรทัศน์
ประจำบ้านทุกบ้านได้ โทรทัศน์มือถือแทบจะไม่จำเป็นเลยครับ ขอให้แก้ไข
โดยไวครับ เพื่อจะให้ประชาชนของเราไม่เสียเปรียบผู้ที่ทำให้เราเสียเปรียบ
ด้านโทรทัศน์มือถือนะครับ ผมก็ขออภิปรายสั้น ๆ ฝากท่านรัฐมนตรีไปว่า
๑. ขอให้มัติโทรทัศน์ประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้านทุกแห่ง และขอให้มีโทรทัศน์
ประจำบ้านทุกตำบล ทุกอำเภอ ทุกจังหวัดเพื่อให้ประชาชนยุคโลกาภิวัตน์
สื่อสารติดต่อกันง่ายตาย ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ เพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ
เราได้อภิปรายในเรื่องนี้มามากและคลุมทุกอย่าง ผมอยากขออนุญาตถ้าไม่ขัดข้อง
นะครับ ปิดอภิปรายและจะได้ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวสรุปชี้แจงด้วย คุณวรศุลี
อยากพูดด้วยใช่ไหมครับเรื่องนี้ เชิญคุณวรศุลีครับ ไม่ขานักใช้ไหมครับ เชิญ

นางวรศุลี เชาว์ศิริกุล (มุขดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน
 วรศุลี เชาว์ศิริกุล ที่แรกก็คิดว่าจะไม่อภิปรายนะคะ แต่เห็นว่านั่ง ๆ ฟัง
 หลายท่านอภิปราย และได้ฉันได้มาดูในหมวด ๗ ค่าธรรมเนียมและค่าบริการ
 ในกิจการโทรคมนาคมอยากจะขอร้องคณะกรรมการธิการหรือผู้ที่เข้าพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้นะคะ ในหมวด ๗ นั้น
 เรากำหนดว่าเป็นค่าบริการและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม
 แต่ในมาตรา ๕๕ นั้น อัตราค่าธรรมเนียม ค่าบริการและเงินประกัน ในคำว่า
 เงินประกัน นี้ ดิฉันอยากจะขอให้ฝ่ายคณะกรรมการธิการว่า ในช่วงนี้ในการจ่ายเงิน
 ค่าประกันนั้นมากเกินไปจนเกินไป และมาดูในมาตรา ๕๖ อีก ผู้รับใบอนุญาต
 ต้องจัดให้มีดอกผลสำหรับเงินประกันในอัตราที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา
 เอลาเปรียบผู้บริโภคหรือเปล่าคะ จากการจัดเก็บในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็น
 ค่าบริการ ๕๐๐ บาท ค่าประกันอีก ๓,๐๐๐ บาท ใน ๓,๐๐๐ บาทนั้นถ้าซื้อ
 ๑ ล้านหมายเลข มันก็ล้านบาทและเกิดดอกผลในนี้ อีก และจะต้องให้เอาดอกผล
 สำหรับเงินประกันในอัตราที่คณะกรรมการกำหนดอีก ดอกผลนี้ก็ได้กำหนด
 ในพระราชบัญญัติ ถ้าเกิดคณะกรรมการนั้นร่วมกันละคะ กำหนดดอกผลสูงขึ้นมาก
 ตัวนี้จะยังเอาเปรียบผู้บริโภคเป็นอย่างมาก -----

ดิฉันก็คงขอฝากคณะกรรมการนะคะว่าในส่วนนี้หรือในมาตรานี้ ถ้าหากว่า จะตัดได้ก็น่าจะตัดออกไปเลย ไม่ควรที่จะให้มี และเงินประกัน ก็ในเมื่อ หมวด ๗ เป็นค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม แล้วทำไม อยู่ในมาตรา ๕๔ กำหนดว่ามีเงินประกันด้วย ดิฉันก็คงจะต้องขอฝากประธาน ผ่านไปถึงคณะกรรมการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นว่า การบริโภคนี้อาเปรียบกันมาก และอีกอย่างหนึ่งดิฉันอยากจะขอฝากไปถึง คณะกรรมการอีกว่าการที่วิทยุสื่อสารนี้สำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับชนบท เมื่อได้ บินท่านดอกเตอร์บุญมากได้บอกว่าพื้นที่ชนบทนั้นคลื่นความถี่นั้นไปไม่ถึงจริงคะ แล้วคลื่นความถี่ไปไม่ถึงระบบการสื่อสารยิ่งลำบากขึ้นกว่าเดิม ผู้ที่ขายโทรศัพท์นี้ ก็หาช่องว่างในส่วนนี้เพิ่มนะคะ เพิ่มค่าบริการหรือเพิ่มค่าอะไรต่าง ๆ อยู่ใน ส่วนนี้ด้วย ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่มีกำหนดก็ขอฝากให้มีกำหนดด้วยว่า การที่จะ ไปอยู่ในพื้นที่ที่อับสัญญาณหรืออย่างไรมันก็ขออย่าให้เพิ่มอัตราค่าจ่าย หรืออะไรอีกนะคะ และอีกอย่างหนึ่งว่าเหตุผลในกฎหมายที่กำหนดนี้เกี่ยวพันไปถึง วิทยุกระจายเสียง วิทยุกระจายเสียงในพื้นที่ห่างไกลก็ไม่มีอีก เช่นเดียวกัน และอีกอย่างหนึ่งก็มีวิทยุสื่อสารสำหรับของหน่วยราชการ แล้วก็ยังมีของเอกชนที่ จำหน่ายอยู่ในพื้นที่ อย่างเช่นที่จังหวัดมุกดาหารที่ตลาดอินโดจีนขายวิทยุสื่อสารนี้ เครื่องละ ๕๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๘ ที่ดิฉันเป็น ส.ส. เมื่อสมัยแรกประชาชน อยู่ในพื้นที่นั้นไปซื้อวิทยุสื่อสารนี้ ๕๐๐ บาท แต่พอมาโทรใช้วิทยุสื่อสารต่อกัน ระหว่างการเรียกหาหรือแจ้งการที่จะพาคนไข้ไปโรงพยาบาลโดนจับคะ ตอนนั้น โดนจับอยู่ ๓๒ ราย มาถึงโดนปรับคนหนึ่งในกฎหมายกำหนดว่าไม่ต่ำกว่า ๒ แสนบาท คนที่โดนจับนั้นจะต้องจ่ายเงินขั้นต่ำ ๒ แสนบาท และตามที่ คณะกรรมการกำหนด นี่แหละคะคือการเอาเปรียบ ในการที่คนขาย ๕๐๐ บาท แต่คนที่ใช้บริการนั้นโดนปรับขั้นต่ำ ๒ แสนบาท ดิฉันเลยได้ไปขอที่อธิบดี กรมไปรษณีย์โทรเลขว่าน่าจะผ่อนผันให้เขา เพราะเขาไม่ทราบ คุณขายให้เขา เขาก็ต้องใช้ ในเมื่อเขาซื้อมาแล้วก็ต้องใช้ จึงขอว่าร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้นี้ น่าจะคิดถึงผู้บริโภคมากกว่าผู้ที่จำหน่าย คนที่จำหน่ายนี้หวังเอากำไร ส่วนที่กำไร ที่จะสู่ถึงประชาชนนั้นน่าจะไม่ใช่ให้เอาเปรียบมากเกินไป ในส่วนไหนที่ไม่เกิดการเอาเปรียบนั้นก็ขอฝากกรรมการทุก ๆ ท่านช่วยกันดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิทยุสื่อสารในพื้นที่ชนบทและ เงินค่าประกันด้วย ขอขอบคุณท่านประธานคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบขอบคุณ ถ้าหากไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง
ผมขอว่าเป็นมติที่ประชุมนี้แล้วกันนะครับว่าขอปิดอภิปรายได้

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีขัดข้องก็เป็นการปิดอภิปราย
เรียนเชิญรัฐมนตรีสุเทพกรุณาสรุปแล้วก็อธิบายชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ขอเชิญรัฐมนตรี

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม กระผมขออนุญาตกราบเรียนสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ก่อนที่จะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป อย่างไรก็ตามก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ.
ผมขออนุญาตท่านประธานตอบคำถามสั้น ๆ ซึ่งเป็นคำถามที่ท่านสมาชิกได้แสดง
ความสนใจได้ถามเอาไว้ มีสมาชิก ๓ รายเป็นอย่างน้อยที่ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับ
เรื่องโครงการโทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบทระดับหมู่บ้าน ผมกราบเรียนกับ
ท่านประธานอย่างนี้ครับว่า องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้รับมอบหมาย
จากรัฐบาลให้ไปดำเนินการจัดทำโครงการโทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบทระดับ
หมู่บ้าน ซึ่งเดิมมีหมู่บ้านประมาณ ๔๕,๐๐๐ หมู่บ้านที่อยู่ในเป้าหมาย -----

ต่อมารัฐบาลได้มอบให้ไปติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะในสถานที่สำคัญ สถานที่ราชการ แหล่งท่องเที่ยว และตามแนวทางหลวงสายหลักสายสำคัญ ๆ อีกหลายแห่ง รวมทั้งมีหมู่บ้านที่ออกออกไปใหม่จดทะเบียนไปใหม่ รวมแล้วทั้งสิ้น มีโครงการที่จะต้องดำเนินการ ๖๖,๐๗๕ แห่งด้วยกัน ในช่วงที่ผมมาเป็น รัฐมนตรีรับผิดชอบได้ดำเนินการไปทั้งหมด ๒๘,๗๒๙ หมู่บ้าน และก่อนหน้านั้น ได้มีการดำเนินการไปแล้ว ๒๑,๐๑๔ หมู่บ้าน อย่างไรก็ตามยังมีหมู่บ้านที่เรา จะต้องดูแลรับผิดชอบรีบไปติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะชนบทให้กับพี่น้อง ประชาชนเหล่านั้นอีก ๑๖,๓๓๒ หมู่บ้านทั่วประเทศ ผมขอเรียนกับท่านประธานว่า ที่จริงควรจะเสร็จไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แล้วครับโครงการนี้ แต่เนื่องจากว่า การติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะชนบทไม่ได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน เราใช้เงินรายได้ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ในช่วงแรก ๆ ก่อนเกิดวิกฤตการณ์องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยก็มีรายได้ดีมากครับ ท่านประธาน แต่ว่าในช่วงหลังเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขึ้นในประเทศ รายได้ขององค์การโทรศัพท์ฯ ก็ลดลงไป กว่าจะเหลืออยู่ก็ลดจำนวนลงไป ประกอบกับองค์การโทรศัพท์ฯ เป็นรัฐวิสาหกิจมีหน้าที่ที่จะต้องนำกำไรส่งคืนรัฐ ในช่วงเวลาปกติก็นำส่งรัฐ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ในช่วงเวลาที่รัฐบาลต้องการรายได้เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปใช้จ่ายชดเชยกับ การเก็บภาษีอากรที่ลดลง องค์การโทรศัพท์ฯ ก็ดี การสื่อสารแห่งประเทศไทยก็ดี ต้องนำส่งรายได้ให้กับรัฐสูงถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเงินที่จะไปดำเนินการ ตามโครงการเหล่านี้ก็พลอยมีปัญหาไปด้วย อย่างไรก็ตามเราก็พยายามที่จะ แก้ปัญหาในเชิงบริหารจัดการเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้พี่น้องประชาชน ให้มากที่สุด ผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างนี้ครับท่านประธาน จังหวัดบุรีรัมย์ ของท่านชัย ชิดชอบ มีจำนวนหมู่บ้าน ๒,๓๕๓ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านที่มีโทรศัพท์ ใช้อยู่แล้วคือโทรศัพท์ประเภทมีสาย ๒๘๑ หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านในโครงการ ที่เราจะต้องติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะชนบท ๒,๐๗๒ หมู่บ้าน ได้ดำเนินการ ติดตั้งไปให้แล้ว ๑,๒๘๗ หมู่บ้าน ที่เหลืออีก ๗๘๕ หมู่บ้าน จะทำในปีงบประมาณนี้ และปีงบประมาณหน้า ที่กฎหมายงบประมาณที่เรากำลังดำเนินการอยู่ในปี ๒๕๔๔ ก็จะเสร็จสมบูรณ์ เช่นเดียวกันกับของท่านเด็ดยอดจอกรัก จังหวัดชัยนาทของท่าน มีจำนวนหมู่บ้านเพียง ๔๗๔ หมู่บ้านเท่านั้นครับ แล้วก็มีโทรศัพท์ใช้ไปแล้ว ๑๙๘ หมู่บ้าน เราติดตั้งโทรศัพท์ให้ไปแล้ว ๑๘๐ หมู่บ้าน ยังเหลืออีก ๙๖ หมู่บ้าน

ที่จะพยายามเร่งรัดดำเนินการทำให้กับท่าน สำหรับของท่านธีระวัฒน์ จังหวัด นครสวรรค์ท่านมี ๑,๓๒๘ หมู่บ้าน มีโทรศัพท์ประเภทมีสายไปแล้ว ๕๖๐ หมู่บ้าน เราติดตั้งโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะให้ไปแล้วที่จังหวัดนครสวรรค์ ๓๘๑ หมู่บ้าน ยังเหลืออีก ๓๘๗ หมู่บ้าน ซึ่งก็จะดำเนินการให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๕๔ เช่นเดียวกัน ที่นี้ประเด็นที่ผมอยากจะขออนุญาตเรียนกับท่านประธานไปถึงเพื่อนสมาชิก ถูกแล้วครับที่ตำหนิว่าหลายหมู่บ้านไม่ใช่ที่จังหวัดบุรีรัมย์หรือจังหวัดนครสวรรค์ หรือที่จังหวัดชัยนาท ทุกหมู่บ้านในประเทศไทย ทุกจังหวัดในประเทศไทย จะเจอสภาพเดียวกันครับ คือมีตู้โทรศัพท์แต่ไม่มีเครื่องโทรศัพท์ ซึ่งอาจจะมีคนอื่นเอาไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นบ้างก็ถือว่าเป็นผลพลอยได้ก็แล้วกัน แต่ว่าประโยชน์ที่เราต้องการจริง ๆ ก็คือว่าเราต้องการให้ท่านได้ใช้โทรศัพท์ บังเอิญเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน เราประมูลไม่พร้อมกันครับ ตู้โทรศัพท์นี้ ทำขึ้นได้ในประเทศไทย เราก็ว่าจ้างผู้รับเหมาให้ประมูลในประเทศไทย เขาก็ประมูลเสร็จเรียบร้อย ไปจัดทำมาแล้วก็ส่งมอบให้องค์การโทรศัพท์ฯ แล้วก็นำไปวางไว้ตามจุดต่าง ๆ ที่เราจะติดตั้งให้ -----

ส่วนเครื่องโทรศัพท์ที่ต้องซื้อมาจากต่างประเทศ ผู้ที่ประมูลได้ไปจัดหา
เครื่องโทรศัพท์ให้เราเกิดปัญหาตอนลดค่าเงินบาท เพราะฉะนั้นบางราย
ก็ทิ้งสัญญา บางรายขอมาเจรจาแก้ไขสัญญาใหม่ องค์การโทรศัพท์ฯ ก็พยายาม
ที่จะแก้ไขปัญหานี้อยู่ แล้วก็ขอดเงินที่ต้องจ่ายเป็นค่าเครื่องโทรศัพท์มันก็
แพงขึ้นเป็นจำนวนเกือบเท่าตัว จากที่เราเคยต้องเสียเงิน ๒๕ บาท
เราต้องเสีย ๔๐ บาท อันนี้ก็กลายเป็นปัญหาค่ะ อย่างไรก็ตามผมได้
เร่งรัดให้องค์การโทรศัพท์ฯ รีบดำเนินการที่จะซื้อเครื่องโทรศัพท์ให้ครบ
ให้เครื่องโทรศัพท์ไปพบกับตู้โทรศัพท์ในหมู่บ้านของท่านให้ได้ เพื่อท่านจะได้
ใช้ประโยชน์ แล้วก็การดำเนินการในการเจรจากับผู้รับเหมาที่จะขาย
เครื่องโทรศัพท์ให้เราก็ได้ดำเนินการกันไปเป็นที่เรียบร้อย ผมเรียนกับ
ท่านเด็ดดวงตอกรักครับว่าที่จริงถ้าเราสามารถมีโทรศัพท์ประเภทมีสาย
ลากสายโทรศัพท์ไปถึงทุกหมู่บ้าน ทุกตำบลได้ก็เป็นเรื่องทีประเสริฐสำหรับพี่น้อง
ประชาชน แต่บังเอิญครับว่าในประเทศไทยเรามีหมู่บ้านที่กระจุกกระจายอยู่ในป่า
ในเขาอยู่ในที่ห่างไกล วันหนึ่งคงจะต้องเป็นอย่างนั้น แต่ในระยะนี้เวลานี้
เราต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากันไปก่อน แม้แต่โทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบท
ที่ทำให้กับท่านก็ต้องใช้หลายวิธีการ บางหมู่บ้านก็ใช้โทรศัพท์ประเภทมีสาย
บางหมู่บ้านก็ต้องใช้ระบบอุปกรณ์โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๔๗๐ เมกะเฮิรตซ์ เข้าไปแทน
บางหมู่บ้านก็ต้องใช้ดาวเทียม ซึ่งต้นทุนไม่เหมือนกัน ผมเรียนว่าเราก็พยายาม
ที่จะทำงานนี้เพื่อสนองตอบความต้องการของพี่น้องประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่
เราจะเร่งรัดดำเนินการได้ และผมมั่นใจจากการที่ได้ไปติดตามตรวจสอบกับ
องค์การโทรศัพท์ฯ ว่าในปี ๒๕๔๔ ปัญหานี้ก็จะเบาบางลงไป ผมขออนุญาตเข้าไป
สู่เรื่องของกฎหมาย ก่อนที่จะชี้แจงในประเด็นข้อกฎหมายบางประเด็นที่ท่าน
ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ นั้นผมขออนุญาตลำดับความให้ท่านประธานที่เคารพและ
ท่านสมาชิกได้เห็นภาพอย่างนี้ครับว่า กิจการโทรคมนาคมทั้งหลายทั้งปวง
ในประเทศไทยนั้นเป็นกิจการซึ่งมีกฎหมายกำหนดเอาไว้ให้ผูกขาดดำเนินการโดย
องค์การโทรศัพท์ฯ และการสื่อสารแห่งประเทศไทย รวมทั้งกรมไปรษณีย์โทรเลข
ในอดีต เมื่อองค์การโทรศัพท์ฯ และการสื่อสารฯ ไม่สามารถจะขยายการบริการ
ออกไปให้ประชาชนได้ทั่วถึง ได้ทันกับความต้องการก็ได้โอนอำนาจในการผูกขาดนี้
ให้กับเอกชนในลักษณะของการให้สัมปทาน สิ่งที่เป็นปัญหาคือเรื่องสัมปทาน
สัมปทานที่ให้ก็ไม่พร้อมกันขึ้นอยู่กับจังหวัด เวลา สถานการณ์ในอดีต

เพราะฉะนั้นผลตอบแทนที่ผู้ให้สัมปทานให้กับรัฐก็ไม่เท่ากัน ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง เช่น ผู้รับสัมปทานบริษัทโทรศัพท์ประเภทมีสาย อย่างเช่น บริษัท เทเลคอมเอเชีย ก็จะทำให้ผลตอบแทนกับรัฐบาลประมาณ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ หมายความว่า เขามีรายได้ ๑๐๐ บาท เขาให้เรา ๑๘ บาท ของบริษัท ทีที แอนด์ ที มาที่หลังครบแข่งขันกันมากในวันนั้น เสนอให้ผลตอบแทน ๔๓ เปอร์เซ็นต์ จากรายได้ ปรากฏว่าขาดทุนไปเรียบร้อยแล้วก็เกิดปัญหาอยู่ในขณะนี้ บริษัทประเภท โทรศัพท์เคลื่อนที่ก็เช่นเดียวกัน บริษัท เอไอเอส (AIS) ที่ท่านพูดถึงกันอยู่ นี้ มาก่อนก็ได้เปรียบคนอื่นนิดหน่อย จ่ายผลตอบแทนให้ประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ของรายได้ บริษัท แทค (TAC) มาที่หลังก็เสียเพิ่มขึ้นหน่อยครบ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็มีการปรับขึ้น เช่น บวกกับค่าบริการรายเดือนอีกรายละ ๒๐๐ บาท แพงขึ้น อย่างนี้เป็นต้น จะอย่างไรก็ตามเราได้พบว่าการดำเนินการในลักษณะผูกขาด ไม่เป็นประโยชน์ ไม่ให้ประโยชน์สูงสุดกับประชาชนผู้บริโภค ผู้ใช้โทรศัพท์ ดังนั้นจึง เป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ที่จะเร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ และได้ ดำเนินการตามแผนแม่บทโทรคมนาคม ในแผนแม่บทคือจะทำอย่างนี้ครับท่านประธาน ประการแรกก็คือว่า เราตั้งหลักไว้เลยตั้งเป้าหมายว่าเราจะเปิดเสรีธุรกิจ โทรคมนาคม -----

อันนี้ด้วย ๒ เหตุผล เหตุผลแรกคือเรามีพันธกรณีที่ไปตกลงเอาไว้กับองค์การการค้าโลก ดับบลิว.ที.โอ. ว่า ปี ค.ศ. ๒๐๐๖ หรือปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เราจะต้องเปิดให้บริษัทต่างประเทศเข้ามาทำธุรกิจโทรคมนาคมในประเทศไทยได้โดยเสรี เพราะฉะนั้นก่อนหน้าที่นี่ที่เราจะต้องทำก็คือว่า เร่งรัดที่จะเปิดเสรีภายในประเทศเสียก่อน ประการที่ ๒ เมื่อมีการเปิดให้มีการแข่งขันทำธุรกิจนี้ได้อย่างเสรี การแข่งขันจะต้องอยู่บนพื้นฐานที่เท่าเทียมและเป็นธรรม เราจึงได้มีนโยบายที่จะแปรรูปองค์การโทรศัพท์ และการสื่อสารแห่งประเทศไทยให้เป็นบริษัทมหาชน มีฐานะเป็นบริษัทเอกชนเหมือนกับบริษัทอื่น ๆ ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับสิทธิพิเศษในเชิงผูกขาด มีอำนาจในการให้ทุนให้โทษคนอื่นด้วย และแข่งขันกับคนอื่นด้วยอย่างที่เป็นมาในอดีต การที่จะดำเนินการทั้ง ๒ อย่างนี้ได้ ต้องมีกรรมการกลางที่ยุติธรรม เพราะฉะนั้นกระทรวงคมนาคมจึงได้รับนโยบายรัฐบาลในเรื่องนี้แล้วได้รับความร่วมมือจากสภานี้เป็นอย่างดี ที่เราได้ช่วยกันตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับไปแล้วเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓ โดยอำนาจตามกฎหมายนี้้องค์กรกลางที่เป็นอิสระที่จะมาทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการทางด้านโทรคมนาคมก็จะได้รับการจัดตั้งขึ้น และบอกเรื่องขอบเขตอำนาจหน้าที่ วิธีการสรรหากรรมการอะไรต่าง ๆ ไว้เรียบร้อยแล้วในนั้น และตรงนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายถึงด้วยความเป็นห่วงว่า กรรมการจะเป็นกลางจริงหรือไม่อย่างไร ผมขออนุญาตว่ารัฐบาลเราและพวกเราที่อยู่ในนี้ก็ช่วยกันคิดที่จะให้กรรมการ กทช. หรือคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นผู้ที่มีความเป็นกลาง ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับใครไม่ว่าทางธุรกิจ ไม่ว่าทางการเมือง เพราะฉะนั้นในกฎหมายจัดตั้งองค์กรอิสระที่ว่านี้ มาตรา ๔๙ ได้เขียนเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ โดยให้มีคณะกรรมการสรรหา ๑๗ ท่าน มาจากผู้แทนของกระทรวงกลาโหม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาตินั้นก็ส่วนหนึ่ง ๕ ท่าน มาจากคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนซึ่งก็จะคัดเลือกกันเองเหลือ ๔ คน มาจากผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ สมาคมละ ๑ คน รวมเป็น ๔ คน มาจากผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมอีก ๔ คน

รวมเป็น ๑๗ คน ทั้ง ๑๗ คน ที่มาจากหลายทิศหลายทางอย่างนี้ไปช่วยกัน
 คัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติ ที่ผมขออนุญาตไม่ลงไปในรายละเอียดที่ระบุไว้ตาม
 กฎหมายนี้ ๑๔ ท่าน แล้วเอา ๑๔ ท่านนั้นส่งผ่านมาทางรัฐบาลเสนอมาที่วุฒิสภา
 ให้วุฒิสภาได้ลงมติคัดเลือกด้วยเสียงเกินครึ่ง ใครได้คะแนนสูงสุดเลือกเอา ๗ ท่าน
 เท่านั้นเอง เป็นคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่เรียกว่า กทช. ขณะนี้
 กระบวนการตามการสรรหาอย่างนี้ได้เดินไปแล้ว รออยู่ว่าเมื่อไรวุฒิสภาสมบูรณ์
 มีการประชุมได้ก็จะได้นำรายชื่อทั้ง ๑๔ ท่านนี้ให้วุฒิสภาได้คัดเลือกเหลือ ๔ ท่าน
 ปัญหาที่จะตามมาก็คือว่า เมื่อเรามีองค์กรกลางที่เป็นอิสระแล้ว เรามีคณะบุคคลแล้ว
 เราตั้งสำนักงานแล้ว เตรียมการแล้ว เราจำเป็นที่จะต้องมีความหมายที่จะให้อำนาจ
 ที่จะพูดถึงบทบาท พูดถึงวิธีการทำงานของกรรมการเหล่านั้น กรรมการเหล่านั้น
 จะได้ไปกำหนดว่า ประเภทของโทรคมนาคมทั้งหลายที่กรรมการ กทช. จะต้อง
 กำกับดูแลมีอะไรบ้าง มีรายละเอียดอย่างไร และใครจะเป็นผู้ประกอบการ จะต้อง
 ปฏิบัติอย่างไร จะต้องมาขออนุญาต ใบอนุญาตนั้นให้ไปแล้วมีอายุกี่วัน กี่เดือน
 กี่ปี อนุญาตแล้วจะต้องให้บริการแก่ประชาชนด้วยมาตรฐานอย่างไร คิดค่าบริการ
 อย่างไร -----

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดครับ เป็นการปฏิรูปร่างงานทางด้านโทรคมนาคมใหม่หมด ไม่มี
 อีกแล้วครับที่ต่อไปใครจะมีอำนาจเข้ามาในทางการเมืองแล้วใช้อิทธิฤทธิ์
 อิทธิพลเอาสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่ไป เอาสัมปทานโทรศัพท์มีสายไป ไม่ได้
 อีกแล้ว ไม่มีโอกาส จะต้องปฏิบัติตามกติกาที่เรากำหนดไว้วันนี้ครับ ผมคิดว่า
 ที่ได้ขอร่างฯ กันมานี้ก็ได้ระดมความคิด ระดมกำลังสมองจากหลายฝ่ายด้วยกัน
 ทั้งที่เป็นข้าราชการของเราที่อยู่ในกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่อยู่ในสำนักงาน
 ปลัดกระทรวง แม้กระทั่งผู้ปฏิบัติงานของเราที่อยู่ในรัฐวิสาหกิจและนักวิชาการ
 อีกระยะจากภายนอก รวมทั้งผมได้รับเอาแนวความคิดจากการศึกษาทำงานของ
 คณะทำงานพิเศษที่มีท่านบุญชู โรจนเสถียร เป็นหัวหน้าคณะทำงาน แล้วก็ได้รับ
 ฟังประชาพิจารณ์มาหลายครั้งหลายหน เอาทั้งหมดจากหลาย ๆ ความคิด
 หลาย ๆ แนวทางนี้ครับมอบให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นผู้ชำนาญเชี่ยวชาญ
 ทางกฎหมายและได้ศึกษากฎหมายของแต่ละประเทศนำมาหลอมรวมกันเป็น
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคิดว่าถ้าดูตามเนื้อหาสาระ ท่านประธานครับ
 เราได้ดูแลครอบคลุมทุกอย่างที่คิดว่าจะเป็นปัญหามากที่สุด ที่ท่านทั้งหลายเป็นห่วง
 เรื่องผู้บริโภคเราก็ได้ดูแลเรื่องผู้บริโภคไว้ในหมวด ๕ นะครับ ถ้าไม่สมบูรณ์
 ก็จะต้องขอความกรุณาารบกวนท่านกรรมาธิการได้ช่วยเพิ่ม ได้ช่วยเติมให้เรา
 ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ว่าที่เราเขียนไว้วันนี้คิดว่า เป็นมาตรฐานที่ประเทศต่าง ๆ
 ในสากลเขาได้ปฏิบัติกัน แต่ว่ามีบางท่านครับ ผมยกตัวอย่างเช่น ดอกเตอร์สุรพงษ์
 โตวิจักษณ์ชัยกุล นี้ครับท่านเป็นห่วงว่าอาจจะมีกิจการโทรคมนาคมบางอย่าง
 มันหลุดออกไปจากกฎหมายฉบับนี้ เช่น เรื่องของดาวเทียม อย่างนี้เป็นต้น
 ผมขออนุญาตกราบเรียนว่ากิจการโทรคมนาคมที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายฉบับนี้นะครับ
 มีหมายถึงกิจการซึ่งให้บริการส่ง การแพร่หรือการรับเครื่องหมายสัญญาณ
 ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัสหรือการอื่นใดซึ่งสามารถให้ความเข้าใจ
 ความหมายได้ทั้งโดยระบบสาย ระบบของคลื่นความถี่ ทั้งระบบแสง ระบบแม่เหล็ก
 ไฟฟ้าหรือระบบอื่นระบบใดระบบหนึ่งหรือหลายระบบรวมกัน สรุปว่าดาวเทียม
 ก็ไม่รอดออกไปจากกฎหมายฉบับนี้ ให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้สบายใจครับที่เขียนไว้
 ครอบคลุมหมดแล้ว เพราะว่าดาวเทียมก็เป็น เรื่องของการส่งสัญญาณอย่างใดอย่างหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นเราคลุมไว้ในกฎหมายฉบับนี้เรียบร้อยแล้วนะครับ ผมกราบเรียนเพิ่มเติม
 นิดหนึ่งในเรื่องดาวเทียมครับว่า ขณะนี้เรื่องดาวเทียมที่ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ได้
 มาบรรยายให้ความรู้กับพวกเราได้เป็นอย่างดีนะครับ ผมก็พลอยได้รับไปด้วย
 แต่ว่าเรียนข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับดอกเตอร์สุรพงษ์ครับท่านประธาน ขณะนี้ประเทศไทย

เราได้จองตำแหน่งวงจรวาดเทียมเพื่อการสื่อสารไว้ ๑๘ ตำแหน่ง โดยกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นผู้จองเอาไว้ ทุกตำแหน่งเป็นของทางราชการ เป็นของกระทรวงคมนาคมทั้งสิ้นนะครับ บริษัทเอกชนหรือหน่วยงานอื่นจะใช้ตำแหน่ง โทรจรวาดเทียมเพื่อการสื่อสารสำหรับดาวเทียมของไทยก็ต้องมาขออนุญาต จากกระทรวงคมนาคม ต่อไปก็จะมาขออนุญาตจากองค์กรกลาง กทช. นี้ครับ กระทรวงคมนาคมอำนาจที่เคยมีก็จะให้กับ กทช. นี้หมดตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้น องค์กรกลางที่เรียกว่า กทช. นี้ครับจะเป็นผู้กำกับดูแลกิจการที่เกี่ยวกับการสื่อสาร โทรคมนาคมทั้งหมดไม่มีอะไรที่จะหลุดรอดออกไปได้เลยครับ ท่านสมาชิกที่ได้ ตั้งประเด็นถามเป็นห่วงว่าเดี๋ยวนี้เรามีการให้สัญญาสัมปทานสำหรับบริษัทโทรคมนาคม ไปหลายรายมากกว่า ๔ - ๕ รายว่าที่จริงจะทำอย่างไร ผมขออนุญาตเรียนไป ว่าสิ่งที่กระทรวงคมนาคมและรัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ก็คือว่า การแปลง สัญญาสัมปทานเหล่านั้นมาเป็นตัวเงินแล้วก็ตั้งใจจะเลิกสัญญาสัมปทานโดยสิ้นเชิง ทุกคนก็จะได้แข่งขันบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน -----

แต่อย่างไรก็ตามควรบอกรายละเอียดเบื้องต้นว่า สัญญาสัมปทานนั้นมาจาก
 ยุคสมัยของรัฐบาลที่ไม่เหมือนกัน อภิสิทธิ์ อภิสิทธิ์ไม่เหมือนกัน ผลตอบแทน
 ไม่เท่ากัน ระยะเวลาสัมปทานต่างกัน เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
 รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการกลางที่จะมากำกับดูแลควบคุมการแปลงสัญญาสัมปทาน
 ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการดำเนินงานของคณะกรรมการชุดนั้น และเราได้
 สรรหาเลือกคนที่เป็นกลางที่เราไว้วางใจ เป็นอดีตข้าราชการ เป็นครูบาอาจารย์
 เป็นผู้ที่มีความรู้ในธุรกิจนี้ และคิดว่าเขาจะได้ช่วยดูแลรักษาผลประโยชน์ของ
 ประเทศชาติ และได้มีแนวทางกำกับไว้ให้ด้วยครับ ให้สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา
 ประเทศไทยหรือ ที.ดี.อาร์.ไอ. (TDRI) เป็นคนศึกษากรอบและวางแนวทางว่า
 คณะกรรมการจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง อันนี้ก็ดำเนินการไป ผมก็ยืนยันให้
 ท่านสมาชิกได้สบายใจได้ครับว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความประสงค์ตั้งใจที่จะไปแสวงหา
 ประโยชน์ใด ๆ ที่มีข้อบ่งชี้ที่ใครเคยทำหรือคิดจะทำกันในวันข้างหน้าก็แล้วแต่
 เราจะพยายามทำงานให้เรียบร้อยให้เสร็จสิ้นในเวลาที่มีอยู่นะครับ เพื่อให้
 สิ่งเหล่านี้เป็นไปในแนวทางที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ฝากเอาไว้ครับ ผมขออนุญาต
 กราบเรียนว่า เรื่องค่าโทรศัพท์ที่ท่านสมาชิกบ่นกันว่าแม้แต่เศษของวินาทีก็ปิด
 ก็คิดเป็นนาทีกี่อะไรต่าง ๆ ตอนที่เข้ามาดูแลงานทางด้านนี้ผมได้รับมอบหมายจาก
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้ไปดูเรื่องการลดรายจ่ายของประชาชน การลดภาระ
 ของประชาชนในค่าใช้จ่ายทางด้านสื่อสารโทรคมนาคม ผมเรียนด้วย
 ความเคารพครับว่าเราได้ทำสำเร็จ คือลดค่าโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ
 เมื่อก่อนเราแพงกว่าหลายประเทศครับ เดิมนั้นเราอยู่ในมาตรฐานเดียวกับเขา
 และไปบางแห่งก็ถูกกว่าคนอื่น เราได้ดำเนินการหลายวิธีการ ลดค่าโทรศัพท์
 ทางไกลภายในประเทศ ท่านที่อยู่จังหวัดเชียงใหม่ ท่านที่อยู่จังหวัดนราธิวาส
 อยู่จังหวัดอุดรธานีเคยเสียค่าโทรศัพท์ทางไกลนาทีละ ๑๘ บาท วันนี้ถ้าท่านโทร
 ด้วยโทรศัพท์ธรรมดา โทรเหมือนอย่างที่เคยโทรท่านจะเสียค่าโทรศัพท์
 นาทีละ ๑๒ บาทเท่านั้น ลดลงไป ๖ บาท ลดลงไป ๑ ใน ๓ และคณะรัฐมนตรี
 เพิ่งได้อนุมัติเมื่อ ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาให้นำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ที่เรียกว่า
 วายเทล เทเลโฟน (Y-Tel telephony) ท่านจะใช้โทรศัพท์โทรทางไกล
 ท่านต้องหมุน ๑๒๓๘ ก่อน แล้วก็หมุนเลขหมายที่ท่านต้องการ ท่านจะเสีย
 ค่าโทรศัพท์ลดลงมาอีกราวครึ่งหนึ่งของราคาค่าโทรศัพท์ที่ว่า สิ่งเหล่านี้รัฐบาล
 ได้พยายามดำเนินการมอบหมายให้องค์การโทรศัพท์ฯ ได้เร่งไปดำเนินการ
 เพราะรู้ว่าในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้พี่น้องประชาชนต้องแบกรับภาระเรื่อง

ค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก อะไรที่ทำให้ประชาชนประหยัดได้ เสียค่าใช้จ่ายน้อยลง
 เราก็พยายามจะทำและก็ได้สำเร็จ ค่าโทรศัพท์จริงอย่างที่ท่านสมาชิก
 ได้อภิปรายครีบบว่า ไม่ค่อยเป็นธรรมสำหรับผู้ผู้ใช้โทรศัพท์ ใช้โทรศัพท์ ๑ นาที
 เขาคิด ๑ นาทีก็แล้วไป ใช้ ๑ นาที กับ ๑ วินาที คิด ๒ นาที อันนี้เป็นเรื่อง
 ที่ค่อนข้างจะโหดร้าย รัฐบาลเข้าใจ กระทรวงคมนาคมก็ไปดูแลแล้วครีบบ
 เดียวนี้ได้แก้ไขใหม่ว่า เศษของวินาทีไม่ให้คิด ยกเว้นว่าเกิน ๓๐ วินาที
 คือเกินครึ่งนาทีไปแล้วคิดได้ แต่ถ้าไม่ถึงครึ่งนาทีต้องไม่คิด อย่างนี้ก็ให้
 ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนได้มากขึ้น ต้องสารภาพกับท่านประธาน
 ที่เคารพและเพื่อนสมาชิกครีบบว่า สิ่งเดียวที่ผมทำไม่สำเร็จคือการลด
 ค่าโทรศัพท์มือถือ ค่าโทรศัพท์เคลื่อนที่รายเดือน ค่าบริการรายเดือน
 ที่พวกเราใช้โทรศัพท์กันทั้งหลายนี้ละครีบบ นอกจากเสียค่าเครื่องโทรศัพท์
 ค่าเลขหมายโทรศัพท์ ค่าเงินประกัน ค่าโทรศัพท์ต่อนาทีแล้ว เราต้องเสีย
 ค่าบริการรายเดือนเครื่องละ ๕๐๐ บาท สถาน^{นี้}ตั้งคณะกรรมการการศึกษา
 หลายรัฐบาลมาแล้วครีบบและเห็นว่ามันแพง ต้องการให้เหลือ ๓๐๐ บาท
 หรือไม่เกิน ๓๐๐ บาท ผมได้รับงานนี้ไปสานต่อแล้วพยายามทำ ใช้เวลาเจรจา
 อยู่ ๒ ปีครีบบ ไม่สำเร็จ ที่ต้องเจรจาเพราะว่าทั้งหมดอยู่ในสัญญาสัมปทาน
 นี้คือข้อไม่ดีของสัมปทาน ให้สัมปทานเขาไปทำสัญญากับเขาไว้ เมื่อจะแก้สัญญา
 ต้องเป็นเรื่องที่ทำด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย เราเป็นรัฐบาลเราขอแก้ข้างเดียว
 เขาไม่ยอม เมื่อเขาไม่ยอมแก้ไม่ได้ ผมได้พยายามทุกวิถีการครีบบ เจรจา
 แลกเปลี่ยนจะเอาโน้นเอานี้ผมก็ตามใจทั้งนั้น แต่ว่าในที่สุดก็พิสูจน์ว่ารายได้
 มากมายเกินกว่าที่ เขาจะทำได้อันที่ขอยอมตามข้อเสนอของ ผมได้ ต้องคิด
 อย่างนี้นะครีบบ วันนี้มีคนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่บริษัทใหญ่ ๆ นะครีบบ บริษัทหนึ่ง
 ประมาณ ๑ ล้านคน -----

หมายความว่าถ้าผมไปลดเขา ๓๐๐ บาท เขาก็จะขาดรายได้เดือนละ ๓๐๐ ล้านบาท ปีละ ๓,๕๐๐ ล้านบาท ระยะเวลาในสัมปทานเขามีอยู่ ๒๐ ปี ท่านคุณเออาเถอะครับ มันทำใจยากจริง ๆ ผมเข้าใจ แต่ว่ารัฐบาลก็ไม่ลดละก็ให้กำลังใจผมอยู่ เรียกว่าให้ทำงานนี้ให้สำเร็จ ผมก็ได้ไปขออนุมัติคณะรัฐมนตรี แล้วได้อนุมัติมาแล้ว อนุมัติให้รัฐบาลเองโดยองค์การโทรศัพท์ฯ และการสื่อสารแห่งประเทศไทย บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจเข้าหุ้นกัน แล้วตั้งบริษัทให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหม่แข่งกับเจ้าเก่าที่มีอยู่ในตลาดเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ ๑๙๐๐ เมกะเฮิร์ตซ์ แล้วจะคิดค่าบริการถูกกว่าที่เขาคิดอยู่ โดยเฉพาะค่าบริการรายเดือนจะคิดน้อยกว่าเดือนละ ๓๐๐ บาท ค่านาทีค่อนข้างก้นที่หลังเอาอันนี้ก่อน โทรศัพท์ของรัฐบาลที่ตั้งขึ้นมาใหม่ที่คณะรัฐมนตรีได้กรุณาอนุมัติให้ไป นอกจากจะเป็นโทรศัพท์ระบบ ๑๙๐๐ เมกะเฮิร์ตซ์ ซึ่งในทางเทคนิคที่เขาดูเรียกว่า คุณภาพดีกว่าที่เขาให้บริการ ที่สำคัญก็คือว่าจะเป็นโทรศัพท์รายแรกในประเทศไทยที่จะพัฒนาเป็นโทรศัพท์ ๓๐๐๐ หรือ ๓ จี (G) หรือ เซิร์ด เจเนอเรชัน (Third generation) คือนอกจากได้ขึ้นเสียงพูด ส่งข้อมูลกันได้อย่างที่เขาทำกันแล้วจะเห็นภาพด้วยเป็นภาพที่เคลื่อนไหว คนพูดกับคนฟังเห็นหน้ากัน ยิ้มให้กันได้ เวลาพูดโทรศัพท์ อันนี้เป็นเรื่องที่จะเป็นบริษัทโทรศัพท์บริษัทแรกที่ได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ ผมเขียนกับท่านประธานว่า จริง ๆ แล้วทันทีที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โทรศัพท์นี้จะวางตลาดได้ประมาณ ๑๒ เดือน แต่ว่าในขณะนั้นผมเร่งรัดทำงานกันทั้งวันทั้งคืนทุกวัน เราตั้งใจว่าเดือนกุมภาพันธ์นี้เป็นอย่างช้าโทรศัพท์นี้จะวางตลาดได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะขออนุญาตเขียนกับท่านประธานและท่านสมาชิกก็คือว่า ก่อนหน้านั้นโทรศัพท์อื่นที่องค์การโทรศัพท์ฯ และการสื่อสารฯ มีอยู่อย่างเช่น กรณีสีดีเอ็มเอ (CDMA) นี้ผมได้สั่งแล้วว่า ต้องลดราคาลงไปก่อน และจะลดต่ำกว่า ๓๐๐ บาท สรุปว่าโทรศัพท์ของรัฐทุกอย่างที่เอามาวางจำหน่ายให้ประชาชนจะเก็บค่าบริการไม่ถึง ๓๐๐ บาท สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะกดดันให้เจ้าของโทรศัพท์ทั้งหลายจะต้องลดราคา ลงไม่อย่างนั้นเขาจะเสียดสีส่วนแบ่งของตลาดลงไป ผมเขียนท่านประธานว่า ผมเชื่อว่าภายใน ๓ - ๕ เดือนข้างหน้า เผลอ ๆ อาจจะมีก่อนเลือกตั้ง บริษัทโทรศัพท์มือถือทั้งหลายอาจจะลดราคาค่าบริการลงมาต่ำกว่า ๓๐๐ บาทก็ได้ เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่พี่น้องประชาชนจะได้รับประโยชน์จากสิ่งที่รัฐบาลทำ ผมไม่สามารถบังคับให้เขาลด หรือไม่สามารถจะเจรจาให้เขาแก้สัญญาลดค่าบริการรายเดือนจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๓๐๐ บาทได้ แต่วิธีการบังคับทางอ้อมโดยวิธีตลาดนี้ ผมเชื่อว่าจะทำให้เขาต้องลดราคาลงในที่สุด ส่วนที่เขาจะตำหนิบ้างก็ไม่เป็นไร แต่ผมเขียนกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

และสภาแห่งนี้ไว้เป็นหลักฐานว่า ในการดำเนินการเรื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑๙๐๐ นี้ พวกผมที่ดำเนินการกันทุกฝ่าย ไม่ว่าจะป็นข้าราชการประจำ ไม่ว่าจะป็น นักการเมือง พนักงานรัฐวิสาหกิจขององค์การโทรศัพท์ฯ การสื่อสารฯ หรือข้าราชการ ของกรมไปรษณีย์ฯ ไม่มีใครได้รับผลประโยชน์ ไม่มีใครได้ค่านายหน้า เรื่องนี้ ตรวจสอบได้ และถ้าบังเอิญบริษัทที่เราตั้งขึ้นจะมีกำไรรายวันข้างหน้า กำไรนั้นก็คืนสู่ประชาชน เพราะเป็นรายได้ของรัฐที่เราต้องนำส่งรัฐ นำไปใช้ในการพัฒนาประเทศในเรื่องอื่นต่อไป ไม่ใช่เอาไปให้ครอบครัวใดครอบครัวหนึ่ง ไม่ใช่เอาไปเป็นทุนสำหรับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ไม่มีทางครบ ทำานประชาชนผมเรียน และกว่าจะถึงวันที่โทรศัพท์นี้วางขาย เราไปเลือกตั้งใหม่ กันแล้ว เพราะฉะนั้นการประมูลซื้ออุปกรณ์อะไรทุกอย่างที่จะทำอันนั้นเป็นเรื่อง ภายหลังทั้งสิ้น ไม่มีใครจะมาจ่ายให้รัฐบาลเรา ไม่มีใครจะมาจ่ายให้ผม เพราะฉะนั้นให้เป็นที่สบายใจได้ -----

และเขียนอีกอันหนึ่งว่า เพราะเหตุที่เราต้องการให้ประโยชน์กับผู้บริโภคผู้ใช้
โทรศัพท์ให้มากที่สุด เครื่องโทรศัพท์ที่จะเอามาจำหน่ายที่จะใช้ในระบบของเรา
จะเสรีหรือไหนก็เอามาใช้ได้ และถือโอกาสขอบคุณพระพันธุ์ว่าสัมปทานที่ให้จริง ๆ
แล้ว เป็นสัมปทานที่ให้สำหรับให้บริการโทรศัพท์ไม่ใช่ให้สัมปทานไปขายโทรศัพท์
แต่ยังเอิญผู้ให้และผู้รับในตอนนั้นเกิดไปสมยอมตกลงกันว่าในช่วงแรก ในปีแรก
ไม่ให้ใครขายโทรศัพท์แข่งกับบริษัทนั้น แต่ว่าเดี๋ยวนี้เลยมาแล้วกำลังกำลัง
เป็นแรงเดือดผูกขาดเรื่อยมา ผมกำลังแก้ปัญหาอยู่และจะบังคับให้ทุกบริษัท
ต้องขายเครื่องกันโดยเสรีต่อไป สำหรับเรื่องของกฎหมายผมเขียนกับ
ท่านประธานว่า กฎหมายนี้เรากำหนดขึ้นตามกรอบของกฎหมายว่าด้วยองค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่ซึ่งใช้บังคับไปแล้วซึ่งผมได้เขียนแล้ว ในกฎหมายองค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่นั้นได้มีบังคับไว้ว่าการทำแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม
จะต้องแสดงลักษณะและประเภทของกิจการโทรคมนาคม แนวทางของการ
อนุญาตและให้มีการปรับปรุงแผนตามความเหมาะสมตลอดเวลา แผนเดิมที่ใคร
เคยไว้ใช้ไม่ได้แน่ครับ ที่เคยฝันไว้อย่างไรก็ไม่ได้เพราะว่ากรรมการชุดนี้
จะเป็นคนหรือขึ้นมาทำแผนใหม่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าโดยบทบัญญัติของกฎหมาย
ที่เราเตรียมการไว้มีความรอบคอบรัดกุมและมั่นใจว่าจะ เป็นประโยชน์สำหรับ
การพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศ เป็นประโยชน์สำหรับพี่น้องประชาชน
ผู้ใช้บริการโทรคมนาคมในอนาคต และถ้าท่านสมาชิกจะกรุณาช่วยไปดูแล
ต่อเติมให้ในชั้นกรรมาธิการก็จะทำให้กฎหมายนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผมให้เจ้าหน้าที่
จัดบันทึกคำอภิปรายทุกอย่างทุกประการไว้และจะนำพิมพ์ เรียงกับคณะกรรมาธิการ
เป็นข้อสังเกตในการพิจารณาของท่านสมาชิก ผมขอกราบขอบพระคุณ
ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ให้ความสนใจ
ให้ตั้งข้อสังเกตวิพากษ์วิจารณ์กฎหมายฉบับนี้ซึ่งจะทำให้งานของสภาเรา
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ
ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีได้อธิบายและกล่าวสรุปครบถ้วนกระบวนความแล้ว
จึงอยากจะขอมติที่ประชุมเลยนะครับ จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกกรุณา
เข้ามาข้างในเพื่อใช้สิทธิของท่าน เชิญเข้ามาข้างในครับ ถ้าสมาชิกเข้ามา
ประจำที่แล้วกรุณาใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ ท่านใดเห็นควรรับหลักการ
ก็โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดเห็นไม่ควรรับหลักการก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิแล้ว
เจ้าหน้าที่โปรดรวมคะแนนได้ ผลการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๕๖ เสียง ไม่เห็นด้วย
ไม่มี ท่านนายกรัฐมนตรียังเพิ่มอีก ๑ เสียง เป็นว่าเห็นด้วย ๑๕๗ เสียง
ไม่เห็นด้วย ไม่มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็น ๑๕๘ เสียง คุณนิคมเห็นด้วย
ใช้ไหมครับ ขอบคุณครับ

นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข (เลข) : ท่านประธานครับ ปรีชา
เร่งสมบูรณ์สุข ๑๖๒ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปรีชาอีกท่านหนึ่งเป็น ๑๕๙ เสียง
เห็นด้วย ไม่มีแล้วนะครับ

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๒๑ คนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนองกรรมาธิการวิสามัญ
๒๑ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุม
มีมติให้มีกรรมาธิการวิสามัญ ๒๑ คน รัฐบาลเชิญครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม ในส่วนสี่ของรัฐบาล ๕ ท่าน

๑. นายจองชัย เทียงธรรม ๒. นายกิตติ อยู่โพธิ์ ๓. นายพรชัย มีมาก
๔. นายสุขุม ชื่นมะนา ๕. นายอัคร จารุจินดา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน เชิญ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์
จากอุบลราชธานี ขอเสนองกรรมาธิการในสี่ส่วนของพรรคดังต่อไปนี้

๑. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๒. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๓. นายวิฑูรย์
นามบุตร ๔. นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๕. นายจตุติ ไกรฤกษ์
๖. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง เชิญพรรคชาติพัฒนา
๓ ท่านครับ

นายบุญช่วย ภู่อินาพันธุ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายบุญช่วย ภู่อินาพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่
พรรคชาติพัฒนา กระผมขอเสนองกรรมาธิการในสี่ส่วนของพรรคดังต่อไปนี้

๑. นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี ๒. นายสุนัย จุลพงศธร ๓. นายอิทธิ
ศิริลักษณ์ขจร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง พรรคชาติไทย
สัดส่วน ๒ ท่าน เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ
๑. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๒. ดอกเตอร์วรศักดิ์ วรภมร ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง พรรคความหวังใหม่
๑ ท่าน เชิญคุณสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ส.ส. อุดรธานี ขอเสนอโควตาในนามพรรคความหวังใหม่
ท่านสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง พรรคกิจสังคม
สัดส่วน ๑ ท่าน เชิญครับ

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์ พรรคกิจสังคม จังหวัดนครสวรรค์ ในสัดส่วนของ
พรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายสมบัติ อุทัยสง่าง ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง พรรคราษฎร
พรรคเสรีธรรม ๑ ท่านครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ ขอเสนอ นายมัน พันธ์ในทัย
ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง พรรคเอกภาพ
พรรคประชากรไทย ๑ ท่าน เชิญครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ จังหวัดนครปฐม พรรคเอกภาพ ในสัดส่วนของ
พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย ขอเสนอ นายชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
พรรคประชาธิปัตย์ เสนอขาดไปคนหนึ่งครับ ผมขอเสนอเพิ่มเติมคนที่ ๗
นายประกอบ จีรกิติ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประกอบ จีรกิติ ผมก็นับอยู่
เหมือนกันเมื่อสักครู่นี้ขาดไปคนหนึ่ง ขอท่านเลขาธิการฯ กรุณาอ่านชื่อ
กรรมาธิการวิสามัญทั้งหมด เชิญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจโทรคมนาคม พ.ศ. ๑. นายจองชัย เทียบธรรม ๒. นายกิตติ อยู่โพธิ์ ๓. นายพรชัย มีมาก ๔. นายสุขุม ชื่นมะนา ๕. นายอัชพร จารุจินดา ๖. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๗. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๘. นายวิฑูรย์ นามบุตร ๙. นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๑๐. นายจตุ ไกรฤกษ์ ๑๑. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๑๒. นายประกอบ จิรกีติ ๑๓. นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี ๑๔. นายสุนัย จุลพงศธร ๑๕. นายอิทธิ ศิริลัทธยากร ๑๖. นายฉัตรวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๑๗. นายวรศักดิ์ วรมนร ๑๘. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ๑๙. นายสมบัติ อุทัยสง ๒๐. นายมัน พัทธโนทัย และ ๒๑. นายชัย ชิดชอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบ ๒๑ ท่าน กำหนดวันแปรญัตติ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : แปรญัตติ ๗ วัน ตามข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือเป็นมติที่ประชุมนี้ให้แปรญัตติ ตามข้อบังคับ ๗ วัน ท่านสมาชิกที่เคารพครับ เราก็ประชุมกันมาพอสมควร แล้ววันนี้ พรุ่งนี้เรายังมีประชุมต่อ ผมขอความกรุณาให้มาตรงต่อเวลาหน่อย เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา วันนี้ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา

รายชื่อผู้จัดรายงานการประชุม

นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	อุทัยวรรณ จ้านงค์ศาสตร์
อุษารัตน์ เกิดโตศรี	ปัทมา อีรนนท์
พรเทพ ไชยสงวนสุข	กุลนที หวังประเสริฐ
เยาวภา เนื่องพิมพ์	นัฐกร นพรัตน์
วีรทัต ผาสุขเวชพร	ประไพพิศ ดีสุน
รัตนา ภูระหงษ์	ฐานิสรา แก้วสทิพย์
พัชรี ไชคำพา	พรรษวรรณ แก้วนิล
รสรินทร์ กนกอุดม	กมลมาศ ทั้งสุภูมิ
เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ	วัฒน์ อุดมภักดี
มลิวรรณ สุขวิจน์	นิวรา คำงาม
ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์	สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
สุภาภา หนองพงษ์	วันทนา อรุณภู
นนทลี พจน์ปริญญา	นัยนา เปรมประพันธ์
ณัฐชนก วงษ์นิล	ปวีญา กองสงฆ์
สารี สิงหเมธา	สุทธิกานต์ มั่นนุช
วัชรีย์ สะหาบ	ฐานิสรา กุลลาบ
สตีมา จันทร์ไพจิตร	ศิริลักษณ์ อีรนนท์
เพทชาย เรือนเรือง	วชิราภรณ์ นันลังค์
นภัตสร มีคุณ	นภา วีรยุทธ์โกศล
กรรณา สกกุลพานิช	ชุตินา ทองมา
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประภาลักษณ์ ปูนบุตตา
จินตนา โชติกะนาวิน	อัมพา กันทิโกวิทย์
น้ำพร ไวยพัฒน์	พุทธชาติ พรรณพราว
จิรภา เตี่ยวสกุล	เบญจกุล ธนะนิรันดร์
สุภาภรณ์ เพ็ชรนิล	วีณา สัตตวัตรกุล
อารีรัตน์ พัฒนโคกนพงศ์	นัยกาญจน์ คงแก้ว
สันทนา ทรัพย์พูนผล	วีรพร กิจกนกศรี
สมบัติ จันทร์ไพจิตร	สาวิตรี ศรีวงศ์จรรยา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมการธิการยังมีได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมการธิการพิจารณา
เปิดเผยรายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุมยังมีได้ตรวจ และสภา
ยังมีได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกา ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๓
ตามมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงาน
การประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖-๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑-๓๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ฝ่ายรายงานการประชุม

กองการประชุม

๑๒๓

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑ สมัยสามัญ ^{สัปดาห์ที่}.....
วัน พุธ ที่ 26 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1.	นายกนก ลิ่มตระกูล	✓			
2.	นายกมล จิระพันธุ์วานิช	✓			
3.	นายกร หัพพะรังสี	✓			
4.					
5.	นางกรรณา ชิดชอบ	✓			
6.	นายกฤษฎาง แก้วโสภา	✓			
7.					
8.	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
9.					
10.					
11.					
12.					
13.	นายกมลพล สภาวสุ	✓			
14.	นายกฤษณ์ นิมิต	✓			
15.	นายเกรียง กัลปตินันท์	✓			
16.					
17.	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			
18.	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
19.	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
20.	นายโกวิทย์ อารณา	✓			
21.	นายไกรสร นันทมานพ	✓			
22.	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์		✓		
23.	นายขจรธน จุดโต		✓		
24.					

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
25.					
26.	นางคมคาย พลบุตร	/			
27.	นายคำรณ ณ ลำพูน	/			
28.					
29.					
30.	นายจรัส พิวช่วย	/			
31.					
32.	นายจงชัย เทียนธรรม	/			
33.					
34.	นายจาตุรงค์ เพ็ชรพัฒน์	/			
35.					
36.					
37.	นายจตุติ ไกรฤกษ์	/			
38.	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	/			
39.					
40.	นายเจริญ คันธวงศ์	/			
41.	นายเจริญ จรรย์โกมล		/		
42.	นายจะอามิ่ง โต๊ะตาหยง	/			
43.	พ.ต.ท.เจ๊ะฮิสมาแอ เจ๊ะโมง	/			
44.					
45.	นายฉลอง เรียวแรง	/			
46.	นายฉลาด ขามช่วง	/			
47.	นายฉัฐวัสส์ มุตตามระ	/			
48.					
49.					
50.					
51.					

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
52.	นางสาวชรินรัตน์ พุทอปวน	/			
53.	นายชวน หลีกภัย	/			
54.					
55.	นายชัย ชิดชอบ	/			
56.					
57.	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	/			
58.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	/			
59.					
60.	นายชาญศักดิ์ ซวลิตนิตธรรม	/			
61.	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	/			
62.					
63.	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	/			
64.					
65.	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	/			
66.	นายชุมพล กาญจนะ	/			
67.					
68.					
69.					
70.					
71.					
72.	นายโชคสมาน สีลาวงษ์	/			
73.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	/			
74.	นายไชยา สะสมทรัพย์	/			
75.					
76.	นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์	/			
77.					
78.	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	/			
79.	นายदनัยฤทธิ์ วิชราภรณ์	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
80.	นาวาโท เตชา สุขารมณี	✓			
81.	พ.อ.อ.เด็ดดวงดอกกรัก คู่มนะ	✓			
82.					
83.	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
84.	นายต๋น จินตะเวช	✓			
85.	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
86.	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
87.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย	✓			
88.	นายถาวร กาศมสัน	✓			
89.					
90.	นายถาวร เสนเนียม	✓			
91.	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย		✓		
92.	นายทรงพล โกวิทศิริกุล	✓			
93.					
94.	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
95.	นายทวี สุระบาล	✓			
96.					
97.	นายทวิศักดิ์ สุภาศรี	✓			
98.					
99.	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
100.	นายทิวา เงินยวง	✓			
101.					
102.					
103.					
104.	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
105.					
106.					
107.	นายธำนิษฐ์ ใจสมุทร	✓			

๑๒๗

5

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
108.	นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์		✓		
109.	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
110.	นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์	✓			
111.	นายธีระ สลักเพชร	✓			
112.					
113.					
114.	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสถานท์	✓			
115.	นายเชียร มโนหรรต	✓			
116.	นายนพดล บัทมะ	✓			
117.	นายนิพนธ์ ธาราภูมิ	✓			
118.	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
119.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
120.	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
121.	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
122.	นายนิยม วรปัญญา	✓			
123.					
124.					
125.	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
126.	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
127.					
128.	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
129.					
130.					
131.	นายบุญช่วย ภูจินาพันธุ์	✓			
132.	นายบุญชู ตริทอง		✓		
133.	นายบุญชู ไจจนเสถียร	✓			
134.					
135.	นายบุญพันธ์ แซ่วัฒนนะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
136.	นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	✓			
137.	นายปณวัตร เลียงผ่องพันธุ์		✓		
138.	นายประกอบ จิรภิติ	✓			
139.	นายประกอบ สังข์โต	✓			
140.					
141.	นายประจวบ ไชยสาส์น		✓		
142.	นายประชา โพธิพิพิธ	✓			
143.	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
144.	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
145.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
146.	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
147.	นายประเทือง วิจารณปรีชา		✓		
148.	นายประภัตร โภธสุธน	✓			
149.	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
150.					
151.	นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	✓			
152.					
153.	นายประวิช นิลวัชรภณี	✓			
154.	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
155.					
156.	นายประสาท ต้นประเสริฐ	✓			
157.	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
158.	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
159.	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
160.	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
161.	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
162.	นายปรีชา เร่งสมบุญสุนสุข	✓			
163.	นายปรีชา เลานพวงศ์ชนะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
164.	นายปรีชา สุวรรณทัต	/			
165.					
166.					
167.	นายปัญญา เกสรทอง	/			
168.					
169.	นายปัญญา จีนาคำ	/			
170.	นายปิยะ ปิตุเตชะ	/			
171.					
172.	นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์	/			
173.					
174.	นายเฉลิมชัย สะสมทรัพย์	/			
175.	นายพงศกร อรรณนพพร			/	
176.	นายพงษ์อุดม ตริสุขี	/			
177.	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	/			
178.	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	/			
179.	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	/			
180.	นางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด	/			
181.					
182.	นายพิชัย รัตตกุล	/			
183.					
184.	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	/			
185.					
186.	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	/			
187.	นายพินิจ จันทรสุนทร		/		
188.	นายพินิจ จารุสมบัติ	/			
189.					
190.	นายพิษณุ พลไวย์	/			
191.	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
192.					
193.	นางสาวพูนสุข โลหะโชติ	/			
194.	นายพุดผล อิศวเหม	/			
195.					
196.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	/			
197.	นายไพโร พัฒนโน	/			
198.	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	/			
199.	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	/			
200.	นายไพศาล จันทรรักดี		/		
201.					
202.	นายภิญโญ นิโรจน์	/			
203.					
204.					
205.	นายมงคล จงสุทธนามณี	/			
206.					
207.	นายมณฑิธร สงธประชา	/			
208.					
209.					
210.					
211.	นายมัน พัดโนทัย	/			
212.					
213.					
214.	นายมานะ มหาสุวีระชัย			✓	
215.					
216.	นายมานอชญ์ วิชัยกุล	/			
217.	ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค	/			
218.					
219.					

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
220.	นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ		/		
221.	นายยงยุทธ ดิยะไพรัช	/			
222.					
223.					
224.					
225.					
226.					
227.	นายรักเกียรติ สุขธนะ		/		
228.	นายรักษ์ ดำนกุล	/			
229.	นายรักษ์ ตันตีสุนทร	/			
230.	นางรัตนา จงสุทธนามณี	/			
231.	นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์	/			
232.	นายจำเริญ มามะ	/			
233.	นายเววัต สิริบุญกุล	/			
234.					
235.					
236.	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	/			
237.	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	/			
238.	นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล	/			
239.	นางวรศุณี เขาว์ศิริกุล	/			
240.					
241.	นายวัชรินทร์ ศรีถาพร	/			
242.	พลเอก วัฒนชัย วุฒิสิริ	/			
243.	ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ	/			
244.					
245.	นายวัฒนา อัครเวม	/			
246.					
247.	นายวิทย์โรจน์ พิพิธภักดี	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
248.	นายวัลลภ สุบริยศิลป์	/			
249.	นายวาสิต พยัคฆบุตร			/	
250.	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	/			
251.					
252.	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	/			
253.	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	/			
254.	นายวิชัย ต้นศิริ	/			
255.	นายวิชัย เอี่ยมวงศ์	/			
256.	นายวิเชษฐ เกษมทองศรี	/			
257.	นายวิเชียร คันทอง	/			
258.	นายวิฑูรย์ นามบุตร	/			
259.	นายวิทยา แก้วภราดัย	/			
260.	นายวิทยา คุณปลื้ม	/			
261.					
262.					
263.	นายวิทยา สุขิตานนท์	/			
264.	นายวินัย เสนเนียม	/			
265.	นายวิรัช ร่มเย็น	/			
266.					
267.					
268.	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	/			
269.	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	/			
270.					
271.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	/			
272.	นายวิระ ปัทมสิริวัฒน์	/			
273.					
274.					
275.	พลตำรวจตรี ภูมิ สุโกศล	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
276.	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
277.					
278.					
279.					
280.					
281.	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
282.	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
283.	นายศุภชัย พานิชภักดิ์	✓			
284.	นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์	✓			
285.	นายสกุล ศรีพรหม	✓			
286.	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
287.	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
288.					
289.	นายสนั่น สุธากุล	✓			
290.	นายสนิท กุลเจริญ	✓			
291.	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
292.	นายสมคิด นวลเปียน		✓		
293.	พ.ต.ท.สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
294.	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
295.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์		✓		
296.					
297.	พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์	✓			
298.					
299.	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์		✓		
300.	นายสมพร อัครเวม	✓			
301.	นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	✓			
302.	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
303.	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
304.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			
305.	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
306.	นายสมศักดิ์ แสงเจริญรัตน์	✓			
307.					
308.	นายสมัย เจริญช่าง	✓			
309.	นายสมาน ภูมมะกาญจนะ	✓			
310.					
311.					
312.					
313.	นายสวัสดิ์ คำวงษา	✓			
314.					
315.	นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ	✓			
316.	นายสันติ ต้นสุหัช		✓		
317.					
318.	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
319.	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
320.	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
321.	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
322.	นายสาวิตต์ โพธิ์วิหค	✓			
323.					
324.	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
325.	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
326.	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
327.	นายสิทธิพร ขำอาจ		✓		
328.	นายสืบแสง พรหมบุญ	✓			
329.					
330.					
331.	หม่อมราชวงศ์สุมพันธ์ุ บริพัตร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
332.	นายสุชน ชามพูนท	/			
333.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	/			
334.	นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร	/			
335.					
336.	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	/			
337.					
338.					
339.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	/			
340.	นายสุเทพ ตีบุญมี ณ ชุมแพ	/			
341.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	/			
342.					
343.	นายสุนัย จุลพงศธร	/			
344.					
345.	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	/			
346.	คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์	/			
347.					
348.	นายสุเมธ พรหมพันธ์	/			
349.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	/			
350.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	/			
351.	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	/			
352.					
353.	นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	/			
354.					
355.	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	/			
356.					
357.					
358.	นายสุรสิทธิ์ นิติวัดวิวัฒน์	/			
359.	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ		/		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
360.	นายสุวโรช พะลัง	✓			
361.	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
362.					
363.	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
364.					
365.	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
366.	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
367.					
368.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
369.					
370.	นายอนุรักษ์ จุรีมาศ	✓			
371.	นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	✓			
372.	นายอภิชาติ การิกาญจน์	✓			
373.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
374.	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
375.					
376.					
377.	นายอวยชัย สุขรัตน์	✓			
378.	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
379.	นายอาคม เ่องฉ้วน	✓			
380.	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
381.	นายอารยะ ชุมดวง		✓		
382.					
383.					
384.					
385.	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
386.	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
387.	นายอิสสระ สมชัย	✓			

๑๓๓

15

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ตา	ขาด	หมายเหตุ
388.					
389.					
390.	นายเอกพจน์ ปานแยม	/			
391.					
392.	นายเอกภาพ พลซื่อ	/			
393.					
	รวม = 258	233	22	3	

จิตภา สีทองไม่รับ
 (นางสาวจิตภา วิจิตรปรีชา)
 บุคลากร ๔

โฮม วัฒนา
 (นางบุษพา วัฒนา)
 หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ

เรื่อง

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม

วันที่ 26 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2543 เวลา 18:58

พ.ศ.

จำนวนผู้เข้าประชุม	156 + 3 = 159
เห็นด้วย	156 + 3 = 159
ไม่เห็นด้วย	0
งดออกเสียง	0
ไม่ลงคะแนนเสียง	0

หน้า 1/ 1.508

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อพรรค	ผลการลงคะแนน
1	001	นายกนก ลิ่มตระกูล	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
2	002	นายกมล จิระพันธุ์วาทินิช	ชาติไทย	เห็นด้วย
3	003	นายกร ทัพพะรังสี	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
4	005	นางกรรณา ชิตชอบ	เอกภาพ	เห็นด้วย
5	020	นายโกวิทย์ ธารณา	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
6	021	นายไกรสร นันทมานพ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
7	026	นางคมคาย พลบุตร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
8	027	นายคำรณ ณ ลำพูน	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
9	030	นายจรัส พิวช่วย	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
10	032	นายจองชัย เทียงธรรม	ชาติไทย	เห็นด้วย
11	037	นายจตุติ ไกรฤกษ์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
12	040	นายเจริญ คันธวงศ์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
13	042	นายเจอะอามิง โตะตาหยง	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
14	043	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
15	046	นายฉลาด ขามช่วง	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
16	052	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
17	060	นายชาญศักดิ์ ชาลิตินิติธรรม	ชาติไทย	เห็นด้วย
18	063	นายธานี ทักดิเศรษฐ์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
19	065	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
20	066	นายชุมพล กาญจนะ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
21	073	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	เอกภาพ	เห็นด้วย
22	074	นายไชยา สะสมทรัพย์	เอกภาพ	เห็นด้วย
23	076	นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
24	078	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	ชาติไทย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อพรรค	ผลการลงคะแนน
25	083	นายตรีพล เจาะจิตต์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
26	085	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
27	087	นายถวิล ฤกษ์หรั่ง	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
28	088	นายถาวร กาสมสัน	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
29	090	นายถาวร แสนเนียม	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
30	092	นายทรงพล ไกวิทศิริกุล	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
31	095	นายทวี สุระบาล	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
32	099	นายทศพร เสรีรักษ์	ชาติไทย	เห็นด้วย
33	100	นายทิวา เฝื่อนวง	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
34	104	นายธวัชชัย อนามพงษ์	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
35	107	นายชานินทร์ ใจสมุทร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
36	111	นายธีระ สลักเพชร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
37	114	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์	กิจสังคม	เห็นด้วย
38	115	นายเอียร มโนหรรทัด	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
39	117	นายนิพนธ์ ชาราภูมิ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
40	118	นายนิพนธ์ บุญญามณี	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
41	119	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
42	120	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
43	121	นางนิภา พริ้งสุลกะ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
44	125	นายเนวิน ชิดชอบ	เอกภาพ	เห็นด้วย
45	131	นายบุญช่วย กุจิณาพันธ์	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
46	133	นายบุญชู โรจนเสถียร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
47	136	นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
48	138	นายประกอบ จิรภักดี	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
49	142	นายประชา โพธิพิพิธ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
50	144	นายประคิมฐ์ ภัทรประสิทธิ์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
51	148	นายประภัตร โพธสุชน	ชาติไทย	เห็นด้วย
52	151	นายประยุทธ์ ทิริพานิชย์	ชาติไทย	เห็นด้วย
53	153	นายประวิช นิลวัชรมณี	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
54	159	นายประเสริฐ มงคลศิริ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
55	160	นายปราโมทย์ สุขุม	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
56	161	นายปรีชา มุสิกกุล	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อพรรค	ผลการลงคะแนน
57	164	นายปรีชา สุวรรณหัต	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
58	167	นายบัญญัติ เกสรทอง	ชาติไทย	เห็นด้วย
59	169	นายปัญญา จินาคำ	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
60	176	นายพงษ์อุดม ตรีสุชี	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
61	177	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
62	184	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
63	188	นายพินิจ จารุสมบัติ	เสรีธรรม	เห็นด้วย
64	190	นายพิษณุ พลไวย์	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
65	191	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
66	196	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
67	197	นายไพโร พัฒโน	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
68	198	นายไพโรจน์ ต้นบรวง	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
69	202	นายภิญโญ นิโรจน์	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
70	207	นายมณฑิร สงฆ์ประชา	ชาติไทย	เห็นด้วย
71	211	นายมัน พัดโนทัย	ราษฎร	เห็นด้วย
72	216	นายมานะชญ์ วิชัยกุล	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
73	217	ศาสตราจารย์มารุต บุณาค	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
74	221	นายยงยุทธ ต๊ะไพรัช	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
75	228	นายรักษ์ ดำนกุล	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
76	229	นายรักษ์ ดันติสุนทร	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
77	230	นางรัตนา จงสุทธนามณี	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
78	231	นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
79	232	นายรารี มามะ	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
80	237	นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
81	238	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	ชาติไทย	เห็นด้วย
82	239	นางวรรณสุลี เซวศิริกุล	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
83	242	พลเอก วัฒนชัย ภูผาศิริ	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
84	247	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
85	248	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
86	252	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
87	254	นายวิชัย ตันศิริ	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย
88	257	นายวิเชียร คันตอง	ประชาธิปไตย	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อพรรค	ผลการลงคะแนน
89	258	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
90	259	นายวิทยา แก้วภราดัย	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
91	260	นายวิทยา คุณปลื้ม	ชาติไทย	เห็นด้วย
92	263	นายวิทยา สุจิตานนท์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
93	264	นายวินัย เสนเนียม	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
94	265	นายวิรัช ร่มเย็น	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
95	268	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	ชาติไทย	เห็นด้วย
96	275	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
97	276	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
98	281	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
99	282	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
100	285	นายสกุล ศรีพรหม	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
101	286	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	ชาติไทย	เห็นด้วย
102	287	นายสนธยา คุณปลื้ม	ชาติไทย	เห็นด้วย
103	289	นายสนั่น สุขากุล	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
104	291	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
105	294	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	ชาติไทย	เห็นด้วย
106	297	พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์	ราษฎร	เห็นด้วย
107	301	นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	ชาติไทย	เห็นด้วย
108	304	นายสมศักดิ์ ปรีศนานันทกุล	ชาติไทย	เห็นด้วย
109	308	นายสัมพันธ์ เจริญช่าง	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
110	318	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
111	321	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
112	322	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
113	324	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	ราษฎร	เห็นด้วย
114	325	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	ชาติไทย	เห็นด้วย
115	326	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
116	328	นายสืบแสง พรหมบุญ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
117	332	นายสุชน ชามพูนท	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
118	333	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
119	339	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
120	341	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อพรรค	ผลการลงคะแนน
121	345	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
122	349	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	เสรีธรรม	เห็นด้วย
123	350	นายสุรเชษฐ์ มาศดีติก์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
124	351	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
125	353	นายสุรพงษ์ ไทวิจิตรชัยกุล	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
126	358	นายสุรสิทธิ์ นิติวัดวิรรักษ์	ชาติไทย	เห็นด้วย
127	360	นายสุวโรช พะลัง	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
128	361	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
129	365	นายเสริมศักดิ์ การุญ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
130	368	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
131	372	นายอภิชาติ การิกานนท์	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
132	373	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
133	374	นายอรรคพล สรสุชาติ	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
134	378	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
135	379	นายอาคม เองฉ้วน	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
136	385	นายอำนาจ สุวรรณเคีรี	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
137	386	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
138	387	นายอิสสระ สมชัย	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
139	390	นายเอกภรณ์ ปานแย้ม	ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
140	392	นายเอกภาพ พลซื่อ	เสรีธรรม	เห็นด้วย
141	1332	สำรอง 332		เห็นด้วย
142	1333	สำรอง 333		เห็นด้วย
143	1334	สำรอง 334		เห็นด้วย
144	1335	สำรอง 335		เห็นด้วย
145	1336	สำรอง 336		เห็นด้วย
146	1337	สำรอง 337		เห็นด้วย
147	1338	สำรอง 338		เห็นด้วย
148	1339	สำรอง 339		เห็นด้วย
149	1340	สำรอง 340		เห็นด้วย
150	1341	สำรอง 341		เห็นด้วย
151	1342	สำรอง 342		เห็นด้วย
152	1343	สำรอง 343		เห็นด้วย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อพรรค	ผลการลงคะแนน	
153	1345	สำรอง 345		เห็นด้วย	
154	1346	สำรอง 346		เห็นด้วย	
155	1347	สำรอง 347		เห็นด้วย	
156	1348	สำรอง 348		เห็นด้วย	
หมายเหตุ					
	บัตรสำรอง 332	นายปรีชา เลหาหงษ์ชนะ		ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 333	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ		ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 334	พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงตอกรัก คุ้มชนะ		ชาติไทย	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 335	คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์		ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 336	นายทวี ไกรคุปต์		ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 337	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน		ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 338	นายชาญชัย ปทุมารักษ์		ชาติไทย	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 339	นายเรวัต สิริบุญกุล		ชาติไทย	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 340	นายกฤษฎางค์ แก้วโสภากา		ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 341	นายประสาท ต้นประเสริฐ		ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 342	นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์		ชาติไทย	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 343	นางสาวทูนสุข โฉนะโชติ		ชาติไทย	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 345	นายสมพร อัสวเหม		ราษฎร	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 346	นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์		ชาติไทย	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 347	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์		ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
	บัตรสำรอง 348	นายไพโรจน์ ไส่สุนทร		ชาติพัฒนา	เห็นด้วย
157		นายชวน หลีกภัย		ประชาธิปัตย์	เห็นด้วย
158		นายนิยม วรรณปัญญา		ชาติไทย	เห็นด้วย
159		นายปรีชา เสงี่ยมบุรณัฐ		กิจสังคม	เห็นด้วย